

VELICANSTVENI SATURN

UVOD

Prije nego zapocnem pricu o velicanstvenom Saturnu,smatram da je potrebno objasniti njenu svrhu.

Ispričati je u ovom trenutku svojega života i to bas na ovaj nacin,predstavlja za mene poseban čin povezivanja s kozmickim ritmovima koji oblikuju moj život.Poput svakog ljudskog bica i ja "plesem" prema tajanstvenim taktovima jedva cujne glazbe koja prozima svaki djelic mojega bica,i materijalnog i duhovnog.

Velika je povlastica biti u stnju proniknuti u te ritmove,upoznati njihove tajne i pokusati se uskladiti s njima.Biti ucenikom tog uzvisenog znanja za mene je blagoslov.Progovoriti o njemu,moja duznost.

Dio te duznosti prema samome sebi i prema drugima jest ispričati pricu o velicanstvenom Saturnu.Radi se o osobitoj prici,s osobitom svrhom.Odlucio sam je ispričati na ovaj nacin,tako da vise istaknem njenu posebnost.

Prica se izvorno naziva Sani Mahatmja (Sani je sanskritski naziv za Saturn,a Mahatmja označava "posebnu uzvisenost").Mozete na nju gledati kao na mit.Ona to i jest,ali...

Ali,ja cu vam je ispicati na poseban nacin,tako da,zajedno s vasim citanjem price,ozivim likove iz nje.Ako sve ucimo kako treba,i vi i ja,uzviseni velicanstveni Sani,kralj Vikarama i drugi likovi iz price postat ce dio vaseg života,zivuća nazocnosti koja ce vam pomoci da se suocite s mogucim poteskocama,problemima i nesrecama koje katkad zasjednu nas život.Pokusacu svoj dio odraditi na najbolji moguci nacin,ostalo prepustam vama...

RITUALNA PRICA

Pricanje price o velicanstenom Saturnu za mene je vrata katha.Izraz vrata katha označava posebnu ritualnu pricu koja se cita,prica ili,kao u ovom slučaju,pise na posebno odabrani dan kao dio zavjeta.Tijek price objasnit ce vam o kakvom se zavjetu radi,a za sada bih vam zelio opisati od cega se on sastoji.

S materijalne strane to je placanje dijela troskova izdavanja ove knjige koju ste dobili na poklon.Za mene je to dio zavjeta.Vrijeme,energiju i novac potreban da bi Sani Mahatmja dosla do vas ulazem s velikom radoscu.Zelio bi da mogu uloziti mnogo vise,ali u ovom trenutku i to je dovoljno da se ostvari zeljeni cilj.

Ako nakon citanja price odlucite prikljuciti se vrata kathi o Saturnu,a to znaci sudjelovati u zavjetu,mozete to uciniti na jednostavan nacin:PROSIRITE PRICU! Poklonite prijateljima ovu knjigu.Pricajte im o njoj.Razmislite o tome da materijalno pridonesete da se otisne veci broj primjeraka (pretpostavljam da ce se prvo izdanje podijeliti vrlo brzo!)-svaka zamisao u tom smislu bit ce vise nego dobrodosla.

Drugi dio zavjeta je onaj unutarnji,duhovni.Prije svega,vrijeme u kojem se prica pojavljuje odredjeno je velikim dogadjajem uivotu svakog covjeka-pocetkom njegova SADE SATIJA.Izraz sade sati prevodi se kao "SEDAM GODINA TUGE".Tijekom price saznat cete sve detalje o tome.Za sada cu samo primjetiti da se zapravo radi o razdoblju od sedam i pol godina te da ono ne mora biti tako "tuzno".O svemu tome poslige.Vrata katha koja se odnosi na pricanje Sani Mahatmje dolazi uoci mog sade satija koji pocinje travnju 1998.godine.

PRAVILAN POCETAK

Iako je ova prica vec dulje vremena u mom srcu,odabrao sam poseban dan da bih je zapoceo pisati.Subota-Saturnov dan,pravo vreme za duhovne aktivnosti,istrazivanje unutarnjeg svijeta te pisanje,pricanje ili citanje o velicanstvenom Saturnu.Osim toga,ova subota,03.01.1998.podudara se sa petim danom nakon mladjaka.Mjesec dakle raste,sto povoljno za pocetak znacajnih pothvata,a posebice peti dan-Shukla Panchami.Najvaznije je medjutim to sto je u trenutku kad sam poceo pisati,Mjesec bio u sazvezdju koje se u sanskrtu naziva Shatabishaka(ono je zapravo u podrucju Vodenjaka).

Detalji vjestine izabiranja pravih pocetaka dio su znanja o djotisuvedskoj astrologiji,tacnije jednog njegovog dijela koji se naziva muhurta.O tome mozete vise procitati u mojoj knjizi Maitreja-duhovna pustolovina,kao i,nadam se,u udzbeniku kojeg pripremam pod nazivom Tajne vedske astrologije.Ukratko,da bi ste razumjeli o cemu se radi,potrebno je reci samo toliko da vrijeme pocetka nekog pothvata odreduje njegove znacajke,kao i

ostvarenje zeljenog cilja.Znacajke sazvijedja(ili kako se to u djotisu kaze-Naksatre) u kojem se nalazi Mjesec u trenutku pocetka neke aktivnosti osobito su vazne.Navest cu vam znacajke Shatabishake iz knjige Bepina Beharia Mitovi i simboli vedske astrologije.

„Sazvezdje lezi u potpunosti u Vodenjaku kojim upravlja Saturn(!),a ono samo je pod vladavinom Rahua,sjenovitog planeta koji donosi karmicka prociscenja.Misticna znacajka sazvijezdja naglasena je simboloc cvijeta s tisucu latica koje predstvljaju stotinu zvijezda koje tvore sazvezdje.Bozanstvo koje upravlja Shatabishakom je Varuna,darovatelj mudrosti.Njegovo primarno i tercijalno nacelo je satva ili harmonija,dok je sekundarno tamas ili inercija.Primarni motiv je Dharma ili duznost.Znacajno je da se Pracheta,istoznacnica za Shatabishaku,povezuje s Manuom,Dakshom i Valmikijem,mocnim zacetnicima ljudske rase.“

Nije potrebno mnogo razmisljanja da bi se doslo do zakljucka da je ovakvo sazvijezdje idealno za pocetak price o Saturnu,price ciji je cilj duhovna preobrazba onog tko je prica,kao i onih koji je slusaju.Jos jedan navod iz Beharijeve knjige:,,Jednom kad je aktivnost pod utjecajem Shatabishake pokrenuta,ocituje se ogromna snaga i vitalnost.Svim svojim utjecajem Shatabishaka preobrazava osnovnu narav osobe.Shatabishaka razvija osnovnu znacajku ljudskog bica da razumije narav bozanskog i da se uzdigne do tog užvisenog stanja“.

Kao sto vidite,pocetak je ispravno odabran.Medjutim,u njemu je sadrzano i upozorenje:ova prica donosi preobrazbu!Nastavite ako ste za nju spremni.

Jos nesto o odabiru vremena za pocetak pisanja.Svatko tko bude malo razmislio vjerojatnostima koje se pojavljuju kad uzmete u obzir kretanje Mjeseca kroz 27 sazvijezdja,Meseceve dane i ostale cinitelje,s pravom ce se zapitati kako sam uspeo pronaci subotu,kad Mjesec raste i kada je peti dan nakon mладjaka i jos k tome u Shatabishaki!!!

Iskreno, to se i ja pitam jer takva „ podudarnost“ uopce nije cesta.Medjutim,istina je da se nisam posebno ni trudio.Dogodilo se.Priroda ima svoje nacine da vam kaze da ste na pravom putu.Za mene je dolazak jednog takvog dana,bas u trenutku kad sam namjeravao poceti s pisanjem,znak podrske.Sve sto sam ucinio je da sam pricekao nekoliko dana.Moja prvotna namjera bila je da pocnem nakon pocetka zime.Medjutim,zavirio sam u dnevno kretanje planeta u tom razdoblju i odmah uocio ovu posebnost.Carobnu posebnost,rekao bih.

Stovise,tijekom samog pisanja primio sam jos jedan blagoslov Prirode,odnosno samog Saturna.Ustao sam oko pet sati ujutro da bih uhvatio Mjesec u Shatabishaki (nakon osam sati prelazio je u sljedece sazvijezdje).Poceo sam pisati nesto kasnije,oko 6:30,pokraj otvorenog prozora uz upaljenu mirisnu lampicu.Nebo je tek poprimilo prvu nijansu tamnoplave boje,tek nagovjestaj dolazece zore.Tada se dogodilo nesto sto je na mene ostavilo snazan utisak koji ce me zasigurno pratiti tijekom sljedeci razdoblja moga zivota.Neobican zvuk.Ali...jos nije vreme za pocetak price:o tome nesto kasnije.

PRAVILAN POSTUPAK

Uglavnom,moj duhovni cilj u pisanju i sirenju Sani Mahatmje ozначен je njenim pocetkom:preobrazba i razumijevanje bozanskog u ljudskom.Nadam se da ce u svatkome tko procita pricu ostati barem dio njegove snage,a mozda ce u mnogima ona postati vrlo ziva.Vase sudjelovanje u tom dijelu vrata kathe sastoji se u citanju,mozda i u prepricavanju.Ako zelite izvuci najvecu korist od nje,citajte je subotom(to je Saturnov dan),citajte je u tisini(Saturn voli mir i stlozenost),osigurajte da vas nitko ne smeta prilikom citanja,spremite se za citanje,ako zelite mozete se okupati,upaliti svijecu ili mirisni stopic(Saturn je oznacitelj za disciplinu i unutarnje prociscenje).Jednom rijecju,posvetite se prici,nemojte je shvatiti povrsno jer ce tada njeni ucinci takodjer biti povrsni.Citajte je vise puta,posebice u vrijeme kad vam se cini da ste okruzeni poteskocama.Kao sto to uvijek biva,svaki put kad citamo iznova,nesto smo drukciji.Sazreli smo pa do nas dopiru i ona znacenja koja su prijasnji put ostala skrivene od naseg uma i srca.(Ako doista zelite imati najvece koristi od ove knjige,najpre proucite poslednje poglavlje pod nazivom Zavrski napuci,a tek zati pocnite citati).

Ako budete postupali prema napucima,sudjelovat cete u duhovnom dijelu vrata kathe,ritualne price cija je svrha unutarnja preobrazba.

Kako bilo da bilo,potrudit cu se da svoj dio zavjeta izvrsim na najbolji moguci nacin.Nadam se da cu tako izvrsiti i dio svoje dharme,pripadajuce mi duznosti u ovom zivotu.

Na kraju ovog uvoda,koji je zapravo pocetak price o velicanstvenom Saturnu,zatrazicu blagoslov od Ganesa,bozanskog bica s tijelom coveka i glavom slona.lako se on ne pojavljuje cesto u peici koja slijedi,meni je

savršeno jasno da bez njega ne bi bilo ni nje.Zato najpre molim njegovu zastitu i podršku;da bi Sani Mahatmja koju se spremam ispricati imala barem dio Ganesove mudrosti,pronicljivosti,svrhovitosti,tecnosti te smisla za vedrinu i simboliku koju on utjelovljuje svakim djelicem svojega tijela,od slonovskih usiju i surle,jedne slomljene kljove,kkobre oko pojasa i cvijeta u ruci,pa do vijecnog osmjeha na licu i ociju dubokih poput svemira.Takodjer,volio bih ga zamoliti da,ako je to moguce,svoj blagoslov protegne na svakog citatelja ove knjige.

Gadjananam buthaganadhi sevidam kopitva
Jambu pala sara bakshanam
Umashutam shoka vinasha kara namami
Vigneshvara padapankadjam.

Pricu" Velicanstveni Saturn" posvecujem onome kome je i namjenjena:uzvisenom,odmjeronom,mudrom i savrsenom Saniju,utjelovljenom u planetu Saturnu.Njegovo kretanje je sporo,ali njegova mudrost trjna i potpuna.Zovu ga nositeljem tuge i nesreca ali on je zapravo najpredaniji ucitelj kojeg mozete pronaci. Poducit ce vas iskreno,duboko i bez oklijevanja.Rijetko cete naci takav izvor znanja kakav je Sani,samo ako budete otvoreni i spremni poslusati sto vam zeli reci.

Nisko nagibam glavu pred uzvisenim Saturnom i molim ga za mudrost i vjestinu da njegovu bit izrazim na svima razumljiv nacin.Neka njegovo vrijeme u mojem zivotu,moj sade sati,bude vrijeme ucenja.Ocekujem ga s unutrsnjim mirom i radoscu,spreman prihvatići njegovu poduku.U knjigu „Velicanstveni Saturn,, utkano je moje znanje,usmjerenost,odlucnost,istragnost,volja i strast koju gajim za istinom,a sto sve dugujem Saniju koji u mojem bicu sudjeluje u znacajnoj mjeri.Poklanjam je njemu,s nadom da ce u citsteljima probuditi unutarnji mir i razumevanje zivota,te drgocene darove Saturna.

OM PRAM PRIM PRAUM SAINACAJA NAMAHA

VELICANSTVENI SATURN

1.

Nebo je jos uvijek mracno i samo djelomично ispunjeno zvjezdama na jugu.Sjever je tmuran i prekriven oblacima koji se ne vide vec samo pojucavaju dojam tmine.Zimsko jutro bez snijega.Subota.Saturnov dan,brizljivo odabran za pocetak vaznog pothvata-pisanja price o velicanstvenom Saturnu.

Dan je zapoceo mnogo ranije nego obicno,nesto poslije 5 sati,otvaranjem prozora i pustanjem prohladnog zraka u sobu te obveznom jutarnjom meditacijom.Sada sjedim za stolom i pripremam se za pocetak pisanja.

Pogled mi pada na Ganesov kipic od tamnog drveta.Jutros sam mu poklonio par lijepih misli,te miris sandalovine i borovine.Gledam ga kako se neobuzdano smije;kao i uvijek-nepopravljeni saljivcina.

Prošlo je vise od sest mjeseci otkada sam završio pisanje Maitreye i otkada se Ganes posljednji put pojavio u mom životi.Nakon toga za mene je pocelo zanimljivo razdoblje.Moći vlastiti planovi i zamisli o buducnosti mjesali su se sa mislima i sjecanjima na jedan drugaciji život.

Zaboravljeni vrijeme od prije od cetiri tisuće godina;ogromna rijeka Sarasvati na cijim se plodnim obalama radjala mudrost;legenda o drevnom vidiocu-risiju-Parashari koji je utemeljio džotis;drevnu znanost o vremenu i odnosu čoveka i kozmickih ritmova;a ponajviše njegov učenik,Maitreya,ciji je život na tako tajanstven nacin povezan s mojim-sve je to postalo sastavnim djelom mene samog.

Ganes,moj bozanski prijatelj i vodic,ostavio nas je nakon onog cudnog iskustva na obali rijeke Sarasvati,kad smo Maitreya,mnogi drugi i ja "podjelili" sjecanja.Maitreyina odluka bila je donesena i njegovo je tijelo ostalo lezati ispod drveta pod kojim je zapocele moja sudbina.Ganesova kobra je ispunila svoj dio zadace,ali je zapravo,barem sto se mog stajalista tice,tim cinom pustolovina tek zapocela.

Ostala su mnoga pitanja na koje ni dan danas nemam odgovore.Nakon izlaska knjige(Maitreya) ta su mi pitanja postavljeni i drugi ljudi.Najčešće među njima je ono o "stvarnosti" ispricanog.Da li su

dogadjaji opisani u Maitreyi stvarni ili su proizvod maste?

Kako odgovoriti na to pitanje? Jedino sto mi u takvima situacijama dolazi na um je sjecanje na moj prvi dolazak na obalu rijeke Sarasvati.Jos uvek zvunjen caroljom pojavlivanja coveka-slona u mojoj životu,nevjerjatnoscu duhovnog putovanja na koje me je poveo i situacijom u kojoj sam se nasao(izvan tijela,odnosno u tijelu nacinjenom od svjetla za kojeg mi je Ganes rekao da sam ga sam stvorio svojom pozornoscu!),nisam mogao a da ne budem radoznao.Onaj racionalni,logicni dio mene cijelo je vrijeme bio budan i postavljao pitanja koja bi postavio svaki covjek odgojen u duhu racionalisticko-naterijalisticke znanosti s kraja dvadesetog stoljeca.

Jedno od prvih pitanja koje sam postavio Ganesu bilo je pitanje o stvarnosti ili nestvarnosti mjesta na kojem se nalazimo.Njegov odgovor je bio vise nego jasan.Rekao je,nakon sto se podrugljivo nasmijao podigavši jednu obrvu:"Ma nemoj! Zanima te jeli stvarno to sto ti prenose twoja osjetila ili se radi o prividu? A kako bi ti,molim te lijepo,odredio razliku?"

Nisam dalje nista pitao.Znao sam na sta misli.Doista,kako da odredim razliku kad se radi o mom iskustvu?Mozda bi ovakav odgovor mogao izazvati cijelu filozofsku raspravu,ali za mene nema sumnje.To je moje iskustvo,dokle,stvarno je.U kakvom je to odnosu s onim sto je vecina ljudi danas naziva svojom stvarnoscu,to jednostavno ne mogu reci.Nakon dugog razmislijanja odlucio sam da vise ne razbijam glavu oko toga.Bilo je lijepo,poucno i ostavilo je dubok trag u mojem svijetu.To je ono sto je vazno.

Predpostavljam da ce takvih pitanja biti manje glede price koja je pred vama.To je ipak samo prica koju je Parashara ispricao svojem,tada jos sasvim malom uceniku Maitreyi,povodom predstojeceg dolaska sade satija u Maitreyin život.

Ipak,smatram potrebnim reci da je dijelom sjecanja koja se pojavljuju ponekad,poput slomljenih komadica davno nestle slagalice.Dijelovi iskustva koje pripada Maitreyi ponekad bljesnu snagom prepoznavanja i pretoce se u smislenu cjelinu.To su radosni trenuci kad moj dozivljaj s Ganesom poprima novu dubinu i kad bih na pitanje o stvarnosti rado odgovorio velikim"Da"! A opet,ima trenutaka kad nije tako;kad sve izgleda maglovito i kao da ce nestati prekriveno srebrnom prasinom iz nekog grugog svijeta.

Sjecanje na pricu o velicanstvenom Saturnu javilo se pokrenulo nekolicinom carobnih dogadjaja.Prvi od njih bio je dolazak Ganesovog kipa

od tamnog drveta.Bas ovog kojeg sad promatram i razmisljam o umjetnikovoj vjestini koja je uspjela prenijeti ono "nesto" iz Ganesa i ozivjeti to u komadicu ebanovine.Taj sam kipic dobio na poklon,sasvim neocekivano.Kad je stigao,znao sam da je to Ganesov blagoslov i da odsada pa nadalje mogu ponovo ocekivati cuda.

Ganesov kipic se siroko smije zatvorenih usana,drzeci jednu ruku na trbuhu.Izgleda kao da je zadovoljn,kao da se najeo voca i sada se spremi za jos jednu vragoliju; jos jednu predstavu kojom ce poducili i zabaviti.Ipak,ima nesto opasno u njemu.Krupan je i snazan.Izgleda debeo,ali je zapravo nabijen energijom.Sjedi na jednoj nozi podvucenoj pod straznjicu,smije se i izgleda malen.Medjutim,tesko previdjeti snagu koja izvire iz njega.Kad bi se samo uspravio,pomisljam,opet bi ispred mene iskrisnuo onaj strasni lik opasnog zastitnika pred kojim ni jedna prepreka nije dovoljno velika ni cvrsta.Dojam pojacavaju ukrasi na njegovoj posebnoj kapi,tako nalik sangadiju Majtreyinog oca Bhaskara.Straga se vide tri plosnate trokutaste izbosine nalik siljcima.One izviru iz ovratnika koji je dio tog pokrivala za glavu.Ako ga pogledam s ledja,Ganesov kipic izgleda poput diva koji u sebi krije nesto divlje i neobuzdano.

Uzvracam mu smjesak."Ponovo mi je potreban tvoj blagoslov",pomisljam,a zatim se okrecem natrag svojem poslu.

Drugi dio carolije je dolazak Saturna u moj zivot.lako sam kao covek koji proucava djotis,vedsku astrologiju,znao da mi uskoro dolazi sede sati,nisam o tome previse razmisljao.Nije ni bilo potrebno jer Saturn me sam podsetio na sebe!

Dakle,Saturna cu odsada zvati Sani.To je njegovo izvorno ime.Kada budem rekao Saturn,mislicu na nebesko tijelo,planet Saturn.Medjutim,kada budem govorio o nacelu koje je predstavljeno Saturnom,koristit cu ime Sani.

Dakle,nekako istohodno s kipicem u moje ruke dosla je i knjiga Roberta E. Svobode s nazivom "Saturnova velicina".Sredisnja tema u knjizi je prica o Saniju i kralju Vikarami.To je stara prica.Legenda,mit,kako god zelite.Preprivicava se,kazu,tisucama godina pod nazivom Sani Mahatmja.Procitao sam pricu.Odusevio se njome,ali...

"Ali"se sastoji u tome da mi je sve to bilo tako poznato.Kao da sam prozivljavao nesto sto sam vec dozivio,vec cuo.Poceo sam prepoznavati neke dijelove price i cak prije nego sto sam okrenuo stranicu,znao sam sto ce se dogoditi na sljedecoj.

Kad sam dosao do vrhunca price,do mjesta na kojem se nakon sedam i pol godina ponovo susrecu kralj Vikarama i Sani te kralj dobija priliku da izrayi svoju zelju,odbacio sam knjigu.Znao sam kraj price! Znao sam sto je Vikarama pozuelio;znao sam zasto je to ucinio i oci su mi se ispunile suzama.Sjetio sam se necega tako davnog da se lako moglo dogoditi da se toga uopce ne sjetim.Moja inacica price,odnosno ona koje se sjecam kao price koju ja Parashara is pricao Maitreyi,nesto drukcija od one koju sam citao.Ima nekih detalja koji su sasvim razliciti,ali u nacelu,poruka price je jednaka.

"Sjetivsi" se tako dogadjaja o kojim cu vam pricati,shvatio sam da Sani najavljuje svoj dolazak i u moj zivot.U travnju 1998.godine pocinje moj sade sati,a kao dobar ucitelj,Sani je objavio pocetak poduke.

Tada sam shvatio da moram ispricati pricu i drugima.Moram objaviti Sanijevu uzvisenost svima koji o njoj zele slusati.To je najbolji nacin da se pripremim za sade sati.I tako je zapoceo moj zavjet.Moja vrata katha,ritualna prica,upravo se odvija pred vama.

Ona me mnogostruko povezuje s Maitreym.Sjetivsi se toga,shvatio sam da je Maitreya prozivio svoj prvi sade sati otpocevsi s njegovom osmom godinom,a da mu je pocetak drugog donio duhovnu preobrazbu i napustanje tjelesnosti.Takodjer sam shvatio da se isti obrazac ponavlja i u mom zivotu (uzgred,kao i u zivotu svakog covjeka kod kojeg Saturn zauzima devetu kucu u odnosu na Mjesec).Ne namjeravam time reci da ce se u mom drugom sade satiju ponoviti Maitreyina sudbina.Postoje razlike.Moj prvi sade sati prosao je neprimijeceno i potpuno nesvjesno.Maitreya je imao Parasharu.Drugi sade sati Maitreyu je otposao na putovanje preko granica vremena i smrti jer je takva bila potreba.U ovom vremenu i na mjestu gde zivim,potreba ce mozda biti sasvim drukcija.

Prije nego vas prepustim svom sjecanju na trenutke kad je Parashara prvi put ispricao Maitreyi Sani Mahatmju,zelio bih podjeliti s vama jos jednu caroliju:Sanijev blagoslov.

Buduci da imam iskustva s pisanjem,znam da se najbolje knjige zapravo pisu same.Pripremajuci se za pisanje,bio sam sasvim siguran da ce to slucaj biti i sa ovom.Medjutim,kao sto to obicno biva,stvarnost je mnogo carobnija nego sto mi to mozemo isplanirati ili uopce zamisliti.Evo kako je zapravo pocela ova prica,sama od sebe.

SSSSSSSSSSSSSSSSSS

Nebo je jos uvijek bilo tamnoplavo,tek jedna mala svjetlja nijansa na pozadini tmina.Sjedio sam za stolom i pisao.Sest sati i trideset minuta,zimsko jutro i,kako neobicno za mene,otvoren prozor.Tisina je najdublja ujutro.Ponekad si predbacujem zasto cesce ne uzivam u trenucima prije zore,kad sva stvorenja spavaju,a kad je ono bozansko u svijatu budno.

Tisina.Isprekidana samo stalnim suskavim zvukom tipkovnice ispred mene.Zrak koji ulazi je vrlo hladan,ali odgovara mi.Miris borovine iz lampice stvara potrebno ozracje.Osjecam se budnim,spremnim,aktivnim,a opet,tako mirnim.

"S-s-s-l-l-l",govori tipkovnica pod mojim prstima.Nastavljam,ne obracajuci pozornost.

"S-s-s-l-l-l-a-a-a",uporna je tipkovnica ali moj um je zauzet drugim stvarima i zapravo uopce nisam svjestan tog zvuka.

na trenutak zastajem i prekidam pisanje po tipkovnici.Razmislijam o sljedecem odlomku.Odjednom ponovo cujem:"S-s-s-l-l-l-a-a-a".Prenem se i gotovo nastavljam s pisanjem,ali zatecen zaustavljam prste iznad tipkovnice.

"Sto je to bilo",pomislijam."Nisam udario po tipkovnici,a cuo sam zvuk!"

"S-s-s-l-l-l",cujem ponovo,ovaj put zavaljen ustolici,siguran da zvuk dolazi iz drugog izvora.Cekem da bih utvrdio odakle.

"S-s-s-l-l-l",dolazi s moje lijeve strane.Podizem pogled i nailazim na Ganesov kipic na polici pored knjiga.

"Ganes,oprezno sapcem."Jesi li to ti?"

Ni sam ne vjerujuci da cu dobit odgovor,napeto ocekujem i osluskujem.Nista.Ganes i dalje smije drzeci se za trbuhan.Cekam mozda vise od trideset sekundi,ali nista.Okrecem glavu, pomalo razocaran.I bas tada,u tom trenutku,zacujem rijec izgovorenou sapatom,ali vrlo jasno.

"Slusaj!"rekao je glas.

Zvuk je dosao negde iznutra,iz sredine glave,ali nisam imao sumnje tko je njegov izvor.Polako se okrecem prema Ganesovom kipicu,kimam pomirljivo glavom i smjesim se."Dobro,izgovaram.Shvatio sam.Slusat cu".

Ganesov kipic ne odgovara.Idalje se drzi za trbuhan i neobuzdano se

smije.

"Uzgred",dodajem pomalo njezno,"drago mi je da se ponovo cujemo".

Nista.

Shvacam poruku i zatvorim oci.Rekao je da slusam,pa cu slusati.Mozda cu cuti nesto tonahno i tiho,nesto sto bi mi moglo promaknuti ako ne obratim pozornost.Medjutim,prevario sam se.To sto sam trebao cuti,cuo bih svakako,a Ganesovo upozorenje bilo je zapravo samo pozdrav.Kad sada razmislijam o tome ,vrlo sam sretan zbog njegovog javljanja.Ima nesto toplo,dobro i ugodno u svakoj mojoj misli upicenoj Ganesu.Kako da mi ne bude drago kad mi on uzvrti barem dio toga?

Sjedio sam zatvorenih ociju oko dvije minute,a zatim je u izvana u sobu prodro jak zvuk,nalik sumu ventilatora.Otvorio sam oci naglo,pomalo uplasen,jer je izgledalo da je izvor zvuka nasto veliko,a nekako sam osjetio da se ne radi o umjetnom zvuku,vec o necemu sto proizvodi zivo bice.

Prisao sam prozoru.Vani na dvoristu jos je bio mrak.Samo je tamnoplavo nebo nagovjestavalо dolazak zore.Zvuk je dolazio s desne strne,odozgo.Pogledao sam u tom smjeru i video da je polovica neba mračnija nego sto bi trebala biti.Kao da je neki tamni oblak zakrio ionako mračno nebo.Osim toga, taj se oblak kretao! Zvuk je dolazio s tog mjesta.

Promatrao sam i slusao u cudu desetak sekundi.Zvuk je postajao glasniji i sada sam mogao razabrati njegove nijanse.Ubrzo sam shvatio o cemu se radi.Ali kad sam to doista i shvatio-doista razumio-najezio sam se od glave do pete.

Bile su to vrane! Tsuce i tisce njih.Nikada nisam video toliko mnogo vrana na jednom mjestu.Takodjer,bilo je neobicno sto lete po takvom mraku.Obicno to cine kad je malo vise svjetla.Osim toga,buku koju su stvarale svojim krikovima i lepetanjem krila bila je tako snazn da sam pomislio da ce time izmamiti sve susjede van ili na prozore.To se,medjutim nije dogodilo.Neobicnom mnostvu crnih ptica i njihovom ranojutarnjem prelijetanju svjedocio sam samo ja.Oblak vrana koji je prekrivao tresinu neba polako se premjestio s desne na lijevu strnu svijeta,ostavljajući me zacudjenog,razdranog i zahvalnog.

Zacudjenog-to cete razumjeti jre je takvo iskusto ipak pomalo neobicno.Ali,zasto zahvalnog?Jednostavno zato sto je,prema legendi,Sani,o kojem se spremam pisati,zastupljen crnom pticom,vranom i gavranom!

Prznat cete,u takvim okolnostima sve ovo postaje ne samo pomalo

neobicno,vec sasvim osobito.Suze su mi ispunile osi,a noge popustile i gotovo sam klecnuo.Zadrzao sam se na okviru prozora,mada mi je sad zao zbog toga.Mozdanije bilo boljeg nacina da prihvatom Sanijev blagoslovnego da pred njim kleknem,duboko pognuvi glavu.Poslao je svoje letace,crne nocne ptice,da me obavjesti kako zna za moju namjeru i kako je (mogu li se nadati?) prihvaca.

Navikao sam odavna na takav naci poducavanja.Jezik prirode nije mi stran.Cini mi se da dio tog znanja nosim jos iz Maitreynog sjecanja.Medjutim,ovo je jedan od najsaznajih dozivljaja te vrste u mom zivotu.Drago mi je da je povezan bas sa Sanijem i pricom koja je sad pred vama.Nadam se da cete osjetiti caroliju koja je označila njen pocetak i koju ja jos uvijek osecam tako snazno.Cini mi se da je svaki djelic mojeg tijela uzdrman.Sani je najavio svoju nazocnost na sebi svojsten nacin.U tome ima i pomalo strha od noci i sjenke koju on predstavlja,ali kao i sve drugo,i ta sjenka sluzi da bismo postali svjesniji svjetla koje nas okruzuje zauvijek.

Sada vas doista prepustam Maitreynom iskustvu.Ne zelim vise u to mjesati dozivljaje covjeka skojim djelite vrijeme-prepustam vas bezvremenosti.Desilo se,sasvim sjucajno,da je bezvremenost prije vise od cetiri tisuce godina,na obalama kasnije presahle rijeke Sarasvati,kad je djecak Maitreya,jos u nezreloj dobi od osam godina zapoceo svoje skolovanje kod mudraca Parashare.Parashara ga je poducavao djotisu,astrologiji drevnih risija.Ali pocelo je s pricama o Grahama,nacelima koja se utjelovljuju u planete.Jedna od prvih prica bila je ona o planetu Saturnu i njenom vladaru:o strasnom,okrutnom,uzvisenom,mocnom i mudrom Saniju.

2.

Maitreya je strpljivo cekao ispred Parasharinog ucilista.Proplanak je bio mato nagnut,ali jos uvijek dovoljno ravan.Nedaleko je pocinjla rijetka suma,ispunjena niskim drvecem sirokih krosanja.

Buduci da je imao samo osam godina,Maitreya nije narocito privlacio vidik,ali je on doista bio velicanstven.Ispred njega,u smjeru sjevera,pucao je pogled na veliku,siroku i sporu rijeku Sarasvati.Maitreyin otac Bhaskar cesto je govorio da je Sarasvati utjelovljenje same boginje obilj koja se,da bi bolje sluzila zivotu,pretvorila u rijeku izdasnih voda.I doista,na njenim obalama zivot je cvijetao u punini.Nikad nije bilo gladi,barem koliko su se sjecali

najstariji iz Maitreyna okruzenja.A nikad nije bilo ni poplava.Sarasvati je dvala,nikad uzimala.Miris vode dolazio je do Maitreye,cak ovako visoko iznad rijeke.Zapravo,to i nije bilo zapravo tako visoko,ali Maitreyi se cinilo takvim jer je uvijek morao dugo hodati da bi dosao do svog ucitelja.

Parasharino učiliste (zvali su ga tako jer je na tom mjestu mudri ucitelj poducavao) satojalo se od polupecine i drevne nadstresnice pokrivenе suhim granjem.Ispred svega toga-proplanak.Jednostavno.Nista posebno.Ali,bilo je to mjesto mudrosti i znanja.

Djecak Majtrea cesto je dolazio ovamo.Ali nikad dosad ovde nije proveo noc.Po prvi put njegov ga je otac Bhaskar doveo i ostavio na potpunoj brizi Parashari.Maitreya se nije bojao,oli se osjecao pomalo uzbudjenim."Mora da se radi o necemu osobitom",mislio je,"kad ostajem cak tri dana kod Parashare".

Idoista,radilo se o necemu osobitom.Uskoro ce i to isam saznati.Cut ce jednu od najstrsnijih,a istodobno najpoucnijih prica u svom zivotu.O,da,Maitreya je do sad cuo mnogo prica.Pricali su ih mu u izobilju.Njegov otac Bhaskar bio je jako dobar u tome,a njegove dvije majke,Tarapati i Utapati,jos bolje.Medjutim,svakako najbolji bio je njegov ucitelj Parashara.On je pricao price koje nisu bile obicne.Uvijek je iza njih bila neka pouka;nesto sto Maitreyi isprva nije bilo jasno,ali nakon nekog vremena obicno uvidio kako mu je Parashara,a da toga on,Maitreya,nije bio ni svjestan,prenio duboku zivotnu mudrost.Malo-pomalo,uprkos nezreloj dobi,Maitreya je poprimio na sebe nesto od Parasharinih prica.Zapravo pocio je razmisljati poput parashare,a price koje je cuo ozivljavale su u njegovom zivotu.

Kasnije razmisljajući o Parashari i njegovom nacino poducavanja kroz pricu,Maitreya je shvatio da je najveća vrijednost svake njegove price bila ta sto se nikako nije mogli razluciti sto se doista dogodilo u stvarnom svijetu,a sto je bilo proizvod mita i legende.Kad su price pricali njegovi rođaci,Maitreyi je bilo jasno da se radi o prici;o necemu sto je bilo davno ili sto pripada nekom drugom svijetu te se kao takvo ne moze dogoditi u njegovom.

Medjutim,kad je Parashara pricao,Maitreya je uvije bio na rubu izmedju vjerovanja i sumnje.Uvijek se pitao o cemu to govori taj covjek?Da li se to doista dogodilonjemu ili nekome kome je vrlo blizak ili je staru pricu zagrnuo u novo ruho samo zato da bi zbunio njega,Maitreyu?

Nekada su te price bile toliko stvarne da je Maitreya napola ocekivao

da se njihovi junaci sutra pojave u njegovom selu ili u ucilistu kod prarshare.Ta,njegov ucitelj je kraljevima,demonima i bozanstvima govorio kao da s njima svakog dana doruckuje!

Pitajuci o tome svojeg usitelja kojeg je postovao iznad svega,Maitreya je obicno u odgovor dobijao smjesak,nekad blag,nekad tajanstven,anekad cak i podrugljiv;sve ovisno od toga o kojoj poduci ga je zelio pribliziti njegov ucitelj u tom odredjenom trenutku.

Tek mnogo kasnije,kao odrstao covijek,a posebice u onom carobnom trenutku kad je sam susreo Ganesa,Maitreya ce shvatiti da nema mnogo rzelike izmedj stvarnosti i mita,samo ako tako odlucimo i da se ne moze reci je li Parashara pricao izmisljene price,ili je prepricavao "stvarne" dogadjaje.Parashara je tako jedinstveno,neponovljivo tkanje zivota;bio je stvaratelj u punom smislu te rijeci.I kao sto je to slucaj s mnogim mudracima njegovog kova,igrao se i kroz igru prkazivao svojim ucenicima kako se to radi:kako se od niti svakodnevice plete mreza carolije i cuda.

Stojeci tako ispred ucilista,mladi Maitreya uopste nije razmislio o tome.Bilo mu je pomalo dosadno i cekao je da vidi sto ce se dogoditi.Bhaskar je vec otisao,a Parashara mu je rekao neka ceka.Proslo je vec vise od sat vremena,sunca je jos bilo visoko i Maitreyi je bilo vruce.Zato se drzao sjenkom prosarane trave u blizini drveca.Igra se grancicom koju je nasao na tlu.

"Maitreya",zazvao ga je Parashara konacno,"dodji unutra".

To "unutra" znacilo je u pecinu.Maitreya je usao skinuvsi sandale iznad uzdignutog drvenog podija koji je prekrivao tlo.

Parashara je sedio na mjestu gde je obicno meditirao i veselo ga promatrao.Na sebi je imao uobicajenu odjecu narandzaste boje.Siva duga kosa bila je strga upletena komadom tkanine.Maitreya nikada nije saznao koliko je star njegov ucitelj.Ponekad je Parashara komentarisao svoj horoskop,ali bez podataka o rodjenju.Zbog necega sto je tesko odrediti,Maitreya nikada nije bio previse znatizeln u pogledu toga i zato nikad nije ni pitao.Sudeci prema izgledu,Parashara je mogao imati bilo koji broj izmedju 40 i 80.Ponekad je izgledao tako mlad kao da je pred njim jos cijeliivot i kao da svu energiju mora da potrosi na domacinske poslove,a ponekad mu se na lice spustila duboka starost i autoritet kojem se nije moglo proturjeciti.Maitreyi se uvijek cinilo da se lice njegovog ucitelja mijenja vec prema potrebi.Ako je potrebno umiriti Maitreyu ili mu prenijeti nesto ozbiljno,pred njim bi se pojavio stari izborani Parashara koji je

govorio jezikom tisucljeca.Ako bi pak bilo prtrebno razvedriti ga i maknuti zabrinutost iz Maitreynih misli,pojavio bi se mladjahni i topli Parashara,vise nalik njegovom ocu Bhaskaru nego mudrom i prosvijetljenom ucitelju koji se mozda priblizava stotoj.

Kad je Maitreya usao i sjeo pokraj svog ucitelja,nasao je tamo mladog Parasharu.Lice i oci bile su mu nasmijesene i pune topline.Maitreya se opustio.Bilo mu je drago sto je tako.Buduci da u dobi u kojoj je bio,ne bi volio provesti tri dana s ozbiljnim istrogim starcem.

Gledajuci ga u oci,Parashara je rekao:"Sljedeca tri dana provest cemo zajedno.Pricat cu ti o svom prvom poslu kraljevog djotisa na dvoru kralj Vikarame.Za mene je to bilo vrlo snazno iskustvo,pa se nadam da ce i tebi znaciti mnogo.Zelim ga podjeliti s tobom jer mislim da ces kroz tu pricu najvise nauciti o Grahama i planetima kojima su one predstavljene".

Zastavsi malo,Parashara je gledao Maitreya,kao da ga proucava.Medjutim,na licu mu je jos uvijek bio smijesak kad je rekao:"Kasnije je ta zgoda postala poznata uzduz obala Sarasvati,pa je danas presla u legendu.Ljudi je pricaju pod nazivom Sani Mahatmja".

Iznenada, na spomen Sani Mahatmje,Maitreya se trgnuo.Lice mu se malo smrknulo.Parasara ga je i dalje promatrao,ocevidno ocekujuci takvu reakciju.

"Sto je?" upitao ga je nakon nekoliko sekundi."Stresao si se.Da li ti je hladno?"

Maitreya je samo promatrao svog ucitelj.Ne, nije mu bilo hladno.Stresao se kad je cuo sta ce raditi sljedeca tri dana:slusati pricu tako strasnu da mu je nitko dosad nije zelio ispricati da ga ne bi time uplasili!

Odgovorio je mucajuci:"Rekli su mi da Sani Mahatmja nije za usi malih djecaka."

Sada je u Parasharinim ocima zasjalo nesto nalik suosjecanju.Njegov je ucenik bio njezna biljka.Morao je s njim postupati u rukavicama.Ali,to njemu nece biti tesko.

"Ne brini",odgovorio mu je."Prica nije tako strasna kao sto su ti rekli.Osim toga,doslo je vrijeme da je cujes.Ne mozes postati djotis ako je ne budes mogao razumjeti".

Nakon male stanke,Parashara je nastavio pitanjem:"Znas li o cemu govori Sani Mahatmja?"

"Znam",odgovorio je Maitreya."O okrutnom Saniju koji je kaznio kralj Vikaramu."

"Ne,ne!" gotovo je uzviknuo Parashara prekinuvsi Maitreyu."Vidis kako si pogresno shvatio! Upravo zato moras cuti tu pricu,ali ispricanu onako kako treba."

"Ti ces mi je ispricati?" upitao je Maitreya pun povjerenja kakvog ponekad imaju mali djecaci.

Parashara se nasmijao."DA, ja cu ti je ispricati.To cemo raditi sljedecih nekoliko dana.Mislim da ti je mogu prenijeti onaku kakva je doista bila.Osim toga, bio sam tamo,morao bih znati sta se dogadjalo."

Ovu primjedbu Maitreya nije mogao precuti.Da je bio malo veci,vec bi prije zapazio da Parashara govori o "svom poslu kraljevog astrologa" kod kralja Vikarame! Kralj Vikarama je lik iz legendi i stariji Maitreya odmah bi se zacudio nad tskvom izjavom.Osmogodisnjem decaku trebalo je dulje vremena.Medjutim,na kraju je shvatio poruku.

"Bio si tamo?" pitao je sirom otvorenih ociju.

"Da",odgovorio je jednostavno Parashara,a zatim se okrenuo na drugu stanu popravljaljajuci nesto medju posudicama za vodu i cvijece.

Maitreya se nije usudio dalje pitati,a Parashara nije rekao nista vise o tome.Postigao je svoj cilj.Njegov ce ucenik sada imati mnogo vise povjerenja u ono sto ce mu reci i prihvativ ce pricu kao poduku svog ucitelja a ne kao legendu kojom stari plase malu djecu u tamnim nocima kad sve izgleda takо prijetece.

"Reci mi," nastavio je Parashara nakon nekog vremena,"Znas li to sto je sade sati?"

"Pa," poceo je Maitreya,"znam nastro.To je sedam godina tuge,kad Saturn kruzi oko tebe."

Parashara se nasmijao na Maitreyne reci."Nije sedam vec sedam i pol.A nije ni kruzenje vec prelazak Saturna preko poloza Mjeseca kakav je bio prilikom rodjenja.Da li razumijes?"

Maitreya je potvrdno klimnuo glavom,ali bilo je to nekako nesigurno.

"Gledaj," rekao je Parashara,"znam da su ti planeti u trnutku rodjenja rasporedjeni na nebu na odredjeni nacin koji je jedinstven i neponovljiv za svakog covjeka? Dobro,to razumijes.Nakon rodjenja,planeti se i dalje krecu.Saturn se kreće najsporije.Potrebne su mu dvije i pol godine da prodje jedan astroloski znak,odnosno 29 godina da napravi pun krug oko Sunca.I to razumijes?"

Maitreya je sada klimnuo glavom malo sigurnije.Da razumio je to.Ucio je djotis vec vise od tri godine,sve od trenutka kada ga je njegov

djed Kusaru upoznao sa Parasharom onog posebnog petka,pomno izabranog za potak njegovog ucenja.Znao je za natalnu kartu,sliku neba u trenutku rodjenja osobe,znao je nazine Graha i planeta,pa cak i njihove znacajke.Barem one poznate svima.Ocevidno je bilo da Parashara zeli da upozna i one tanahne,skrivene znacajke koje planete pokazuju onima koji razumiju njihovu narav.

Parashara je nastavio pitanjem:"U kojem znaku je tvoj Mjesec ili Candra?"

Maitreya se ozario.Znao je to!"U znaku Bika.Na 15. stupnju Bika!" rekao je ushiceno.

"Dobro",nastavio je Parashara."A znas li u kom je znaku tvoj Sani?"

"Znam i to!"odgovorio je Maitreya.U Jarcu!"

"Izvrsno",rekao je Parashara."A sad me alusaj pozorno.Kad Saturn dodje u znak prije onog u kom se nalazi tvoj Mjesec pocinje sade sati.Sade sati trje tako dugo dok je Saturn u znaku prije,u samom znaku i u znaku poslije znaka u kojem je Mjesec prilikom rodjenja.Razumjes li to?"

Maitreya ga je promatrao.Bio je bistar i vrlo brz kad je trebalo racunati.Imao je blagoslov Budha,planeta Merkura,zaduzenog za razlucujuci intelekt.U njegovoj glavi Saturn je vec prevadio svoj put i Maitreya je poceo naslucivati o cemu se ovdje radi i zasto je pozvan kod Parashare.

Malo se smrknuo i rekao:"Moj sade sati ce poceti kad Saturn udje u znak Ovna,a trajat ce dak bude bio u Biku i Blizancima.Cini mi se...Cini mi se..."

"Sto?"upitao je Parashara.

Maitreya je izgledao pomalo izgubljeno."Moj sade sati.Zar je vec poceo?"

Parashara ga je pomno promatrao.Bilo je trenutaka kada ga je Maitreya iznenedjivao svojim pronicljivoscu naspram uobicajenog,cak preosetljivog ponasanja malog djecaka.Ovaj put je takodje imao pravo.Imao je osam godina,a od Jarca do Ovna su tri astroloska znaka.To znači,ako bi Saturn bio na pocetku Jarca u trenutku njegova rodjenja,sade sati bi mu poceo sa sedam i pol godina.Medjutim,Saturn je bio nagde na sredini Jarca pa je zapravo Maitreyn prvi sade sati vec poceo prije otprilike godinu dana.

Parashari je postalo jasno da je Maitreya sve to nekako vec izracunao u svojoj glavi i da ne treba duljiti oko tehnickih detelja.Samo je rekao:"Da,poceo je.Zapravo, sada je pred svojim

vrhuncem."A zatim je dodao ,nasmijavsi se:"I kao sto vidis,ziv si,zdrav i nimalo tuzan,osim kad mislis na sade sati!"Maitreya ga je pogledao najpre iznenedjeno a zatim mu se licem razlila radost i od srca se nasmijao.Doista mu je pao teret s duse.Ako je sade sati vec poceo,a njemu nije nista,onda...onda je to dobro i nije tako strasno!

"Sto su ti rekli o sade satiju?"upitao ga je Parashara.

"Cuo sam da tada strasni i okrutni Sani zauzme nase tijelo i um,te da se nas zivo raspada i pretvara u prah.U sade satiju ljudi se razbole ili umiru,izgube svoje bogatstvo,rodbinu i prijatelje te prolaze kroz strasne muke."

Sada je bio red na Parashari da se nasmije od srca.Videvsi ga tako nasmijana i Maitreya mu se pridruzio pa se u cilistem neko vrijeme orio smijeh jednog djeteta i jednog mudraca.

Kad su

zavrsili,Parashara je rekao:"Pa,mozda je to i tacno za neke,ali sigurno nije za sve,kao sto vidis.Radi se o tome da Sani nije takav kakvim ga ljudi smatrju.Uglavnom ga krive za svoje nevolje.Boje ga se i optuzuju.Malo je onih koji znaju kako je Sani najbolji ucitelj koga mogu susresti,a sade sati rijetka prilika za ucenje."

Sada se Parashara malo uozbiljio.Maitreya takodjer,jer je osjetio da je doslo vrijeme za podku.

"Ispricacu ti pricu o kralju Vikarami i njegovom saed satiju,"rekao je Parashara."Ispricat cu ti Sani Mahatmju.Ona jest strasna,kao sto ces vidjeti,ali zapravo govori o uzvisenosti,mudrosti i dobroti Velicanstvenog Saturna."

Maitreya se udobno smjestio ocekujuci zanimljiv zaplet.Ganesov kip od tamnog drveta bio je na suprotnom kraju prostorije.Maitreyu nije zacudio pocetak posvecen Ganesu.Vecina prica koje je znao pocele su,na ovaj ili onaj nacin,s njim.U tom

trnutku za njega je to bio dio scenarija.Tek poslije,Kad je Ganes iznenada prerastao legendu i zakoracio u njego zivot,Maitreya se prisjetio ove situacije zapitavsi se koliko je ona legendarna akoliko stvarna.U svakom slucaju,evo kako je Parashara zapoceo Sani Mahatmju.

SSSSSSSSSSSSSSSSSS

Prica pocinje u davno vrijeme,kad je svijet bio jos mlad,a Ganes je kao dio svoje dharme ili duznosti morao u njega zavest red.Grahe ili planeti vec su bili zauzeti prenosenjem karme svemu sto zivi,ali njihova uloga nije bila jasno odredjena.Najveći problem bio je u tome sto se nije znalo kakvu zapravo karmu prenose pojedini planeti.Zeleci razgraniciti njihove uloge,ali ih i pojasniti,Ganes je smislio odlican nacin da to ucini a da se ne zamjeri ni jednoj od njih uvrijedivsi ih,pa makar i nahotice,svojom analizom.Zapravo,zaključio je Ganes,ako zelimo saznati o znacajkama pojedinog planeta,moramo ga natjerati da sam progovori o sebi. Kako to uciniti?Buduci da su Grahe bile vrlo zauzete prenosenjem karme,Ganes je morao smisliti nacin da im privuce pozornost.Promucuran kakav vec jest,dosetio se zavjeri koja ce zavrsiti dogadjajem poznatim pod nazivom Sani Mahatmja.

Nakon sto je smislio svoj plan,godinama se naizgled slucajno,kretao u blizini svake Grahe,razovarao usput s njima. U svakom razgovoru ozbiljno napominjao kako ljudi smatraju da je ta i ta Graha(uvijek neka druga,ane ona s kojom je razgovarao) najuzvisenija i najmocnija od svih.Buduci da je to ponovio dovoljan broj puta,uspio je izazvati odredjene osjecaje u svakoj Grahi.Povrijedjenost!Da,tako se to zove,povrijedjenost.Na kraju je svaka od Graha bila spremna na ovaj ili ona nacin bila spremna dokazivati svoju snagu.

U jednom odredjenom trenutku,Ganes se nasao pod ocekivanim pritiskom.Dogodilo se da su na jednom skupu bozanskih stvorenja sve Grahe dosle u medjusobni dodir.Buduci da je tu bio nazocan i Ganes,njihova dugo potiskivana povrijedjenost izbila je na povrsinu

nakon jedne "neoprezne" Ganesova primjedbe.

"Prica se da neki planeti nisu tako mocni kao drugi..." zapoceo je Ganes ali se odmah zaustavio izdrzavsi na sebi bijesan pogled Surje(Sunca),Candre(Mjeseca),Mangala(Marsa),Budha(Merkura),Gurua(Jupitera),S hukre(Venere),te Rahua i Ketua(sjeverni i južni mjesecov cvor).Jedino ga Sani nije pogledao.On i Ganes su stari prijatelji i medjusobno imaju posebne dogovore.

Ganes je utihnuo,glumeci da mu je neugodno sto se zaletio u nazocnosti svih njih.

"Dobro,kad si vec spomenuo",rece plameni Surja,"koja od Graha je najsaznija i najmocnija? Ti si dovoljno mudar da to odredis.Reci nam."

Bila je to teska situacija za Ganesa.Ali, kako to obicno biva,izvukao se savršeno.Osim toga,vec je imao pripremljen plan.

"Ne,ja to ne mogu uciniti",rekao im je."Potrazite mog oca Sivu,on je vrhovni poglavar svemira.Neka on odredi prednost medju Grahama." Sada je vec sve bilo receno i nije se moglo natrag.Natjecanje je pocelo.Cijelo se drustvo zaputilo Sivi ne bi li dobili odgovor na pitanje koja je Graha ispred svih drugih,a koja je posljednja.

SSSSSSSSSSSSSSSSSS

Parasharin glas je bio mekan i tih,ali Maitreya mu je poklonio svoju pozornost.Slusao ga je sirom otvorenih ociju.Vec nakon prvih nekoliko recenica vratio se u sjedeci položaj i pomalo ukrucenih ledja nagnuo se napred prema svom učitelju kao da se bojao da će mu nesto promaknuti.

Parashara je zastao okrenuvsi glavu nadesno prema ulazu u učilistr.Popodne je vec odmaklo,a sunceve zrake ostarjele.Jos malo i doci ce ono carobno doba dana kad se priroda priprema za noc.

"Vrijeme je za meditaciju."rece Parashara."Ja cu meditirati nesto duze nego ti,tako da ces nakon svoje meditacije imati vremena za razmisljjanje."

Maitreya je kimnuo glavom na spomen meditacije.Naucio je tu vjestinu prije nekog

vremena i,ako je bio jos malidjecak,svidjelo mu se.Bilo je neceg privlacenog u osjecaju unutarnje mirnoce koju je osjecao kad bi meditirao.Tada,kao da bi svijet za trenutak zastao.Sve se primirilo,pa su cak i njegove djecacke "brige" i zelje poprimile neku drugu dimenziju.Kad bi meditirao,a isto tako i neko vrijeme nakon toga,Maitreyi je svijet izgledao drukciji.Ljudi,njihovi poslovi,zivotinje,drvece,pa cak i velika majka Sarasvati-sve je to bilo poput predstave koju je netko,iz tko zna kojih razloga zamislio tako da bi on,Maitreya,u njoj mogao uzivati i,naravno,u njoj sudjelovati.

Meditacija u kasno popodne,tik uoci sumraka,bila je posebno ugodan i smirujuci dozivljaj,pa Maitreya nije imao nista protiv toga.Iako ga je zivo zanimalo sto ce se dogoditi dalje,kad Grahe posjete Sivu i objasne mu svoj problem,bez otpora je prihvatio uciteljev naputak.Medjutim,Parashara je takodjer zatrazio da nakon meditacije razmislij."

"O cemu moram razmisljati?"upitao je bezazleno.

"Razmisljaj o tome koja je Graha najvaznija i najmocnija;koja je od njih prva,a koja posljednja,"odgovorio mu je Parashara."Razmisljaj o tome kako bi ti odgovorio na njihovo pitanje da si na Sivinom mjestu." "Ne znam sta bih odgovorio",rekao je Maitreya."Meni se svidj Sukra i njegova planet Venera.To je moj planet,tako si mi ti rekao.Ali,svidja mi se i planeti Surja i Sunce koje daje zivot."

"A i Candra mi je drag",dodao je Maitreya nakon male stanke,"i njegov Mjesec koji sjaji srebrnim svjetлом.Kad malo razmislim,to je jako teska odluka.Odluka koju zaista moze doneti samo Siva".

Parashara je sa smjeskom promatrao svog ucenika."Dragi djecace",rekao mu je,"mislim da ces se iznenaditi,ali to je jedna od onih odluka koju Siva nikako ne moze donijeti.On je previse mudar da bi se umjesao u tako nesto.A ipak,izgleda da je njen teret dostatan za ljudska ledja.Jer,ispalo je..."Tu je Parashara malo zastao,a onda nastavio."Ispalo je sasvim drukcije.O tome cu ti pricati nakon meditacije.Ipak,razmisli o svojem odgovoru.Koja je Graha najuzvisenija?"

Tako je Maitreya krenuo u svoju djecu meditaciju zagrijan za pitanje prednosti medju Grahama.Ipak,kad je meditacija zavrnila i kad je trebalo razmisljati o tom pitanju,Maitreya je bio zbumjen.Osjecao

je da nesto nije u redu.Kao da trazi odgovor kojeg zapravo nema.Istina je da su mu se neke Grahe svidjale vise a neke manje,ali kad god bi dosao do nekog zakljucka i rekao sam sebi:"Eto,ova Graha je najvaznija",odmah nakon toga bi osjetio neku prazninu."Osjecam",pomislio je,"osjecam da nesto nije u redu s tim pitanjem.Kako li ce na njega odgovoriti Siva?"

4

Kad je Parashara zavrsio meditaciju,Maitreya je vec odavno odustao od umovanja nad postavljenom zagonetkom.Igraо se u travи ispred ulaza u pecinu.U medjuvremenu je dosao neki nepoznati muskarac i doneo hranu na pladnju pokrivenom bijelim platnom.Kad ga je ugledao kako dolazi iz sume,Maitreya se na trenutak uplasio jer vec je bio sumrak.Ali kad je muskarac sutke spustio pladanj na drveni podest i nasmijesiose,Maitreya je shvatio da je ogladnio.Medjuti,nije dirnuo hranu sve dok Parashara nije izasao iz meditacije.Zajedno su jeli u tisini-zapravo je vise jeo Maitreya nego Parashara-a sumrak je polako prelazio u noc.

Kad su zavrsili,Parashara je odnio pladanj negdje otraga i pozvao Maitreya da zajedno sjednu ispred ulaza u pecinu.Bilo je prohладно па su se zaognuli pomucnim pokrivicima.Zvijezde su jasno i postojano sjale iznad njih.

"Jesi li nesto zaklјucio glede prednosti medju Grahama?"upitao je Parashara.

"Pa,zapravo i nisam",rekao je Maitreya."Zanima me kako je Siva rjesio taj problem."

Parashara se nasmijao."Nije ga nikako rjesio.Prebacio je odgovornost na ono mjesto gdje se takvi problemi moraju rjesavati.Medju ljudi."

SSSSSSSSSSSSSSSS

Kad je cijelo drustvo,svih devet Graha i Ganes,stiglo u

podnozje planine Meru,Ganes je zamolio Grahe da pricekaju dok on ne provjeri sa svojim ocem moze li ih primiti.

Siva je sjedi na vrhu planine i obradovao se kad je ugledao svog neobicnog sina.

"Dobrodosao,Ganes,rekao mu je."Vidim da dovodis sa sobom nebesko drustvo,svih devet Graha.Zasto cekaju u podnozju planine?"

"Oce,iskrsnuo je jedan neobican problem",rekao je Ganes."Zelio sam se posavjetovati s tobom prije nego Grahe stigno.Naime,oni zele da ti doneseses odluku o tome tko je od njih najuzviseniji,tko prvi,a tko posljednji?"

"Sto zele!?"uzviknuo je siva gromoglasno tako da se zatresla sijela planina,a Grahe se u podnozju uznemirile zakljucivsi da Siva nije u dobrom raspolozenu.

"Kako to misle:da odlucim tko je prvi,a tko posljednji!"nastavlja je Siva."Ako to ucinim,sasvim sigurno cu se zamjeriti nekima od njih,posebice onom koga proglašim posljednjim!"

Ganes je skuseno promatrao svojeg osa."Da,u tome je problem.Svako od nas nosi svoju karmu,a zamjeriti se nekoj od Graha znaci trpeti njen bijes.Moram priznati da sam ja pomalo kriv za sve ovo.Trazili su od mene da odlucim o tome,ali znas da Sani i ja vec od mog rodjenja imamo razmirice,pa sam odlucio da je bolje ne mijesati se u to."

Ganesova slonovska glava bijase rezultat neobicne igre izmedju Parvati,Ganesove majke i Sanija,planeta Saturna.Na Ganesovoj rođendanskoj proslavi,Parvati je natjerala Sanija da pogleda Ganesa,znajuci da Sanijev pogled pretvara sve i svakoga u pepeo prah,ali misleci da je njezin sin iznad toga.Sani nije imao drugog izbora,pa je Ganes izgubio dotad prekrasnu ljudsku glavu koju su mu naznocni bogovi zamijenili slonovskom usput mu svaki poklonivsi po dio svojih moci.Na posljetku je ispalo da je sve to bilo tako i planireno,ali je ostala cinjenica da je Ganes dobio slonovsku glavu zbog Sanija pa je njegov "strah" bio opravdan.

"Mislio sam da ces ti",nastavio je Ganes ne gledajuci u svog oca,"buduci da si iznad bijesa bilo koje Grahe,najbolje rjesio ovu situaciju." "Ali ja nisam iznad njihovog bijesa!"uskluknuo je

Siva. Na to je Ganes visoko podigao svoju surlu."Nisi?" prozborio je,glumeci zaprepascenost.

"Ne,nisam,rekao je Siva,sada vec tise.Zagledao se u vrhove svojih noznih prstiju."Grahe imaju svoju duznost koju moraju izvrsavati bez obzira na to o kome se radi.jesam li ti pricao o tome kako je prosao jedan od mojih sade satija?"

Ganes je odrecno zaklimao glavom,iako je od prilike znao sta ce cuti.O tome se pricalo,ali nitko nije znao je li to istina ili nije.

"Sani mi je jednom prisao",nastavio je Siva,"odavsi mi sve pocasti,ali istodobno rekavsi da mu je duznost zaposjeti moje tijelo provjesi me kroz moje godine tuge.Medjuti,ja nekako nisam bio raspolozen za probleme,pa sam jednostavno skocio u rijeku Sarasvati,smjestio se na njeno dno i ostao ispod povrsine vode sljedecih sadem i pol godina.Kad je sade sati zavrsui izasao sam van.Sani je,uporan postoja kakav vec jeste,cijelo to vrijeme cekao na obali.Kad sam izasao,pristojno me pozdravio i obavijestio da je moj sade sati prosao.Bio sam sretan zbog toga i pohvalio se pred njim i pred samim sobom sto sam nekako ipak uspio izbjeci to razdoblje i sto mi on nije nista mogao uciniti.Znas li sto mi je Sani rekao na to?"

Ganes je sutio,promatraljuci upitno svojeg oca.

"Rekao mi je:"Nista ti nisam mogao uciniti? Doista,to nije nista! Samo sam te natjerao da skocis u rijeku te da na njenom dnu provedes sedam i pol godina."

Ganes je jedva susorezao smijeh.Osjecao je da ne bi bilo dobro tako reagirati,iako bi to najradije ucinio.Ipak je primijetio:"Ta recenica je valjda nesto najblize sali sto ja Sani ikada izrekao.Pretpostavljam da se nije ni nasmijao?"

"Ne,nije se nasmijao",odgovorio je Siva namrstivsi se."Samo me pozdravio i otisao dalje svojim putem."

Nastala je tisina u kojoj je Siva napeto razmisljao namrstenu cela,a Ganes cekao rezultat tog razmisljanja.To je potrajalo neko vrijeme,a zatim je Ganes procijenio da je kucnuo cas za nastavak plana.

"Oca",rekao je."Imam jedan prijedlog,ako bi ga zelio poslusati." "Naravno",rekao je Siva."Prihvacam sve sto bi mi moglo pomoci da se izvucem iz

ovoga.”

Ganes se nagnuo prema Sivi,kao da jezelio sakriti svoje rijeci od ostatka svemira.Kako je govorio,Sivina namrgodjenost je polako nestajala ustupila mjesto ozarenosti.Ocevidno mu se svidjalo ono sto mu je pricao njegov bistri i mastoviti sin.Kad je Ganes zavrsio,Siva ga je gledao s odobravanjem.”Odlicno”,rekao je.”Ali,sada kad si mi to rekao,imam osjecaj da sam pomalo iskoriscen u svemu tome.Imam li pravo?” Ganes se samo nevino smijesio,znajuci da mu njegov otac Siva nece zamjeriti male nestaslike samo ako oni ispunjavaju vecu svrhu.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Parashara je zastao dopustivsi nocnoj tisini da ih zagrne svojom mekocom.Maitreya je bio potpuno opcinjen pricom.Zelio je pitati jos nesto o Sivinom boravku na dnu rijeke.Zapanjila ga je Sivina moc! Zar ni vrhovni bogovi nisu veci od nje?Postalo mu je pomalo hladno,a sjecanje na iskrivljene inacice Sani Mahatmje u kojima je,znao je to zasigurno,bilo mnogo okrutnosti,nasilja i krvi,polako mu se pocelo vracati.Mozda bi pricu trebalo nastaviti ujutro,kad Surja blagoslovi svijet svojim svjetлом.

Kao da cita njegove misli,Parashara je rekao:”Sada cemo krenuti na spavanje.Ali prije toga,Dopusti da dovrsim ovaj dio price.”

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Kad su Grahe dosle pred Sivu,on ih je ponovo saslusao,praveci se da ne zna za problem.Kad je Surja,koji je presutno izabran za glasnogovornika svih Graha,izlozio njihovu molbu,Siva se duboko zamislio.Taina je trajala gotovo pola sata,a zatim je Siva rekao odmjerenum glasom punim autoriteta:”Nije dijelom bozanske zadace da vas postavlja na neki redoslijed.Vi ste cuvari reda i karme u svemiru.Neka oni na koje je vas utjecaj najveci,donese presudu.Razmisljao sam o vasem problemu.U ovom trenutku na Zemlji zivi kralj imenom Vikarama.Slovi kao najmudriji,najposteniji i

najpravedniji od svih kraljeva.Ako je itko sposoban donijeti pravu odluku,onda je to on.Udjite u njegovo tijelo i um,objasnite mu svoje pitanje i cakajte njegovu prosudbu.On ce to,siguran sam,uciniti na pravi nacin.I vi i on imate moj blagoslov.”

Grahe su isprva pomalo neodlucno saslusale Sivine rjeci, razmisljajući o ispravnosti ljudske odluke o njihovoj vrijednosti, ali se njegov prijedlog-a posebice blagoslov-ne smije odbaciti. Ganes je u

medjuvremenu vec negdje nestao,tako da nije vidio kako su se nebese otvorila,kako su Grahe bljesnule svaka svojim svjetlom i u ostrom luku,slamajuci svaki otpor vremene i prostora,zajedno prodrle u onaj dio energije i materije koji se zvao kraljem Vikaramom.

Na Zemlji je bila zora.Grag Ujjayini,kao i cijelo sretno kraljevstvo istog imena,jos je duboko spavalо.Njihov je kralj,medjutim,iznenada otvorio oci usred sretnog sna.Sanjao je kako sedi na vrhu planine Meru gledajući kako se Siva obraca skupini mudraca.Bilo ih je devet i izgledali su mu nekako poznati.S njegove lijeve strane stajao je bozanski Ganes i milovao ga po kosi,kao da je on,kralj Vikarama,jos mali djecak.Ali,to mu je bilo ugodno.Osjecao se sretnim.Kao da se nalazi na pravom mjestu,u pravo vrijeme i kao da ispunjava upravo onu svrhu zbog koje se rodio.

San se naglo prekinuo,a Vikarama se uspravio u krevetu.Ni ne znajuci zasto-ne razumjevsi zapravo svoje vlastite rijeci ni kako je do njih doslo,rekao je glasom punim uzbudjenja:"Djotis! Moram saznati vise o tome!"

SS

5

Grahe su znaci zajedno usle u Vikaramu?" upitao je Maitreya kad su,nakon jutarnjeg posjeta rijeci,kupanja,meditacije i case kiselog mljeka,on i Parashara konacno sjeli da bi nastavili pricu. Jucer

na vecer,nakon sto je ispricao Maitreyi o Vikaraminom budjenju,Parashara je naglo ustao,odnekud izvukao nekoliko deka i pokrivaca,pokazao je Maitreyi gdje ce spavati i pozelio mu laku noc.Djecak je bio previse zanesen onim sto je cuo da bi ista pitao.Osim toga,biro je pomalo i umoran.Medjutim,san mu nije dolazio na oci.Zapravo,vise od sat vremena proveo je kao u nekom polusnu,krecuci se poput sjenke izmedju Graha na planini Meru,slusajuci jednim uhom isprekidane Sivine rijeci i trazeci Ganesa po mracnim kutevima Parasharine pecine.Okretao se s jedne strane na drugu,sve dok ga umor napokon nije savladao.Kad je zaspao,sanjao je o velikom gradu i ljudima kako se skupljaju ispred kraljevske palace da bi vidjeli svoga kralja.Maitreya se gurao izmedju mnostva ne bi li ga i on vidio.Nije mu to uspijevalo,biro je previse mali i slabasan.Odjednom,gomila je utihnula i sve kretanje koa da je zastalo.Maitreya se naizgled izduzio,ili se gomila razdvojila tako da je sada video visokog i snaznog muskarca na vratima palace.Jasno je video njegovo lice:cvrstu,pomalo cetvrtastu vilicu i obraz prekriven njegovom bradom;istaknute jagodice i visoko celo;dulja kosa povucena unatrag i skupljena srebrnom trakom na ledjima;oci sivo-plave,duboke,mirne i plemenite.Maitreya je snu shvatio da gleda kralja Vikaramu.

Odjednom,nad grad su se spustili tamni oblaci,a Vikarama je podigao ruke,kao u ocajanju.Gomila je ispustila dugi uzdah razocaranja i kao da slijedi neku neizrecenu naredbu svi su se poceli okretati od kralja prema Maitreyi.Bilo je neceg sablasnog u tom sporom okretanju.Maitreya ih pokusao zaustaviti mahanjem ruku.Kad su se svi okrenuli prema njemu,Maitreya je zanijemio.U cudu ih je promatrao.Svi do jednoga,muskarci,zene,starci i djeca,bas svi bez iznimke,nosili su svi lice kralja Vikarame.

Maitreya je ustuknuo i poceo se povlaciti.Scena koju je promatrao nije u njemu izazvala strah.Ali,nekako je nije mogao prihvati; nije je zelio prihvati.Okrenuo se i potrcao samo da bi usao u veliku dvoranu s tisucu ogledala.Tek tada je kriknuo:sa svakog zida,ponegde vjeran,a ponegde iskriviljen,promatrao ga je lik djecaka Maitreye s muzevnom glavom kralja Vikarame na svoji ramenima.Tada se probudio.

Bilo je to rano ujutro.Prve sunceve zrake jos nisu dodirnule proplanak ispred

Parasharinog ucilista,ali bilo je vrlo svijetlo.Nakon toga Maitreya vise nije mogao zaspati.Parashara je vec meditirao,pa je to ucinio i Maitreya.Odlucio je da nista ne govori svojem ucitelju o snu kojeg je usnio.Ipak,stalno je imao osjecaj da taj san ima neko duboko i vazno znacenje.

Kad je doslo vrijeme za nastavak price,Maitreya je najpre zelio znati kako su Grahe "usle" u Vikaramu.

"Tako se to kaze",odgovorio je Parashara."Grahe su zapravo uvijek u nama.U svakom od nas u razlicitim omjerima.Medjutim,kad jedna postane aktivna,onda se kaze da je usla u nas." "U

Vikaramu su usle sve odjednom?" pitao je Maitreya.

"Da",rekao je Parashara," sve su postale aktivne zeleti da Vikarama pocne razmisljiti o njima i da,na kraju,donese odluku o tome koja je prva,a koja je posljednja."

"I sto je Vikarama tada ucinio?"pitao je dalje Maitreya. "Vikarama je postao jako

zagrijan za djotis.Prvo sto je ucinio potrazio je poznatog djotisija i pozvao ga da doje na njegov dvor.Kad sam dosao..." "To si bio ti!?" prekinuo ga je Maitreya.

"Da,to sam bio ja",nasmijesio se Parashara."Vec sam ti to rekao.Dakle,kad sam dosao,Vikarama je zelio učiti o djotisu.Poducavao sam ga koliko je bilo moguce s obzirom na obaveze koje je imao kao kralj.O, on ih je izvrsavao savjesno i posteno! Bio sam svjedokom mnogim situacijama gdje je njegova mudrost spasila zivote i imovinu ljudi njegova kraljevstva,ali i susjednih kraljevstava.Bio je poznat po iznimnoj pravednosti i nepristrasnosti tako da su na Vikaramin dvor cesto dolazili ljudi-trgovci,ratnici,pa cak i drugi kraljevi-trazeci njegovu prosudbu u sporovima.Da nije bilo kralja Vikarama,zapoceli bi mnogi sukobi i ratovi.Bio je mudar i iskusan,to je istina.Medjutim,u zivot svakog od nas ponekad naidju razdoblja kad mudrost ustupi mjesto necemu drugome.Doduse,istina je to da je Vikarama bio pod utjecajem sila koje iznad njegove moci i kontrole.Kako bilo da bilo,Vikaramu su u djotisu najvise odusevljavale Grahe i njihove znacajke.Stalno je razmisljao o njihovim vrednostima i cesto je-nesto pod utjecajem samih Graha i njihove namjere,a nesto mozda i pod utjecajem

vlastitig ega koji ga je uvjeravao da moze doneti bilo kakvu presudu ma koliko ona bila teska ili cak nemoguca-pokusavao poredati Grahe po vrijednosti.Kad bi se pojatile takve misli,pokusavao bih ga razuvjeriti i objasiti mu da stvari ne stoje tako.Medjutim,nakon sto bi me saslusao i naizgled prihvatio moja objasnjenja,drugog dana bi dosao sa istim zamislama i pitanjima.Njegova je opsjednutost time postajala sve veca.Nisam mogao nista uciniti glede toga pa sam ga,jednostavno prepustio njegovoj sudbini.”

Parashara je na trenutak utihnuo,ali Maitreya je bio jako nastrpljiv da cuje nastavak.”Kakav je to prijedlog bio? Sto je ucinio Vikarama?” ”Kralj je organizovao natjecanje i sebe postavio kao suca”,odgovorio je Parashara.

”Kakvo natjecanje?”navaljivao je nestrpljivi Maitreya.

”Pa,rekao mi je da pozovem devet dobrih djotisija.Svaki od njih morao je biti predstavnikom jednog planeta.Oni su morali pred kraljem i cijelim dvorem zastupati svoju Grahu.Kralj ce ih saslusati,a zatim ce donijeti presudu o tome koja je Graha prva,koja posljednja.” Parashara je ove rijeci izgovorio pomalo tuzno,a Maitreya je bio zapanjen.Kralj Vikarama je zapravo organizovao neku vrstu sudjenja! I to sudjenje bozanskim nacelima koja su predstavljena Grahama! To nece završiti dobro,pomislio je Maitreya.

Ipak,nesto drugo ga je mucilo u svemu tome.”Vikarama je to ucinio zato jer su ga opsjedale Grahe,”rekao je.”On to zapravo nije htio.”

”Hm.Mozda je tako,a mozda i nije”.odgovorio je Parashara.”Stvar je u tome da Grahe samo prenose nasu karmu-posljedice djela koje smo ucinili u prolosti.Nemoj to zaboraviti.lako bi nas ovi dogadjaji mogli navesti na razmisljanje o tome da ja kralj Vikarama zapravo bio necija zrtva,zapamti da je sve u svemiru savršeno uredjeno.Svaka razina postojanja ima svoje zakonitosti,a svaka od tih zakonitosti mora biti zadovoljena.A ako je kralj Vikarama odlucio organizirati natjecanje Graha,razlog tome na jednoj razini jesu Grahe.Ali Vikarama ne bi mogao biti nositelj Ganesovog plana da on nije u skladu sa sudbinom samog kralja Vikarame.”

Parashara je pazljivo promatrao svojega ucenika.Maitreya je bio djecak,Ali je izgledalo da razumije ono sto mu

njegov učitelj govori. Možda to razumijevanje nije bilo onakvo kakvo bi imao odrastao covjek, ali negdje duboko unutra Maitreya je razumio. Parasharine riječi ostavile su trag koji će ostati vidljiv tijekom cijelog Maitreyinog života. Ono što Maitreya tada nije mogao znati, a što mu je bilo tesko razumjeti i posle, cak i na samome kraju, jest cinjenica da se taj trag potegnuti preko granica i vremena i smrti te dodirnuti ljudi u dalekoj buducnosti koju on nije mogao cak ni zamisliti.

Parashara je, međutim, bio zadovoljan onim što vivio u ocima svog učenika. "Zapamti", rekao mu je, "kad budes slusao što se dogodilo kralju Vikarami, obrati pozornost na to kako je on gledao svoju na svoju sudbinu i sve poteskoce kroz koje je morao proći. Sto god se dogodilo, on se nikad nije smatrao zrtvom. Znao je da ispunjava svoju svrhu. Taj njegov stav ga je na kraju i spasio. Kad bi samo svi drugi mogli slijediti njegov primjer."

Na te se riječi Maitreya prisjetio svojeg sna i Vikaraminog lica na glavi svakog covjeka u gomili, ali je odlucio da nista ne kaze.

6

"I sto se dogodilo dalje?" bio je nestrpljiv Maitreya. "Kako je proslo natjecanje?"

"Bio je to vrlo zanimljiv i poucan dogadjaj", rekao je Parashara. "Ako nista drugo, ljudi su naucili mnogo o Grahama. Svaki od devet djotisija koje sam pozvao ispricao im je o vrednosti svog zastitnika. Ali, na kraju... na kraju se dogodilo nesto što je promijenilo zivot kralja Vikarame."

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Prostor ispred kraljeve palate bio je prepun ljudi. Dosli su sa svih strana svijeta; učenjaci, svecenici, pjesnici, glazbenici, ministri pa cak i kraljevi. Njihova nazocnost uvelicala je i onako uzvisenu kraljevu pratinju. Jer, Vikarama je bio poznat po tome što je podrzavao znanost i umjetnost. Mnogi su pronašli zastitu na njegovom dvoru. A kao što to

obicno biva,kraljevo znanje je na taj nacin postajalo sve vece i vece.Isto kao i njegova mudrost te osjecaj za pravednost.Povodom objavljivanja natjecanja medju Grahama,mnogi su-najcesce ne javno-izrazili svoje sumnje u opravdanost tog dogadjaja,ali su ipak dosli,privuceni carolijom koja se mogla naslutiti iza Vikaraminog poziva.

Oko trona na kojem je sjedio kralj,posjela je i odabrana skupina najistaknutijih i najcjenjenijih kraljevih sticenika.A ispred njih,na stolicama ukrasenim bojama i metalima svake Grahe,sledelo je devet djotisija,predstavnika svojih planeta.Kralj Vikarama je odredio da njihove stloice budu na istoj razini kao i njegovo prijestolje.Na taj je nacin odao posebnu pocast znanju svojih gostiju i pokazao svima koliko cijeni svetu znanost djotisa.

Devet djotisija na skuposjenim stolicama ispred kralja privlacili su pozornost svojim izgledom.Svaki ponaosob ne bi se isticao medju ostalim ljudima,ali kad su sjedili zajedno,u prvi plan je dolazila njihova tjelesna-razlicitost!Izgleda da je svaki od njih,posvetivsiivot svojem odabranom bozanskom nacelu vremenom poprimio i njegov izgled.Promatravsi ih tako prije pocetka natjecanja,Vikarama je pomislio:"Ako je njihov duh tako uskladjen s Grahama kao sto je njihovo tijelo,bit ce to vrlo zanimljiv dan!"

I doista,dan je bio vise nego zanimljiv.Pocetak izlaganja bio je odredjen za deset sati ujutro.Svibanjsko nebo iznad Ujjayinia bilo je prosarano rijetkim bijelim oblacima.Sunce je grijalo,ali ne prejako.Vladala je ugodna i svecana atmosfera.

Vikarama je odredio kratku meditaciju peije pocetka.Kad je zamor odjednom prestao i vise stotina ljudi zatvorilo osi okrenuvsi se ka unutra,tisina se mogla gotovo opipati.Izgledalo je kao su cak i ptice naobliznjem drvecu utihnule.

Nakon meditacije,prvi je svoje izlaganje zapoceo predstavnik Surje-Sunca.Zamisao se sastojala u tome da svaki od devet djotisija na najbolji moguci nacin predstavi svojeg zastitnika.Na kraju ce,na osnovi njihovih objasnjenja,kralj Vikarama doneti svoju odluku o prednosti medju Grahama.

Suncev predstavnik sjedio je na stolcu boje plamena,ukrasenom rubinima.Kad je ustao,sve je iznenadio

autoritetom svojeg izgleda.Kosa mu je bila poput lavlje grive,gusta i obilna.Iz njegovih postojanih osiju koje su plamtjele unutarnjom vatrom isijavalo je dostojanstvo,položaj i moć.Kad je progovorio,svi su znali da je pred njima osobnost vrijedna kraljevskog statusa.Surjin sticenik govorio je znacenju Sunca kao oca svih stvari,o darovatelju života i njegovih sedam konja koji vuku kociju nacijenu od svjetla.Govorio je o vremenu koje se mjeri Sunčevim prolaskom preko neba,o bozanstvima i demonima koji se svi klanjaju Suncu.Ispricao je pricu o velikoj moci koja pripada Surji,a koju cak ni njegova zena Samdžna nije mogla izdrzati,pa ja na svoje mjesto postavila sjenku,Caju.Mnogobrojna su Surjina djeca,izmedju ostalog i neke Grahe poput Sanija,a sva bica,demoni,ljudi i bogovi,stuju Surju kao prvog medju prvima.

Kad je Surjin predstavnik

zavrsio i sjeo natrag na svoje sjediste,lavljam pokretom protresavši bujnu kosu,nije bilo ni jednog medju uzvanicama tko nije bio uvjeren da je Surja prva i najvaznija Graha.Medjutim,kralj Vikarama nije rekao nista.Podledom je potrazio predstavnika Candre.

Mjesec ev sticenik bio je potpuna suprotnost svom predhodniku.Njegova je stolica bila bijela,ukrasena zlatom i srebrom te posuta biserima.Ustavši,naklonio se gracioznim pokretom.Lice mu je bulo njezno i puno suosjecanja,a oci plahe kao u srne.Mnoga zenska srca xadrhtala su pri pogledu na njega,a snazni muskarci odjednom su osjetili dah nekih davnih vremena kad su jos bili mali djecaci i znali ponekad placuci dotrcati do majke trazeci njenu zastitu.

Glas Candinog predstavnika tekao je poput zubora vode,a njegov govor bio je vise nalik pjesmi nego izlaganju.Pričao je o osjecajima,njeznosti i zastiti;o Somi,carobnoj tekucini koja daruje srecu i savršeno zdravlje;o ljubavi i podrscu koju Candra nesobicno daje svima,te o cinjenici da je gospodin Krisna zapravo bozansko utelovljenje Candre.

Kad je zavrsio,oci slusatelja bile su ispunjene suzama i svatko se pitao kakav bi svijet bio da u njemu nema takve zastitnicke ljubavi i nije li srce ipak ispred položaja?Vikarama je i dalje sutio,ali je odjednom postao svjestan da je njegov zadatak mnogo teži nego što je mislio.

Sljedeci je bio predstavnik Mangala,planeta Marsa.On je naglo ustao sa svoje jarko crvene stolice ukrasene crvenim koraljima,naklonio se odrjesto u smjeru

kralja,ali je zatim svoj prodorni pogled usmjerio prema publici.Nije uopce izgledao poput djotisija-vise poput ratnika.Stajao je cvrsto na tlu,blago rasirenih nogu.Njegove su rijeci prenule ljudi jos uvijek raznjezene nastupom Candre.Bile su grube i beskompromisne."Mangal je ostar poput noza",rekao je neumoljivo."On ce unistiti svakog neprijatelja i svaku prepreku koja se nalazi pred vama."Pridobivsi tako svaciju pozornost,nastavio je tako govoreći o Mangalovoj mladosti i snazi koja krasiti njegove sticenike;o ljestvi nalik vatrnoj munji koju daruje Mangal i o tome kako je u njemu utjelovljena destuktivna snaga njegovog oca Sive."Ako niste na njegovoj starni",rekao je na kraju,"Mars ce vas unistiti ne razmisljajući o vama vise nego sto vi razmisljate o zivotu dosadnog komarca.Ali ako ste uz njega,stitit ce vas od svakog neprijatelja svojim vlastitim zivotom."A zatim je sjeo,ostavljavajući za sobom tisinu.U mnogim običnim ljudima njegov je nastup izazvao strah,ali i osjecaj da će,samo ako pridobiju Mangala za sebe,zauvijek biti sigurni od teskoca i neprijatelja.Ratnici i vojskovodje medju publikom,medjutim,nišu vise sumnjali:Mangal je njihova Graha!

Buduci da je i sam bio ratnikom,kralj je Vikarama osjetio neobicni naklonost prema ovom vatrenom i ratobornom mladom djotisiju.Srce mu je zaigralo,a u dusi mu se probudio ponos zastitnika.I on je cesto zrtvovao svoj život za slabe i nemocne tako da je dobro znao o cemu govori Mangalov predstvnik."Ovo ce biti doista tesko",pomislio je s uzdahom i klimnuo glavom u smjeru sljedećeg djotisia.

Predstavnik Budha,planeta Merkura,izgledao je vrlo uglađeno,a lice mu je krasio sarmantan osmjeh.Kad je ustao sa svojeg zelenog sjedista,smaragdi koji su ga krasili neobicno su bljesnuli privlaceći pozornost,Zracio je inteligencijom i izgledalo je da će ponuditi nesto što svi zele i trebaju.Započeo je tisinom,blagim pogledom prelazeći preko lica nazocnih.Svi su se nagnuli naprijed da slučajno ne bi propustili koju dragocenu rijec ovog mudrog i pametnog djotisija ispred njih.A kad je progovorio,svima je bilo jasno da slusaju najumjesnjeg govornika svih vremena.Počeo je hvalom za sve druge planete,isticuci njihove vrijednosti i tako pridobivši sve one kojima bi se i one svidjele.Zati je diplomatskim tonom progovorio o vrijednosti vjestine,inteligencije,humora i sale.Govorio je rijecima

koja su imale dvostruka znacenja i tako odrzavao publiku na rubu smijeha.Kako je njegov govor napredovao,nije bilo ni jednog covjeka koji se nije zadovoljno smjesio,osjecajuci da se od ovog covjeka moze vrlo mnogo nauciti.

Vlasnici trgovina uzdisali su mastajuci o tome da u svojim prodavaonicama imaju ovakve trgovce;pjesnici i pisci uzbudjeno su pokusavali zapamtiti recenice koje su culi;zabavljavajući su vec razmisljali kako koristr Merkurove odmjerene,ali nevjerojatno djelotvorne gegove u svojim predstavama.Medjutim,najvise su bili odusevljeni znanstvenici,posebice matematicari.Inteligencija i moc razlucivanja koju je pokazivao Budhov sticenik njima bi zasigurno dobro dosla.Svi su osjecali da bi bilo jako dobro priupitati nesto ovog govornika,nakon sto sve bude gotovo,razgovarati s njim,razmijeniti obavijesti.I kad je on na kraju rekao da je svakome potrebna vjestina komunikacije,inteligencija,igra i zabava,malo tko nije osjetio da,bez obzira nasve,Budh mora da je najvaznija Graha.

Kralj Vikarama takodjer se smjesio.Tko bi mogao odoljeti ovom sarmu?Ipak,kad se sjetio kakva ga odluka ceka,nije vise bio tako siguran.Sada mu je vec bilo jasno da se prihvatio mozda nemoguceg zadatka.

Sljedeci na redu je bio predstvnik Gurua,planeta Jupitera.Ustao je polako i dostojanstveno sa svog narancastog sjedista sjajnog od zutih safira.bio je krupnije gradje,ali ne bi se moglo reci da je bio debeo.Puno i okruglo lice zracilo je mudroscu i zreloscu.Mnogi bi se pokolebali nakon tako uspjesnog nastupaprije njega,ali Guruov sticenik izgledao je nedirnut time.Zracio je znanjem i duhovnoscu.Kad je progovorio,svakome je bilo jasno da je pred njima rodjeni ucitelj.Svaka rijec koju je rekao bila je ispunjena istinom,vrlinom i znanjem.”Najuzvisenija zadaca Ijudskih bica je ispuniti svoju dharmu”,rekao je.”Znanje skupljeno u vedama i ziva mudrost svetaca i ucitelja,vrijedna je nase pozornosti.Osim toga,jedino takvo znanje moze nas usreciti.”Zatim je govorio o vrijednostima duhovne prakse,o unutarnjem blazenstvu,pravednosti i mudrosti.Govorio je kako vansko obilje,sreca,zdravlje i bogatsvo dolaze kao rezultat uskladjenosti s vlastitom karmom.”Osim toga”,zavrsio je,”Guru je ucitelj bozanskih bica.Ako bozansta traže

znanje od Gurua,zar se i mi ne bismo okrenuli k njemu?" Iz njegovog nastupa zracila je istina,pa je Budhov sarm bio pomalo zaboravljen.Na okupljene ljudi spustila se neka svetost,neka tiha zelja za duhovnim rastom i spoznajom.Guru je doista velika Graha,mislili su svi,a kralj Vikarama se s njima slagao,potajno zeleci da mu Guru daruje blagoslov i mudrost potrbnu da na kraju svega doneše svoju "presudu."

Medjutim,te su misli bile

brzo zaboravljene kad je ustao predstavnik Sukre,planeta Venere.Dijamanti pricvrseni na njegovo srebrno bijelo sjediste zabljesnuli su tako jako da su neki ljudi morali pokriti oci.Sukrin sticenik mogao bi bez problema pronaci svoje mjesto medju najljepsim ljudima ovoga svijeta.Lice mu je bilo skladno i savršeno.Pokreti gracizni i senzualni.Njegovo je tijelo pozivalo na užitak,a odjeca koju je nosio bila je prepuna boja obecavajući sklad i harmoniju za svako osjetilo.Kad se okrenuo prema publici,nije bilo zene koja nije s ceznjom uzdahnula,a mnogi su se muskarci zabrinuli osjetivši neobicnu privlačnost ovog covjeka-ne zbog ljubomore već zbog topline u tijelu i zelje koja im se obično javljala prilikom pogleda na prelijepu zenu.Bilo je ocevidno da Sukrin sticenik samom svojom pojavom izaziva prisjecanja na telesna zadovoljstva i tajne,možda nikad izrecene zelje.Ipak,bilo je to daleko od ispravnosti ili banalnog poziva tjelesnosti.Iz njega je zracila bjelina-simbol cistoće.I doista,prvo o cemu je poceo govoriti je cistoca-iskrenost i jednostavnost prihvacanja kao takvog.Iz njegovih riječi postalo je jasno da su i najveći uzici dostupni covjeku,od seksualnosti do glazbe i umjetnosti,zapravo čin predanja onom bozanskom u nama.Zapravo,kako je djotis govorio,senzualnost i sklad njegove pojave otkrivale su jednu drugu dimenziju stvarnosti:onu tajanstvenu i misticnu.Nije zaboravio spomenuti da je Sukra učitelj demona te da taj posao ne zahtjava samo znanje poput Guruovog,već i vjestinu svake druge Grahe.Poducavati one koji su posrnuli tako da ih se zasluzuje nazvati demonima,čin je uzvisenog bica (Surja) suošjecanja (Candra),snage (Mangal) inteligencije (Budh) i odričanja(Sani).Veliko cudjenje izazvao je spomenuvši da od svih Graha jedino Sukra poznaje legendarnu Sandjivini Vidju-vjestinu ozivljavanja mrtvih.Na taj nacin Sukra zapravo predstavlja tjelesnu besmrtnost.Osim toga,smatra se najsretnijim i najdobrocudnjim planetom.

Tesko

da je bilo covjeka koji nije osjetio privlacenost prema tako svestranoj Grahi,punoj obecanja sreće,uzitaka ali i otkrivanja tajni koje pripadaju bozanskom.

Kralj Vikarama samo je promatrao kako Sukrin predstavnik zadovoljno sjeda natrag u svoje dijamantno sjediste,misleći kako je seda doista potpuno zbumen."Svaki od ovih planeta zasluzuje da bude nazvan prvim i najvrednijim!" rekao je tiho sam sebi."U sto sam se upleo?"

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Sunce je vec bilo visoko na nebu,pribлизивши se svome vrhuncu.Parashara je utihnuo i potrazio vrc s vodom pokraj sebe.Maitreya ga je zamisljeno promatrao.Prica je bila duga,ali vrlo poucna.Cinilo mu se da svaku Grahu jasno vidi ispred sebe,ali istodobno kao da naslucuje nesto sto njegov djecacki um jos ne moze do kraja shvatiti.Vec ga je pomalo i boljela strznjica od dugog sjedenja na jednom mjastu.Medutim,sve je bilo tako zanimljivo da s enike zolio.Zapravo,palo mu je na pamet da bi sad vec bilo vrijeme da se pojavi Sanijev predstavnik.Kad je to rekao Parashari,njegov se ucitelj nasmijao i rekao:"Bey brige,Sani ce odigrati svoju ulogu.Osim toga,ovo je zapravo njegova prica!"

U tom trenutku se na stazi ispred ucilista pojavio onaj isti muskarac od jucer noseći pladanj pokriven bijelim platnom."Odlicno,rucak!" pomislio je Maitreya dok je Perashara ustajao i pozdravljaо pridoslicu.

7

Poslije objeda Parashara se povukao na svoje omiljeno mjesto na brdu iznad ucilista,a Maitreyi je nalazio neka razmisla o prici.Isprva je on to i cinio,ali ono djecacko u njemu uskoro ga je izmamilo van,na proplanak,a zatim i dalje,kroz lako prohodno zbumje ispod niskog drveća.Bio je znatizeljan kao i svaki djecak,ali ipak se osjecao pomalo odsutan.Hodao je oprezno,penjao se na veliko bijelo kamenje koje tu i tamo pronasao i pokusavao nazrijeti rijeku na

mjestima gdje je drvece bilo razmknuto.Ipak,u sebi je jos uvijek promatrao kralja Vikaramu i devet djotisija na nesretnom natjecanju izmedju Graha.

Kad se

vratio,Parashara ga je vec cekao na svojemu mjestu.Nasmjesio mu se i lagano klimnuo glavom.”Sljedeci je bio na redu predstavnik Sanija,planeta Saturna”,zapoceo je jos prije nego je Maitreya uspio sjesti pored njega.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Pocetak katastrfe mogao se naslutiti u jednoj kratkoj i naizgled bazazlenoj misli koja je nepozvana prosla Vikaraminim umom.Nakon izlaganja Sukrinog predstavnika,Vikarama je bio prilicno zbunjen.Sada je znao da njegova odluka nece biti jednostavna.Poceo je sumnjati hoce li je uopce moci donijeti.Razmislijajuci tako,pogled mu je pao na preostala tri djotisija.Bili su to predstavnici Sanija,planeta Saturna,te dvojica jedno drugom vrlo slicnih sticanika Rahua i Ketua,sjenovitih planeta koje zovu mjesecевim cvorovima.

Promatraljuci ih,Vikarama je osjetio neko cudno olaksanje.Sanijev predstavnik je bio vrlo mracan i odbojan,a posljednja dvojica nekeko neobicna;kao da im nesto nedostaje.”Cudaci”,pomislio je Vikarama.”Oni sigurno ne mogu ponuditi nista bolje od onog sto smo dosad culi.Barem me nece dalje zbunjivati.”

Bila je to pogreska,naravno.Ali,vidjevsi ih pred sobom,onako zbunjen i neodlucan,Vikarama jednostavno nije mogao a da ne pomisli bas to.I ako nista nije rekao,bas u tom trenutku ga je Sanijev sticenik hladno promotrio.Dogodilo se jos nesto,jos jedan znak koji je nagovjestavao nesrecu.Iznad prijestola na kojem je sjedio,visoko u zraku,ali tocno iznad njegova glave,zacuo se krestavi krik.Podigavsi pogled,ljudi su mogli ugledati neku crnu pticu koja je brzo nestala u smjeru zapada.

Bila je to sitnica,nitko nije na to obratio previse pozornosti.Ali uceni ljudi,bas kao i svih devet djotisija ispred kralja Vikarame,u sebi su pozeljeli neki bolji predznak za kraj danasnjeg skupa.U takvoj neobicnoj atmosferi,Sanijev predstavnik je ustao sa svojeg tamnoplavog sjedista

ukrasenog tamnoplavim safirima i okovanog celikom.Bio je to visok,mrsav i tamnoput covjek,obucen vrlo strogo i konzervativno,bez ikakvih ukrasa na sebi.Samo bi ponekad bljesnuo neki sjaj ispod njegovih trepavica.Ali,onaj tko bi ga ugledao,ne bi bio sretan zbog toga.

Ljudi su

utihнули,ali je ovaj put tisina bila puna neke neugode,a ne ocekivanja.Pred njima je bio strogi,distancirani stari asket koji ce im vjerovatno govoriti o stvarima koje imaju malo zajednickog s njihovim svakodnevnim zivotom.Saturn nije planet koji bi bio pogodan za ostvarenje malih zelja koje zivot cine ugodnim.Ne,Saturn je planet koji donosi tugu i odricanje.Toliko su svi znali o Saturnu,pa je zapravo Vikaramin osjecaj bio dio zajednickog stava.Izgledalo je kao da je netjecanje zavrseno i jos je samo preostalo da iz pristojnosti saslusaju posljednju trojicu djotisija.

I tako

se i dogodilo.Govor Sanijevog predstavnika ispunio je njihova ocekivanja.Hrapav i pomalo optuzujući glas govorio im je o potrebi ispunjenje svojih dužnosti;o radu i odricanju kao djelu ciscenja lose karne iz prošlosti;o duhovnoj disciplini koja donosi unutarnji mir te ispravnosti svjetovnih zadovoljstva.Ljudi su slusali,znajuci da su savjete koje cuju dobri.Mnogi su osjetili potrebu da cine to o cemu im je govorio stari Sanijev djotis i izgledalo je kao da njegove riječi pogadjaju cilj.Medjutim,neka unutarnja neugoda je ostala.Kad su culi kako je Sani nemilosrdan i okutan,kako ga se ne moze izmoliti za milost i kako je cak i svoje vlastite roditelje,Surju (na to je suncev predstavnik malo pognuo glavu i kao da se smanjila njegova aura velicanstvenosti) i Caju,mucio zbog njihove karne,nije bilo covjeka koji nije osjetio barem mali ugriz straha.;;Sani vas moze osloboziti svih poteskoca pokazujuci vam put kojim je potrebno ici,ali ako ga ne slijedite,on ce vas nemilosrdno unistiti”,rekao je stari djotis na kraju.”Ne samo da ce vas provasti kroz najvece muke koje mozete zamisliti,vec ce vam oduzeti vase najdraze,imovinu i sve drugo sto posjedujete.Izbrisat ce vas iz ovog svijeta,tako da vam se cak ni ima nece pamtiti.”

Rekavsi to,Sanijev sticenik je naglo zasutio i sjeo.U srcima ljudi ostao je strah,a Vikarama je konacno shvatio da se upustio u igru sa silama kojima nije dorastao.Nista nije rekao.Osjetio je kako mu se grlo stisnulo,pa cak i da je zelio nesto reci,ne bi to

mogao.U tom trenutku je naslutio kako ce se sve zavrsiti,a osobito kad mu je,neposredno nakon svoje zadnje recenice,Sanijev sticenik uputio dugi,dugi pogled.

Kao da zele

ublaziti situaciju,te potvrditi svoju cudnovatost,dva su preostala djotisija skocila istodobno sa svojih sjedista (Jedno,Rahuovo,bilo je smedje i ukraseno tamnim dragim kamenjem s imenom gomed,a drugo,Ketuovo,bilo je svjetlucavo i tesko odredive boje,a na njemu je bljes talo drago kamenje pod imenom "macje oci").

"Govorit cemo zajedno",rekao je jedan od njih."Rahi i Ketu su dio istog tijala:glava i rep demona koji je postao besmrтан popivsi Amritu,napitak besmrtnosti."

Promatrajuci ih,ljudi nisu znali sto da misle.Neobicnost njihova izgleda (cudni tajanstveni ukrasi:zmijska tijela odvojena od glava),rijeci koje su se kotrljale s njihovih usana na najneobicniji nacin (ponekad bi neku rijec izgovorili naopacke)kao i ono o cemu su govorili,u nekima su ponovo izazivali strah,ali su neki osjetili cudnu privlačnost kojoj nisu znali uzroka.

Obojca su govorila o karmi koju prenose njihove Grahe.Govorili su,svaki na svoj nacin o tamnim ponorima duse kao o područja kojim vladaju.Rahuov predstavnik govorio je o sjeni koju njegova Graha stvara u umovima ljudi izvlaceci na povrsinu najdublje strahove,slike i prikaze iz zaboravljenе proslosti te ih tjera na djela koja na bi nikad pocinili pri cistoj svjesti.Slusajuci ga,Vikarama je bio gotovo siguran da je Rahu imao prilicno udjela pri njegovoj odluci da organizira danasnji skup."Da",pomislio je,"ne bih to nikada ucinio da sam slusao zdrav razum.Ali ako sam to ucinio pod utjecajem Rahua,onda je to moja karma cije pasljedice moram snositi kakve god bile."Pomislivši to,Vikarama se iznenadio pred osjecajem olaksanja koje je osjetio iznutra."Neobicno",rekao je sam sebi,"iako izgleda odbojno,Rahu ocevidno moze donijeti unutarnje prociscenje."

Ketuov predstavnik bio je jos neobicniji.Nalik Rahuovom,samo je govorio isprekidano,cesto mijenjajuci snagu glasa-od sapata do vike.Bio je pun iznenadjenja,bas kao i njegova Graha koja prilikom pomrcine Sunca stvara inace nevidljivu auru oko njega."Ketu je odgovoran za zapazanje pojave koje su inace skrivene ljudskim osjetilima",govorio je djotis."On stvara,ali i otkriva tajne.Daje moc nad ljudima,ali ako ga se zloupotrebi,bit ce vatren i

odlucno ce uzvratiti udarac poput Mangala.Ketu lijeci,ubija naglo,uzvisuje i unistava,stvara iluzije,ali ako mu se pristupi na pravilan nacin,uklonit ce ih zauvijek,darujuci prosvetljenje.”

S tim su rijecima sjeli,konacno dovrsvi svoju igru i nametnuvi kralju Vikarami odgovornost sa kakvom se jos nije suocio.Njegov je um radio ubrzano.Sve sto je video i cuo bilo je zapanjujuce.Kako da odredi redoslijed silama tako mocnim da upravljuju ljudskim zivotom.”Ne,ja to ne mogu uciniti”,groznicavo je mislio.

A

opet,kad mu je pogled pao na ljude ispred sebe,znao je da ih ne smije razocarati.Preuzeo je na sebe odgovornost.Nepromisljeno je pristao na igru i sad je mora dovrsti,bez obzira na to kakve ce posljedice imati na njega.

Presao je pogledom jos jednom preko po svim mudrim i ucenim djotisijima ispred sebe.Promatraljuci ih,u mislima je ponavljao neke njihove rijeci koje su mu se usjekle u sjecanje.Svaka,bas svaka Graha,od Sunca do Ketua,posjedovala je nesto vrijedno,nesto sto se nije moglo staviti ”iza” neceg drugog.Kralj Vikarama je,mozda po prvi put u zivotu,bio neodlucan.

Pogled mu je setao od jednog do drugog predstavnika da bi se na trenutak zaustavio na Sanijevom.Mozda je to bila slucajnost,a mozda su na djelu bile neke neznane sile ili Vikaramina karma,ali stari je djotisi tada jos jednom podigao pogled i njihove su se oci susrele.Uzimajuci u obzir stanje u kojem je Vikarama bio,mozda nije neobicno sto se dogodilo bas ono sto se dogodilo.Vikarama se prisjetio rijeci o mucenju svojih roditelja i svog ucitelja te se nekako stresao nad tim.Mozda je zaboravio gdje je i u kakvoj ulozi,mozda jednostavno nije razmislio dovoljno,ali prve rijeci koje je izgovorio-koje su mu pobjegle s jezika-bile su:”Sve mogu razumjeti,ali Sani!Kakva je to niska i ruzna Graha koja nema postovanja ni prema svojim roditeljima!”

Tisina koja i do tad vladala sada je postala jos dublja.Buduci su to bile prve rijeci koje je Vikarama izgovorio,svi su ih shvatili kao presudu.Vikarama je ocevidno odlucio Sanija staviti na posljednje mjesto.Ali nacin na koji je to ucinio nije dolikovao njegovom ugledu.Iznenadjenje se moglo vidjeti na licima svih nazocnih,osim mozda na licu Sanijevog sticenika.On je jos uvijek

pozorno promatrao Vikaramu.

Kralj je tek tada postao svjestan onog sta je rekao i gotovo u panici pokusao objasniti svoju pogresku.Ali,nije stigao.Nad trg ispred palace,kao i nad cijeli grad i kraljevstvo Ujjayini spustila se tama.Bilo je mracno kao usred najdublje noci bez Mjeseca i zvijezda.Zaculi su se krikovi straha i ocajanja.Sunca i svjetla je nestalo.Nad njih se nadvio crni,crni oblak.Medjutim,to nije bilo sve.Iznad njihovoh glava,ali kao da dolazi odasvud,cuo se promukli i prijeteci zvuk.Oblak je bio ziv.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Maitreya se trgnuo na zvuk lepeta krila iznad njegove glave.Neka ptica je izletjela iz zbumja bas u trenutku kad je Parashara napravio dramaticnu stanku ne bi li naglasio stravicnost onog sto se dogadjalo u prici.Sada se nasmijao na Maitreyinu reakciju."Sta je? Uplasio si se?" "Uh,jesam",rekao je Maitreya jos uvijek drzeci ruke pritisnute na grudi.

"Ne boj se",rekao je Parashara."Mi smo izvan te price,a ti nisi Vikarama."

Maitreya je duboko uzdahnuo.Medjutim,posljednje Parasharine rijeci ponovo su ga podsjetile na njegov san o Vikaraminom liku kojeg je prepoznao posvuda,na licu svakog covjaka,pa i na svojem vlastitom odrazu u ogledalima.Iako nije mogao jasno izraziti svoju misao,jedan dio njega osjecao je da je u tome skrivena neka tajna poruka.Ipak,odlucio je da jos ne spominje san svojem ucitelju.

8

Rekao si da je oblak ziv?"upitao je Maitreya."Kako oblak moze biti ziv?"

Parashara se nasmijao."Zar ne znas sto je to bilo?"

„Ne“,bio je zbumjen Maitreya.

„Vrane“,rekao je Parashara."Bile su to vrane.Milijuni vrana koje su odlucile bas u tom trenutku okupiti se u

najvece jato na svijetu i proletjeti iznad kraljevske palace kralja Vikarame.“

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Narasla je panika.Nitko nije znao sto se dogadja,a promukli i krestavi zvuk je tjerao strah u kosti.Ljudi su pokusavali pobjeci,ali to je izazvalo samo jos vecu pometnju jer niko noje nista vidio.Mnogi su bili povrijedjeni u kaosu koji je nastao.U tim trenucima nitko nije shvacao da su nad njima vrane,vec su mislili da je dosao kraj svijeta i da su nebesa napustila zemlju ostavivsi je nistavilu.

Tako je trajalo nekoliko strasnih minuta,a zatim je u jednom trenutku nastala tisina.Zvuk iznad glava je prestao,a utihнуli su i ljudi.Stah je dosegao svoj vrhunac,jer je bilo nekako ocevidno da je tisina najava okrutnog udarca koji ce unistiti i njih i svijet u kojem su zivjeli.Vecina se bacila na koljena ili se ispruzila po tlu ocajnicki pokusavajući prizvati Bozju milost ili je barem zadrzati u svojim mislima tijekom posljednjih sekundi svojega zivota.

Medjutim,nista se nije dogodilo osim sto se nakon nekog vremena zvuk vratio,ali sada manje prijeteci i nekako u odlasku.Tada su neki smogli hrabrosti da pogledaju u nebo i uskoro shvatili o cemu se radi.“Vrane!” poceli su kliktati.“Bile su to vrane.Sada odlaze,nema nikakvih opasnosti!” Gomilom sa prosirio uzdah olaksanja i svi su ustali sretni sto su postedjeni i spaseni.Jedino je kralj Vikarama ostao slomljen na svojem prestolju.Izgledao je poput covjeka koji je upravo saznao stasnu vijest i ciji se svijet zbog toga raspao na komadice.Vidjevsi ga takvog,dvorjani su pohrlili prema njemu zeleći utvrditi sto mu je.

Kralj je bio vrlo blijeđ,glave spustene na ramena i tijela potpuno opostenog.Ruke su mu visjele s naslonom prijestolja,a cak su mu i usne bile poluotvorene.Zurio je bez treptanja u neodredjenu tacku na tlu.Kad su mu se dvorjani priblizili,trgnuo se,ustao,odmahnuo rukom te bez pozdrava napustio skup i vratio se u palacu.Gomilom se prosirio zamor.To sto se dogodilo ne bi smoi biti razlog takvom ponasanju.Pa bile su to samo vrane!Osim toga,kralj bi morao sada donijeti presudu o prednosti medju Grahama.

Nista

oni nisu znali o tome sta se zapravo dogodilo.Jer,kad je posvuda bio mrak,kad su svi bili prostri po zemlji ocekujuci smra,kralj je ustao u plemenitoj namjeri da ucini sto god se moglo uciniti za spas svoga kraljevstva.I tada je,bas u onom trenutku kad je bruanje i krestanje prestalo,u onom kratkom trenutku tisine,kralj Vikarama dozivio susret kojeg ce pamtiti cijeloga zivota.

Kad su poslije ljudi pricati i prepricavali sve sto se dogodilo,neki su rekli da su za jedan kratak trenutak,usred tame ugledali neki bljesak,ali ne svjetla vec jos dublje tame,i kao da su na podijumu ispred kralja ugledali neku visoku tamnu priliku.Izmisljali su razne price o tome kako je kralj zapravo tada susreo smrt i da je saznao stvari koje nije zelio znati.Medjutim,nitko nije bio siguransto je to doista bilo i da li je sjena ispred kralja predstavljava nekog ili je sve to samo privid preplasenog uma i zavedenih ociju.Crni oblak sastavljen od milijuna vrana bio je sam po sebi dovoljno cudo,pa su ljudi jos mjesecima pricati samo o tome.Medjutim,kad je kralj Vikarama nakon nekog vremena nestao i kraljevstvo Ujjayini ostalo bez poglavara,price o tom dogadjaju postale su sve mastovitije.Sjenka na podiju ispred kralja poprimila je najrazlicitije oblike: od demonaRavane,Yame,boga smrti,pa do samog Sive.Ipak,nitko nije tocno znao.Tek ce kasnije,kad sve bude zavrzeno,ljudi saznati sto se dogodilo i kamo je nestao njihov kralj.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

U tom se trenutku Maitreya nije mogao suzdrzati i prekinuo je Parasharu.“Tko je to bio? Tko je posjetio kralja Vikaramu?”

Parashara se nasmijesio.“A sto ti mislis? Tko bi to mogao biti?”

„Pa“,poceo je Maitreya,“mislim da je to bio Sani.“

„Glavom i bradom“,rekao je Parashara.“Dosao je najaviti svoju vlast nad Vikaramom.A buduci da se cijeli dogadjaj odvijao vec kako se odvijao,Sani je izabrao nacin koji je ostavio utisak.“

Maitreya je sada pogledao svojeg ucitelja u oci.“Da li si ga i ti vidio?”

„Molim?“ iznenadjeno se trgnuo Parashara.

„Ti si bio tamo,zar ne? Vjerovatno si bio blizu Vikarame kad je Sani dosao.“

„Bio sam blizu,da.Sjedio sam iza njega“,rekao je Parashara jos uvijek iznenadjeno.“Ali,bila je tama,nitko nije nista video.Odakle ti zamisao da sam ja video Sanija?“

„Ne znam“,rekao je Maitreya.“Tako mi se ucinilo.Ti bi ga mogao vidjeti,zar ne?“

Parashara se samo nasmijao i odmahnuo rukom.Medjutim,Maitreyi to nije bilo bas uvjerljivo.Iznutra,bi je uvjeren da se dogodilo bas tako.Nekako je osjetio da njegov učitelj zna i vidi mnogo vise nego sto govorи.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Kad je neugodan zvuk utihnuo,Vikarama je pomislio da je dosao sudnji dan.Ipak,nije posrnuo.Ako se netko mora suociti s nesrecom njegovog kraljevstva onda to mora biti on.

Iznenada,u sveopcoj tami ispred njega,poceo je nazirati nesto jos tamnije.Mrak kao da se zgusnjavao i oblikovao sjenu nalik covjeku.Sjena je postajala jasnija i uskoro je pred Parasharom stajao visok covjek strogih crta lica.Bilo je vrlo mracno,ali ga je nekako Vikarama uspjevalo sasvim jasno vidjeti.U prvom trenutku Vikarama je pomislio da je ugledao jednog od djotisija,Sanijevog sticenika.Ali,vec u sljedecem postalo mu je jasno da tome nije tako.Bice ispred njega bilo je mnogo mocnije.Kosa mu je bila potpuno crna poput gavranovog perja,bas kao i duga ali uska brada.Koza je sjala nekim neobicnim plavkastim sjajem,a oci na strogom licu bile su neumoljive.Vikarama je samo na jedan kratki trenitak usmjerio svoj pogled na njih da bi odmah spustio glavu kao da se opekao.Medjutim,to je bilo dovoljno da uoci da stvorenje ima cetiri ruke.Dvije su izgledale poput ljudskih,ali jos su dvije bile smjestene malo straga.U jednoj od njih stvorenje je drzalo ostar trozubac,a u drugoj malj,sada spusnen,ali ipak prijeteci.Uzasnut,Vikarama je primjetio da su nokti bica ispred njega potpuno crni.

Kad je shvatio tko je pred njim,Vikaramina koljena su zadrhtala.Nije vise mogao stjati vec je pao pod noge Saniju.Znao je zasto se Sani pojavio pred njim i bio je prestrasen do smrti.Ipak,nasao

je snage da pozdravi tamnu Grahu na odgovarajuci nacin,nudeci joj svoje postovanje i poniznost.

Sani ga je saslusao,a zatim rekao:”Uvrijedio si me,o kralju! Nisi gledao dalje od povrsine i uz svu svoju mudrost i iskustvo nisi shvatio moju pravu vrijednost.Ti znas da svi,pa cak i bogovi drhte prede mnom.Zar doista mislis da je to zbog moje okrutnosti? Da,ja jesam okutan i nemilosrdan i kad se razljutim unistit cu svakoga i to tako da od njega ne ostane nikakvog traga.Ali,zar doista ne razmislijas zasto je tome tako?”

Vikarama nije smogao snage da nesto kaze.Lezao je ispred ispred Sanija,drhteci i ocekujuci svoju sudbinu.

”Oni se boje sebe”,nastavio je Sani,”svojih djela i rijeci koje nisu u skladu s karmom.Ja imam tezak zadatak da ih poducim istini! To isto vrijedi i za ljudi.Kad ne razumiju moju narav,kad ne znaju tko sam-moj je zadatak da ih poducim.I U tome sam nemilosrdan! Ne prezam ni od cega.O,kralju! Uvrijedio si me svojim neopreznim rijecima,osjetio si prezir i odbojnost prema meni.Ali,za tvoje najvise dobra,ja cu uci u tebe i poduciti te istini.Uskoro pocinje tvoj sade sati,tvojih sedam i pol godina tuge.Tvoj Mjesec je u sazvijezdu Vage,a ja uskoro ulazim u sazvijezdje Device.Dvije i pol godine bit cu tamo,zatim jos dvije i pol godine točno iznad tvojeg Mjeseca i posljednje dvije i pol godine u sljedecem sazvijezdu,u Skorpionu.Sedam i pol godina putovat cu iznad tebe.Neces imati nikakvog drugog izbora vec nauciti tko sam i sto sam.Vratit cu istinu u tebe i ukloniti svaki trag nerazumijevanja,zapamti sto sam rekao.Uskoro ces upoznati moje moci.Pripremi se,o neoprezni kralju Vikarama,na nesrecu.“

Cuvsi Sanijeve rijeci,Vikarama je kriknuo u ocaju.Uhvatio je objema rukama Sanijeva stopala i molio za milost.”Postedi me,uzvisena Graho.Molim te,postedi me.Uvrijedio sam te,ali sada te poznajem.Znam gdje sam pogriesio.Istina je vec usla u mene.Imaj milosti prema meni nevrijednom!”

Sani je zakoracio korak unatrag izmicuci Vikaraminim rukama.”Ako pokazem milost prema tebi,to ce isto traziti i drugi i karma ce biti ugrozena.Osim toga,ti nikad neces na svojem iskustvu saznati kakve su moje moci.Moras barem jednom iskusiti moju igru,jer te inace neznanje nece napustiti.”

Rekavsi to,Sani je nestao,pretopivsi se s tamom koju je izazvao.Vrane iznad njih ponovo su poceli graktati i pokrenile se napustivsi kraljevstvo Ujjyini.

Sljedece cega je Vikarama postao svjestan,bile su ruke njegovih dvorjana koji su ga pokusavali podici s prijestolja.osjecao se omamljen ali se sjecao svega vrlo jasno.Bio je jos uvijek u soku i nije mogao progovoriti ni rijeci.Samo je odmahnuo rukom,okrenuo se i otisao u svoje odaje.

Tamo je sjeo i zario glavu u ruke.Misli su mu bile mracne.Osjecao se lose zbog svega sto je ucinio,a strah od nesigurne buducnosti bio je toliko jak da se nije usudio dopustiti mu da izidje na povrsinu.Sjedio je tako oko pola sata,tiho placuci.Nije vidio kako se iz kuta prostorije,tamo gdje je oduvijek stajao kip Ganesa,podigla blaga i svijetla izmaglica.Nije osjetio kad ga je njezno zaognula,izmijesala se s njegovim dahom i suzama te usla u njega,ostavivsi za sobom nekoliko iskri svjetlosti koje su zacas nestale.

Svega toga nije bio svjestan,ali je primjetio da je drhtanje nakon nekog vremena prestalo.Osjetio je neki unutarnji mir,kao da se pomirio sa situacijom.Misli su mu postale jasnije,a um bistriji.Duboko je uzdahnuo i odlucio da se suoci sa svojom sudbinom.

”Uvrijedio sam Sanija,mocnu,mudru i nemilosrdnu Grahu.Iako sam svjestan svojih pogresaka,plodove svojih djela moram pozneti.Moja me karma dovela do mjesta i trenutka gdje sam sada.Iako sam svijestan posljedica,to me ne spasava od njih.Moram izdrzati,pa sto god se dogodilo.To je moja karma i za moje je najvise dobro da je iskusim.“

Rekavsi tako sam sebi,Vikarama se osjetio bolje.Sada ce spavati a sutra se vraca svojim redovitim kraljevskim duznostima.Podnijet ce svoju sudbinu kako i dolikuje-kraljevski.

I doista,tako je i bilo.Ipak,da je Vikarama znao sto ga ceka,mozda ne bi bio tako siguran u svoju odluku.Mozda bi nastavio sjedeti i plakati,jer igra koju je za njega smislio Sani bila je vise nego strasna.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Maitreya je drhtao.Nije znao je li to bilo od hladnoce koja se

iznenada pojavila sa sumrakom ili se previse uzivio u pricu,ali drhtaji su postali vrlo snazni.Parashara je odjednom zacuo kako njegov ucenik cvokoce zubima.

”Tebi je hladno“<rekao je suosjecajno.“Hajdemo unutra.Vrijeme je za meditaciju,a uskoro ce stici i vecera.“

9

Nakon vecere koja je protekla u neobicnoj tisini,Maitreya je zelio spavati.Osjecao se nekako usporenim i umornim.Sani Mahatmja ga je plasila i kao da nije zelio slusati dalje.Parashara je to primjetio,ali ga je ipak zamolio da sjedne pored njega.“Znam kako se osjecas“,rekao mu je,“ali sada moramo dovrziti pricu.Zato si ovdje.“

Vani je bila tamna noc s malo zvijezda.Maitreyi se cinila bas tako tamnom i mračnom kao sto je bilo onda ispred Vikaramine palace.Na pamet su mu dolazile cudne misli.Imao je puno povjerenja u svog učitelja ali se,kao i svaki običan čovjek a posebice dijete,bojao njegovih tajanstvenih moci.Mozda ce na kraju ove price i pred mene doci Sani i najaviti mi moje nesreće,pomislio je.Mozda ce ga Parashara pozvati tako da ga i ja mogu vidjeti,možda sam zato ovdje.

Ipak,nije to izgovorio.Ali je postavio svoje pitanje na drugčiji nacin.“Da li ce i moj sade sati,ovaj u kojem sam,ipak biti strasan? Sani je sada nad mojim Mjesecom.Hocu li dozivjeti nesrecu?“

Parashara je promatrao svojeg ucenika pogledom punim ljubavi.“A zasto ne slusas pricu do kraja? Mislim da ce ti onda mnogo toga biti jasnije.“

Maitreya je nesigurno klimnuo glavom.

”I ne brini“,nasmijesio mu se Parashara iznenada shvativši da pred sobom ipak ima malog djecaka,“sa mnom si uvijek siguran,to znas.“

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Vikarama se vratio kraljevskim duznostima.Iako su se svi pitali sto se dogodilo,kralj o tome nije zelio govoriti.Na uput o presudi o prvenstvu medju Grahama,samo je kratko napomenuo da ce se o tome saznati poslije.I tako je vrijemae prolazilo.Na izgled se nista nije

dogadjalo,osim sto je Vikarama casto razgovarao sa svojim astrologom,Parasharom.

"Sto mislis",upitao ga je jednom,"da li bih mogao nesto uciniti,a da ipak izbegnem Sanijevu osvetu."

Parashara je promatrao Vikaramu.Bilo je ocevidno da je kralj to pitao bezvoljno,tek tako,dajuci nekog cudnog oduska svojim brigama."O,kralju",rekao mu je,"ti dobro znas da nema iskupljenja od posljedica svojih djela.Sade sati koji ti dolazi za nekoliko mjeseci je vrijeme ciscenja.Stara karma,ona iz zivota kojih se ni ne sjecas,sada ce ti predati svoje plodove.Osim toga,cini mi se da tvoj zivot ima neku posabnu namjenu.Sasvim je moguce da ni za tebe ni za nas ne bi bilo dobro da pokusas izbjegci Sanijevu ruku."

Vikarama je bio zamisljen.Nakon strasnog dogadjaja ispred palace,njegov je osmijeh usahnuo,a oci potamnjele.lako nije znao sto ce se dogoditi,pripremao se za najgore.Ponasao se kao covjek koji odlazi i oprastao se sa svojim zenama i djecom.Na istaknute duznosti postavljaо je sposobne ljude i sve je sredio tako da kraljevstvo Ujjayini moze opstatи i bez njegove nazocnosti.Prijatelji,rodjaci i njemu bliski dvorjani pokusavali su ga utjesiti i odgovarati od takvih postupaka.Medjutim,njihovi su napori bili mlaki jer su,bas kao i on,nekako znali da kralj postupa ispravno.

Vikarama je sada podigao pogled i kimnuo glavom prema svom ucenom astrlogu."Znam",rekao je."Znam da ce doci ono sto mora doci.Ipak,mislio sam da postoji nesto sto bih mogao uciniti da Saniju pokazem svoju dobru volju i spremnost da prihvatom njegovo ucenje."

SSSSSSSSSSSSSSSSSS

"Oprosti mi učitelju",uskocio je naglo Maitreya,"ali zar ne postoje mjere kojima se uklanjaju posljedice stare karme.Razne zrtve,postupci u odredjenim razdobljima i slicno? ti ponekad to radis za druge,a takodjer im savjetujes da to cine."

"Da",odgovorio mu je Parashara."Postoje takozvane preventivne mjere koje sluze da se ublaze ili cak uklone posljedice stare karme.Medjutim,one djeluju tek ako su propracene spremnoscu osobe da se promijeni.Svjesnost o tome sto se

dogadja, razumijevanje cijelog procesa i aktivan rad na duhovnom razvoju - sve je to potrebno prije nego sto ce preventivne mjere djelovati.“

”Ali,zar Vikarama nije bio spremam na njih?”

"Bio je", odgovorio je Parashara. "Ali u to vrijeme preventivne mјere nisu djelovale na Sanija."

”Molim?“ zacudio se Maitreya.

"Cuo si.Preventivne mjere nisu djelovale za Sanija." Nista se nije moglo učiniti da se odvratí njegov bijes.Djelovale su za sve druge Grahe,ali ne za Sanija."

"Ali kako onda..." bio je zbrunjen Maitreya, "kako onda sada..."

"Dopusti", prekinuo ga je Parashara, " dopusti da nastavim pricu.Sve ce ti biti jasno na kraju."

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Parashara je promatrao svojega kralja. Suosjecao se s njim, ali mu nije mogao pomoci. "Postoji nesto sto mozes uciniti. Zapravo, mozes uciniti mnogo toga. Ali to ce mozda pomoci glede tvoje buduce karme. Staru moras odraditi."

Vikarama je ponovno poprimio ravnodusan izgled.U sebi je vec bio pomalo nestrpljiv.Zelio je da Sani vec jednom zapocne svoju predstavu.“Reci mi sta da ucinim”,promrmljao je.” Znam da me nece spasiti,ali barem cu pokazati svoju dobru volju.“

"U redu",rekao rekao je Parashara."Izaberi ucenog svecanika i neka on za teba recitira Sanijevu mantru 23000 puta.Kad zavrsi,neka se zapale 5750 zrtvenih vatri.Podari potrebitima obilne kolicine crnog graha,odjece crne boje,predmeta od zeljeza i crnog ulja.Nahrani svecenike i siromasne.Neka cisti plavi safir stalno dodiruje tvoju kozu.Ako sve to ucinis i postujes ljude i svecenike koji su ukljuceni u te aktivnosti kao da je pred tobom sam Sani,postoji mogucnost da ga malo umiris.Ali,ne pustaj svoje nade previsoko."

Ironični osmjeh nakratko je iskrivio Vikaramine usne."Ne, moje nade će ostati sa mnom. Ali, učiniti cu to! Učiniti cu to s velikim postovanjem jer Sani je već zauzeo mjesto najvećeg učitelja u mom životu!"

I tako je i bilo. Sve predlozene mjere su ucinjene, a kralj je

svakodnevno izrazavao postovanje prema Saniju.Vrijeme je polako teklo i priblizio se dan ulaska Sanija u sazvijezdje Djevice,jedan znak prije položaja Mjeseca u natalnoj karti kralja Vikarame.Taj je dan dosao,zatekavši kralja blijedog i povucenog,ali je isto tako i prosao.Proslo je još tjedan dana,pa mjesec dana,pa nekoliko mjeseci.Vikarama je cijelo vrijeme očekivao neku strasnu nesreću,nesto užasno,ali nije se dogadjalo nista.Vrijeme i svakodnevne kraljevske obaveze učinili su svoje:Vikarama se malo opustio i prestao razmisljati o svojoj sudsbi.Medutim,zaboravio je da je Saturn,Sanijev planet,najsporiji od planeta,ali uporan i dostizan.Toga se prisjetio tek kad je već bilo kasno i kad je igrom okolnosti-ili bolje receno Sanijevom igrom-nenamerno napustio svoje kraljevstvo i nasao se ozlijedjena tijela i nejasnog uma u nepoznatoj zemlji.

U vrijeme velikog sajma konja u Ujjayini je dosao nepoznati trgovac i sa sobom doveo nekoliko prekrasnih pastuha na prodaju.Za njih je trazio tako visoku cijenu da je vijest o tome dosla do Vikarama.Buduci i sam ljubitelj jahanja,Vikarama je odlucio provjeriti kakvi su to konji za ciju cijenu bi se mogao kupiti cijeli manji grad.

Trgovac je bio malen i neugledan.Skrivao je pogled od kralja (kao i od svih drugih) i jako se pao.Ali konji su bili prekrasni! Ugledavši jednog crnog vranca,kralj ga je odmah pozelio jahati.

”Koliko trazis za njega?” upita je.

”O kralju! Imas dobro oko”,ulizivao se trgovac.”Sto tisuca srebrnih novcica i Sarang je tvoj.“

”Sarang? Tako li se zove?” rekao je Vikarama.”Ali sto tisuca! Da li znas da bih za toliki novac izgradio cijelu kraljevsku palacu,još vecu i raskosniju od ove u kojoj sam sada?”

”Kralju”,odvratio je trgovac,”zasto ne uzjases Saranga? Ucini to i ako ga nakon toga odlucis zadrzati,tada ces mi platiti.“

Vikarama je pogledao malog trgovca ispitivackim ocima.Bilo je nesto poznato u njemu.Iako je bio siguran da ga nikad prije nije vido,osjecao je da ga poznaje.I tako,s neobicnim osjecajem sudsine koja je ispunjavala,Vikarama je uzjahao Saranga.Bio je to izniman osjecaj!Sarang je bio najsazniji,najzivahniji i najbrzi koj kojeg je Vikarama ikad jahao.Konj ga je toliko odusevio da je Vikarama,kad je projahao pored trgovca i svojih dvorjana,uzviknuo u prolazu:”Koliko

god da kostu,uzimam ga!"

Na te se rijeci Sarang propeo i pojurio brzinom koja jos nije bila vidjena za konja.Vikarama je isprva kliknuo od uzbudjenja,a zatim se uplasio,shvativsi da nad konjem nema kontrolu.

Sarang je preskocio sve ograde,pojurio kroz grad i zaputio se prema sjeveru.Sto god Vikarama cinio,predivni crni konj nije slusao.Galopirao je nesmiljeno,noseci Vikaramu u daljinu.Jahali su tako vise od tri dana i tri noci.Vikarama je spavao u budio se na ledjima Saranga.Boljelo ga je cijelo tijelo i vec je pomisljao da ce biti bolje da skoci s ledja jureceg vranca,ma koliko to moglo biti opasno,mozda cak i smrtonosno.Kad je donio odluku da to ipak ucini,jer konj nikako nije prestao trcati,naisli su na rijeku siroku oko desetak metara.Sarang nije usporio,ali je Vikarama iskoristio priliku i skocio.Buduci da je konj jurio doista brzo,Vikarama je pogresno procijenio udaljenosti i umjesto da skoci u sredinu rijeke gdje je bilo,predpostavljao je,najdublje,zapravo je pao na samu obalu.Udario je glavom o tlo i onesvijestio se.Sarang se nije ni osvrnuo vec je nastavio svoj galop i nestao iza sumskog granja.Vikaramino tijelo je plutalo u plitkoj vodi.Ubrzo ga je zahvatila struja nepoznate rijeke i odnijela ga daleko prema istoku.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

"Kralj Vikarama je umro?" upitao je Maitreya uplaseno.

"Hm.A kako bih onda ja nastavio pricu?" nasmijao se Parashara."Ne,nije umro.Onesvijestio se i voda ga je odnijela daleko nizvodno."

"Taj konj-Sarang-to je bio Sani zar ne?" pitao je Maitreya.

"Sarang je Sanijev konj.A Sni je bio trgovac," odgovorio je Parashara.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Kad je kralj odjahao,svi su bili zapanjeni njegovim odlaskom ali su ocekivali da ce se vratiti.Medjutim,kad se to nije dogodilo do

sumraka,trgovac je zahtijevao svoj novac.

”Cekaj dok se kralj ne vrati“,rekao mu je kraljev riznicar,“on ce ti platiti.“

„Ja cu cekati“ odvratio je trgovac,“strpljiv sam po naravi.Ali necu cekati zauvijek.“

Proslo je tri dana,pa tjedan dana,pa mjesec dana.Trgovac je dolazio svakog dana po svoj novac.

”Ne mogu ti ga dati“,tvrdio je riznicar.

”Ali,kraljeva rijec je dana,zar ne?“ bio je uporan trgovac.“Svi ste culi:kad je projahao,viknuo je da ga uzima.Uzeo ga je i nestao s njim.Konj je bio moj,zahtijevam da mi platite dogovorenu cijenu.“

Kad je postalo ocevidno da se kralj nece vratiti,dvor nije imao drugog izbora.Pozvali su trgovca.“Znas li da ce ovo osiromasiti cijelo kraljevstvo Ujjayini?“ upitao je riznicar.“Sada kad kralja nema,sva sredstva su dragocjena.“

”To nije moj problem“,odgavorio je trgovac.“Kralj je dao svoju rijec.Platite mi.“

Teska srca riznicar je ispraznio sva skrivena mjesta u dvoru,prodao sve sto se moglo progati da bi skupio sto tisuca srebrnih novcica.U jednom danu kraljevska palaca je bila osiromasena.Predajuci novac trgovcu u nazocnosti svih vaznijih ljudi u kraljevstvu,riznicar je duboko uzdahnuo.S tim je uzdahom vreca s novcem presla u trgovceve ruke.Ni ne podigavsi pogled,ne rekavsi ni rijeci,trgovac se okrenuo i otsepeso prema izlazu.Nakon toga ga nitko vise nije video.Nitko cak nije ni znao kako je napustio grad.

Iako su ga pogledom pratili svi dvorjani,na posljetku se kraljevstvom rasirila prica da je trgovac zapravo nestao prije nego je zamakao za ugao hodnika te da je za njim ostao malen oblak tamne prasine koji je i sam ubrzo nestao.Kad su pitali dvorjane o tome,oni su samo slijegali ramenima.

Ni u sto vise nisu bili sigurni.

Maitreya opet nije dobra spavao.Najprije misli,a onda i nemirni snovi bili su ispunjeni slikama kralja Vikarame koji pluta po rijeci,okrutnog trgovca koji ga je otpremio na taj put i siromasnog

kraljevstva koje je ostalo bez kralja.Vrtio se pod pokrivacima,cesto se budeći i osluskujuci zvukove noci.Kad je konacno doslo jutro,jedva je docekao Parasharu i nastavak price o kralju Vikarami.

”Ispricat cu ti sad sto se dalje dogodilo kralju Vikarami“,rekao mu je njegov ucitelj.”Kad budes slusao,imaj na umu da se Sani mnogo puta umijesao u tu pricu.Pomracivsi umove ljudi s kojima je Vikarama dosao u dodir,oblikovao je Vikaraminu sudbinu onako kako je zelio.“

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Vikarama se probudio mokar i promrzao.Glava ga je boljela i jedva je ustao pridrzavajuci se za rubove niskog mostica cija je konstrukcija sprecila da njegovo tijelo otpluta jos dalje nizvodno.Polako i bolno se uspeo na cestu i krenuo nadesno,u smjeru koji mu je izgledao privlačniji.Nije znao gdje se nalazi,a nije ni razmisljao o tome.Zapravo,misli su mu bile vrlo povrsne i vrlo nemirne.Nije mu nista znacila cinjenica da je kralj,da mu se dogodila nesreca i da se nalazi na nepoznatom mjestu.Bio je nekako ravnodusan prema tome.Cinilo mu se da je odsanjao dug i ugoda san da bi se probudio u krutoj,sasvim drukcijoj stvarnosti.Nije se osjecao kao kralj.Osjecao se kao jadnik koji hoda u susret svojoj nesretnoj sudbini.Tome je zasigurno doprineo udarac u glavu,kao i cinjenica da je njegova odjeca nestala.Onaj tko ju je uzeo bio je toliko samilostan da mu je ostavio nekoliko krpa koje je Vikarama sada nosio omotane oko tijela.

Hodao je putem pognute glave,ne ocekujuci nikakvu pomoc.Bio je gladan,izubijan i varovatno bolestan.Medjutim,negdje duboko u sebi osjecao je da tako treba biti,pa je samo nastavljao svoje tuzno putovanje.Znao je da je tu i tamo susretao neke ljudi,ali nitko nije na njega obracao pozornost,a on nije nista trazio.Vramenom,broj putnika na cesti se povecavao i Vikarama je uskoro usao u grad.Sada je vec bio gotovo omamljen od visesatnog hodanja.Pozelio je zaustaviti se,no vise puta su ga ljudi otjerali ispred svojih kuca vidjevsi ga tako otrcanog.Na kraju je jednostavno pao u prasinu i ostao lezati bez svijesti.

Dogodilo se da je pao bas ispred kuce poznatog i uspjesnog trgovca cije srce nije bilo tako nemilosrdno.Kad je video da je ispred

njegove kuce covjek posrnuo i pao,izisao je pokusao mu pomoci.Okrenuvsi Vikaramu na ledja,trgovac je odmah zamjetio da se ispod prljavog lica i smrdljivih krpa krije osobit covjek.Zainteresiran,unio je Vikaramu u kucu i naredio da mu se pomogne.

Proslo je nekoliko dana koje je Vikarama proveo u krevetu,dobra njegovan.Tijelo mu se brzo oporavilo,ali je Vikarama i dalje bio bezvoljan.Cinilo mu se da je sve ovo neka igra koja nikako ne moze za njega dobra zavrsiti.Nikome,pa cak ni dobrom trgovcu i njegovoj kcerki Aloliki,nije rekao tko je,praveci se da je izgubio pamcenje.

Tako je proslo nekoliko mjeseci;kralj nije nista poduzimao da se vradi u svoje kraljevstvo,svjestan da odradjuje svoj karmicki dug,ali bojeci se takodjer da svojim povratkom ne bi navukao zlu kob na cijelo kraljevstvo.Pomagao je trgovcu u poslovima,a Aloliku pokusavao izbjegavati.Naime,lijepa je trgovacka kcerka odmah bacila oko na naocitog i pametnog pridoslicu.Medjutim,koliko god je izbjegavao,Vikarama nije mogao izbjeci ono sto je uslijedilo.

Alolika je bila iznimno uporna.Izrazila je svojem ocu da se uda za Vikaramu,a ovaj je,zadovoljan onimsto je do sada vidio u covjeku kojem je ponudio dobrocinstvo,podrzao njenu zelju.Medjutim,Vikarama je bio hladan prema Aloliki i njeni su naporibili bezuspjesni.

Vjerovatno bi tako i ostalo da se jednog dana u trgovcevoj kuci nije pojavio neki covjek nudeci na prodaju maleni kip bozanskog Sanija nacinjen od zeljeza.Vikarama se sledio vidjevsi kipic u ruci pridoslice,ali je zato trgovac bio njime odusevljen,a posebice mu se dopala niska cijena koju je covjek trazio i koja mu je odmah bila isplacena.

Te je veceri bivsi kralj otisao na spavanje s neugodnim predosjecajem u grudima.I doista,nakon sta se Vikarama povukao,a trgovac i njegova kcerka ostali sami,otpoceli su razgovor o buducem vjencanju.Na stolu ispred njih stajao je Sanijev kipic kojeg je trgovac tako jeftino kupio.Isprva je trgovac tjesio kcerku,govorivsi joj neka pusti vremenu da ucini svoje.Medjutim,malo-pomalo,priklonio se njezinoj nestrpljivosti.Bila je vec noc,a na stolu gorjela je samo jedna svijeca.Ni otac ni kcer nisu mogli vidjeti kako se iz zeljeznog Sanija

ispred njih izvio tanak trag dima bez mirisa kojeg su oboje udahnuli ne zamijetivsi nista.

”Dopusti mi,oce,da ga zavedem nocas“, rekla je Alolika u jednom trenu,“Dopusti mi da se odjenem u najljepse haljine,stavim oko vrata bisernu ogrlicu moje pokojne majke i odem u njegovu sobu.Kad me ugleda takvu,nece moci odoljeti.“

”Da,ucini to.To ce sigurno uspjeti“, rekao je trgovac,pristavsi tako na nesto sto inace ne bi pristao ni u snu.

I tako se Alolika spremila i otisla u Vikaraminu sobu.Pokucala je na vrata,a kad Vikarama nije odgovarao,tiho je usla.Zatekla ga je kako spava glave zarinute u jastuk.Zapravo Vikarama nije spavao,tek se pravio da spava.Kad je Alolika usla,nije mu promakla njena ljepota.Muskarac u njemu pozelio ju je od prvog dana kad ju je ugledao,a posebice sada kad se namjerno uredila tako da ga zavede.Medjutim,negdje u sebi kralj je znao da ne smije djelovati u tom smjeru.A sada je bio uzasnut jer nije znao sta da radi.Ako je odbije,to ce biti uvreda.Ako je prihvati,nanijet ce joj jos vece zlo.Osim toga,Vikarama je vec naslutio da je dolazak Sanijevog kipica bio neki znak i da Alolika vjerovatno na djeluje u potpunosti prema svojim namjerama.Zato je odlucio da se jednostavno pretvara da spava.

Njegova taktika je uspjela.Alolika ga je pokusavala probuditi najprije laganim sapatom,zatim glasnim dozivanjem i na kraju drmanjem.Medjutim,Vikarama je i dalje „spavao“.Uporna kakva je bila,nastavila je tako gotovo dva sata.Vikarama je nesto mrmljao,napola se probudio i taman kad je Alolika mislila da je uspjela,natrag je klonuo u duboki „san“.Na kraju je morala odustati.Ocajna i razocarana,sjela je u udoban naslonjac pokraj kreveta i iscrpljena zaspala.

Bilo je vec jutro kad ga je probudio Alolikin krik.Naglo je otvorio oci i ugledao Aloliku kako rukama dodiruje vrat.”Ogrlica!Gdje je ogrlica!?” vrstala je,ocajnicki razbacujuci stvari naokolo,trazeci nastale bisere.

Vikarama nije stigao nista reci kad je u sobu utrcao trgovac i vidjevsi sto se dogadja uperio prst u njega:”Ti,lopove! Ukrao si je dok je ona spavala!”

Bivsi je kralj pokusao otkloniti optuzbu,ali rijeci jednostavno nisu stizale izici iz njegova grla.Samo je odrecno klimao glavom,ali se

sve oko njega odvijalo previse brzo da bi ista mogao uciniti.

Trgovac ga je proklinjao,optuzujuci ga da je zlouporabio dabrocinstvo.“ja sam te primio u svoju kucu,oprao te,mahranio i obukao.Dao sam ti posao i ponudio ruku svoje kceri.A ti? Kako mi uzvracas? Krades od mene!”

Sve tako vicuci trgovac je pozvao strzu i odredio da kazne Vikaramu sa stotinu udaraca.Petorica strazara provela su naredbu nenadanom i jos nevidjenom okrutnoscu.Kad su zavrsili,a Vikarama lezao krvav u prasini ispred kuce,trgovac mu je rekao:“Dobio si sto si zasluzio.Sada vrati ogrlicu,a ja cu biti tako milostiv i pustit cu te da odes svojim putem.”

Medjutim,Vikarama je ostao bez zubiju i usta su mu bila puna krvi.U glavi mu je sumjelo i nije dobro ni razumio sto mu se govori.Protumacivsi njegovu sutnju kao odbijanje,trgovac je tek sada poludio od bijesa.“Sto! Zar neces otkriti gdje si sakrio bisere? Mislio sam te pustiti ali sada necu.Odvedite ga u tamnicu,to je okorjeli kradljivac!”

Vikarama je podigao glavu kad su ga odvukli prema dvorskoj tamnici i zbumjeno promatrao lica dojucerasnjeg dobrotvora i njegove kcerke,sada iskriviljena u grimasu okrutnog bijesa i mrzne.

Dvorski je sudac osudio Vikaramu na batine svakog dana sve dok ne kaze gdje je sakrio ogrlicu.Tako je bilo.Svakog dana trgovac je dolazio i postavio mu pitanje o ogrlici,a kad Vikarama nije odgovorio,slijedile su batine.Nakon pet dana,Vikaramone ruke i noge bile su slomljene na nekoliko mjesta,a brojne modrice i rane bile su tako uzasne da ih ni sluzbeni tamnicki njegovatelji nisu mogli gledati.Vikarama je nezadrzivo tonuo prema strasnom kraju.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Parashara je zakratko prestao pricati.Maitreya ga je promatrao uzasnita lica.“Zar nije mogao nikako reci da on nije ukrao ogrlicu?”

“Rekao je“, odgovorio je Parashara,“ ali ga nisu slusali.Ili mu nisu vjerovali.“

“Kakva je to nepravda!” uzviknuo je Maitreya.“ Mora da je bio ljut na sve njih.Nadam se da im se na kraju osvetio.“

”Hm.Nadam se da si to rekao zato sto si jos vrlo,vrlo mlad“, primijetio je Parashara.”Vikarama nije bio ni na koga ljut.On je shvacao sto se dogadja i prihvacio je svoju sudbinu kao nesto kroz sto mora proći.Bio ja također svjestan da je vrlo blizu smrti.Ali,i to je prihvatio kao mogucnost iskupljenja svoje karme.Takav ga je stav na kraju spasio.“

”O,znaci,ipak se izvukao!“ radosno je rekao Maitreya.

”Da“,odgovorio je Parashara,”izvukao se.Ali ne prije nego sto je prosao kroz patnje koje je tesko zamisliti.“

11

Reci mi“ rekao je Maitreya,“sto se dogodilo dalje?“

”Vikarama je izdrzao devet dana batina“,nastavoi je Parashara.”Svaki dan su ga okrutnije i teze mucili.Na kraju je dvorski sudac odlucio da tako upornog kradljivca koji ni nakon strasnih muka ne zeli priznati kradju treba odvesti pred kralja.Tako su i učinili pa su Vikaramu,onako izubijanog,odveli u kraljevu palacu,na mjesto gdje je kralj Chandrasena obavljaо one iste duznosti koje je prije kratkog vremena obavljaо i nasretni Vikarama.Bilo je to mjesto gdje se dijelila pravda.Vikarama nije imao razloga sumnjati u pravednost mudrog Chandrasene pa se u njegovom srcu pojavila nada.Medjutim,uzalud.Sanijeva igra,brizljivo pripremljena za njega,jos ni pribлизno nije bila gotova.“

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Chandrasena je saslusao trgovca,a i izvjestaj dvorskog suca o Vikaraminom drzanju i strasnim mukama koje je pretrpio.Promotriši ga pozorno,onako nemocnog i ranjenog,Chandrasena je rekao:“ Zar nisi dovoljno patio,ti nesretni covjece? Zasto ne kazes gdje si sakrio ogrlicu? Ucini to i vrati imovinu trgovcu,tako da se taj spor rjesi.Ja cu te zatim zatvoriti na dva mjaseca u tamnicu,ali zapravo u bolnicu,gdje ces imati punu njegu.Oporavit ces se i slobodno napustiti moje kraljevstvo.Hajde,kazi gdje je ogrlica pa da zavrsimo s tim.“

Cuvši kraljeve rijeci,Vikaramine su se oci isounile suzama.Stajao je pred dobrim i mudrim kraljem.I on bi to tako

rekao,da se pred njim pojavio takav slucaj.I zato se u njemu nada jos vise probudila. Ako Chandrasena razmislij slicno njemu,mozda ce ga shvatiti ako kaze istinu.Bilo mu je dosta boli i muka,osjecao se potpuno iscrpljen.Nalazi se pred mudrim covjekom,zasto mu ne bi rekao sto se zapravo dogadja?

I tako je Vikarama,teskom mukom oblikujuci rijeci ranjenim i rasjecenim usnama,kroz potpuno bezuba usta,pokusao ispricati svoju pricu.Rekao je da je on zapravo kralj Ujjayini kraljevstva,da je uvrijedio Sanija,da ga je prevario neki trgovac prodavsi mu divljeg i ocavidno zacaranog konja,da je zahvalan na pruzenom gostoprivrstvu na kojem ce se oduziti trgovcu i njegovoj kcerci,te da je nestanak ogrlice vjerovatno Sanijeva predstava koju je izveo da bi na njega svalio bijes dobrih ljudi.

Medjutim,kako je Vikarama pricao,lice kralja Chandrasene polako se hladilo,a u ocima mu se pojavio pogled nemilosrdnog borca za istinu i pravdu.Dvorjani su slusali isprekidanu pricu jadne budale ispred njih puni prezira i odbojnosti.Kad je Vikarama zavrlio i s nadom pogledao Chandrasenu u oci,shvatio je da je pogrijesio-kralj mu nije vjerovao!

I doista,Chandrasena je hladno progovorio:“ovo je najnevjerovatnija prica koju sam ikada cuo.Mislim da lazes.Zelio si iskoristiti moju dobrotu,ali ja nisam budala.Uvrijedio si me pokusavsi mi podvaliti i to na tako ocevidan nacin smatrajuci me valjda maloumnim.Na taj si naci odredio svoju sudbinu dokazavsi da si okorjeli kradljivac,smutljivac i lazljivac.Sto ti sve ne bi ucinio samo da zadrzis bisernu ogrlicu! Nije mi ni malo tesko osudititi te na pravednu kaznu.”

Vikaramina glava je klonula.Osjetio se potpuno nemocnim i zelio je umrijeti tog istog trena.Ali,Chandrasenina presuda je bila drukcija.

“Ogvedite kradljivca i lazljivca izvan grada,na rub sume”,rekao je kralj.“ Odrezite mu obje sake i oba stopala i ostavite ga da umre.Nitko mu ne smije pomoci,niti ga nahraniti.“

Koliko god ova presuda bila rijetka i okrutna,svi nazocni osjetili su da je pravedna.Kad su Vikaramu odvukli iz palace,kralj i dvorjani nastavili su sa svojim paslovima kao da se nista nije dogodilo.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

"Ne zelim slusati dalje",uzviknuo je Maitreya."To je previse strasno.Zasto su svi bili tako okrutni?"

Parashara je blagonaklono promatrao svojeg ucenika."Shvacam tvoje osjecaje,ali kad odrastes,vidjet ćes da se svijet prema pojedincu upravo tako ponasa.Ljudi ponekad pogadjaju nesreće i nevolje za koje na izgled nema nema opravdanja i koje su,gledano povrsno,nepravedne.Ali,svaki dogadjaj u nasem životu dio je naše karne te kao takav prilika za ucenje.Vikarama je morao nauciti svoju lekciju na tezak nacin.Medutim,prica o njemu mogla bi posluziti svakom od nas da bolje razumijemo život i njegove uspone i padove."

Maitreya nije nista rekao.Nije bio siguran da u potpunosti shvaca što mu njegov učitelj zeli reci.

"Slusaj dalje",rekao je Parashara i nastavio.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Vikarama se onesvijestio nakon što su mu odsjekli drugu ruku.Barem je toliko milosti doživio da nije morao trpjeti bol zbog gubitka stopala.Ostavili su ga u lokvi krvi,odnoseći njegove sake i stopala.Svi su bili sigurni da će Vikarama,zbog kraljeve naredbe lisen pomoci,uskoro umrijeti.

Medutim,Sani je za kralja imao još planova te je Vikarama,sto zbog Sanijevog natprirodnog misljenja,a što zbog svoje snazne konstitucije i osobnosti,ipak prezivio.Rane su se nekako zatvorile,a Vikarama je naucio kako puzati naokolo i jesti lisce i korijenje te piti kisnicu.Bio je to uzasan prizor-bogalj koji u strasnim bolovima pokreće svoje tijelo da bi dosao do nekog grma i kopao licam i batrljcima ruku po zemlji ne bi li nasao neki jestivi korijen.

Svi koji su ga vidjeli odvracali su pogled od njega,bojeci se da bi,ako bi mu prisli ili samo malo dulje zadrzali pozornost na njemu,njegova nesretna sudbina nakako zahvatila i njih.

Tako su prošle dvije godine.Vikarama cijelo to vrijeme uopće nije pokusavao misliti.Zivio je poput bolesne životinje,brinuci se samo

da pronadje nesto za jelo i pice.Buduci da nije imao zubiju,korijenje je sisao,ne bi li izvukao nesto zivota iz njega.Spavao je mnogo,trazeci zaborav u milostivoj nesvijesti dubokog sna.Kad bi sanjao o svom prošlom životu,budio bi se s krikom i odmah poceo puzati ne bi li bolovima otjerao misli od sebe.Boljele su ga nepostojeće sake i stopala,ali posebno su ga mucila koljena i laktovi s kojih je vremenom potpuno ogulio kozu pretvorivši ih u krvavu kasu.Ipak,jedino se tako mogao kretati,laktovima se oslanjajući naprijed,glavom i licem cesto u blatu,a koljenima se odbacujući straga.Obilato je koristio bol koja je tako nastajala da bi zaboravio ono što je bilo i u zaboravu dočekati kraj koji će,u to vrijeme bio siguran,ubrzo doci.Medjutim,kako je vrijeme prolazilo,negje u podsvijesti je osjecao da je i ta bijedan i mukotrpan život dio Sanijeve igre pripremljene za njega. Život mu je sacuvala i cinjenica da je kralj Chandrasena dva mjeseca nakon izvršenja kazne pitao kako je završio onaj lopov i lazljivac kojemu su odsjekli sake i stopala.Kad su ga izvijestili da je prezivio uprkos tome što mu notko nije pomagao,Chandrasena je naredio da mu jednom dnevno mogu odnijeti mljeka.Vikarama ga je pio poput psa,lizuci iz zdjelice,ne razmisljajući o radi li se o milosti ili o još jednom cinu okrutnosti kojemu je cilj produziti njegove strasne muke.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Nakon kratke stanke koju je upriličio ne bi li se djecacci Maitreyin um malo odmorio od strasnih prizora koji su zasiguro prolazili njegovim umom,Parashara je nastavio.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Blizu mjesta u sumi gdje je Vikarama obično spavao,zivio je bogati uljar.Taj je covjek svoj proizvod dugovao velikoj presi koju su pokretali volovi.U sredini prese nalazio se veliki i crni stup.Bio je tako sirok da se na njemu udobno mogao smjestiti covjek.Uljar je obično zaposljavao nekog siromaska da sjedi na stupu i tjeri volove.Bio je to dosadan posao koji nije zahtjevao nikakvu snagu niti

pamet.Svatko ko ga je radio,brzo bi se zasitio napustao ga u potrazi za necim zanimljivijim i primjerenijim.

Jednom,nasavsi se ponovo pred problemom gubitka zaposlenika,uljar se nekako sjetio bogalja koji zivi u blizini.“On bi to mogao raditi”,pomislio je uljar,“ a od mene bi dobivao hranu,odjecu i krov nad glavom.”

Buduci promucuran,najprije je otisao kod kralja Chandrasene i zamolio za dozvolu.Nije zelio da dodje u kralju nemilost zato sta je pomogao covjeku kojeg je kralj osudio.Medjutim,kralj je samo odmahnuo rukom i rekao mu da neka cini sta god zeli.

I tako je Vikarama zavrsio na uljanoj presi,tjerajuci iz dana u dan volove,ali oslobođen strasnih muka puzanja.Uljar je sredio da se nad presom napravi mali krov,dovukao gare slamaricu i pripremio za Vikaramu sasvim udobno staniste.Dva puta svakog dana,Vikarama je dobivao obrok.Uljareva sluskinja ga je hranila tako da se nije morao ponizavati lizuci i srcuci hranu.

Na taj je nacin Vikarama priveo jos pet godina,uopce ne silaziti sa svog „velikog“ mjesta.Malo toga je ostalo u Vikaraminom sjecanju iz tog razdoblja.Sjedio je na vrhu prese i promatrao kako se svijet vrti oko njega.Nije mislio ni o cemu.Pomirio se sa svojim zivotom i cak osjetio naku sjetnu radost.Nisu ga brinule nikakve uzvisene stvari,tek njegovi volovi koji su pokretali njegov svijet.Nije vise bio kraljem.Bio je bogalj na stupu uljareve prese.

12

Pet godina je sjedio na stupu prese?“ upitao je Maitreya.

“Da”,odgovorio je Parashara.“Sve dok njegov sade sati nije prosao.Tek tada je Sani izisao iz njegova uma i popustio svoj stisak.”

“Ali,zar ne mislis da je vrijeme da nesto pojedemo!” nastavio je Parashara ugledavši kako iz sume izlazi njihov dobrocinitelj s pladnjem hrane.Maitreya je radosno skocio na noge.Nije bio toliko gladan koliko je zelio na trenitak ne misliti na Vikaraminu sudbinu.

Jeli su u tisini,a kada su zavrsili Parashara je zelio odmah nastaviti.“Moramo zavrsiti Sani Mahatmju”, rekao je.“Kasnije,popodne,doci ce po tebe tvoj otac Bhaskar.”

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Kad je Sturn pomaknuo dalje od njegovog Mjeseca,Vikarama je osjetio kako mu se misli i osjecaji bistre.Prisjetio se nekih dogadjaja iz svog prijasnjeg zivota kao kralja.Iznenadio se kad je primjetio da to moze uciniti bez bola koji se prije javljaо cim bi mu na um pale scene iz prolosti.

Sada je o njima razmisljao sjetno ali mirno.Prisjecajuci se svog djetinstva i svestrane poduke koja mu je pripadala zbog kraljevskog podrijetla,jedne je veceri pokusao zapjevati.Isprva nista nije izlazilo iz njegovog grla osim dubokih zvukova nalik grgljanju.Medjutim,nakon nekoliko pokusaja uspio je proizvesti cist i jasan glas.Nije mogao izgovarati rijeci pa je pjevalo samo vokalima.Ipak,pjevalo je! Svojevremeno je bio izvrstan pjevac.Pozelio je otpjevati Raghu Deepiku-odu svetlosti,i to je ucinio tako dobro da su svi uljarevi ukucani zastali iznenadjeni onim sto cuju.

Vikarama je nastavio pjevati svake veceri i ubrzo je postao poznat po tome.Dogadilo se da je jednom njegovu pjesmu cula kraljeva kci Padmasena i taj je dogadjaj označio promjenu u sudbini kralja Vikarame.

Kraljevna je bila osjecajna i njezna dusa.Iznad svega je voljela glazbu,a glazbenike bogato darivala.Kad je prvi put cula pjesmu nepoznatog pjevaca bio je sumrak,prve zvijezde su zakrijesile na nebu,a Padmasena je bila u onom sjetno-romanticnom raspolozenju koje tako cesto obuzima mlade djevojke.Glas pjevaca ju je osvojio za tren,i ako je dolazio iz smjera dgje su zivjeli trgovci i seljaci,kraljevna je odmah shvatila da on mora pripadati ucenoj,kulturnoj i obrazovanoj osobi.

U njenoj masti pojавio se mladi i zgodni princ koji je nekim cudom zalutao na pasnjake i livade njenog kraljevstva i sada se prisjeca svojega dvora gdje je,nekada davno,naucio pjevati odu svjetlosti.Takodjer,je zamisljala sebe kako ga pronalazi na uljarevu imanju (odmah se raspitala kome pripada kuća iz koje je glas ocevidno dolazio) kako radi pomoćne poslove.Njihovi pogledi ce se susresti,mislila je Padmasena,i oni ce oboje prepoznati jedan drugog,zaljubiti se i zivjeti zauvijek u sreci i blagostanju.

Gotovo sve o cemu je razmisljala moglo je biti istinito,ali je nista nije moglo pripremiti na ono sta je ugledala kad je pronašla vlasnika predivnog glasa.

Nakon sta je nekoliko veceri za redom slusala pjesme koje su dolazile do nje preko sumracnih livada i krasanja drveca,Padmasena je odlucila otpustiti se na uljarevo imanje.Ucinila je to sljedeceg jutra,objasnivsi svoj izlet ocu i majci zeljom da upozna ljudi kojima i ona na neki nacin vlada.

Uljar i njegovi docekali su je sa svim pocastima obradovani posjetom nekog iz kraljevske obitelji.Medjutim,kad je kraljevna upitala za pjevaca,uljarevo lice se smrklo.

"Da, on lijepo pjeva",rekao je," ali vi ne biste zeljeli vidjeti.Mozda da vam pokazemo nase konje? Prekrasni su!"

"Nisam dosla gledati konje",odvratila je Padmasena pomalo ostro."Zelim upoznati pjevaca."

Nemocan pred zeljom kraljeve kceri,uljr ju je odveo do prese.Padmasena je bila zbunjena."Da? Gdje je pjevac?" rekla je promotrvisi volove koji su polako vukli tesku polugu i tako pokretali presu.

"Pjevac je,vasa milosti,na vrhu presinog stupa",odgovorio je uljar."On tamo zivi i ne silazi s njega vec godinama.Kao sto sam rekao,mozda je bolje da..."

Medjutim,sada je kraljevna bila sigurna da se ovdje zbiva nesto zanimljivo i nista je nije moglo odvratiti do njene zelje da upozna pjevaca."Kazite mu da sidje",naredila je.

Uljar se jos uvijek neckao."Gospodarice,to ce biti malo teze.Vidite,on ne moze sici sam,morali bi smo ga donijeti..."

Kraljevina je uljaru uputila pogled koji na trpi pogovora."Pa onda to ucinite.Doneaite ga."

Ono sto se tada dogodilo nije ni bilo priblizno poput romansi o kojima je Padmasena mastala.Vikaramu su dvojica snaznih muskaraca donijeli na rukama.On se nije bunio i ako je tu i tamo jauknuo od boli.Nije bio navikao na kretanje i uglavnom je satima sjedio ili lezao u istom položaju.

Ugledavši bogalja s ruzno zacijeljenim batrljcima,obraslog u peljavu kosu i bradu i osjetivši neugodan miris koji se sirio od njega,kraljevna je malo ustuknula.Ipak,u njoj je tinjala iskra mudrosti

koja joj je omogucila da iza grube i ruzne povrsine prepozna tanahnu dubinu.Pogledavsi Vikaramu u oci,osjetila je upravo onaj slatki dodir prepoznavanja o kojem je tako mnoga mastala.

Ni Vikarama nije bio ravnodusan.Vec dugo njegove oci nisu ugledale tako lijep prizor kakvog je predstavljala Padmasena.Podsjetila ga je na davne dane njegove mladosti i sve lijepe djevojke koje su bile dio nje.Sto vise,ljepotica pred njim zracila je nekim nepoznatim sjajem.Po prvi put nakon vise od sedam godina Vikarama je osjetio nadu.Pomislio je kako zivot za njega mozda ipak nije zavrsio.Istodobno,znao je da je ta misao potpuno uzaludna i da ono sto je izgubio nikako ne moze povratiti.Oci su mu se ispunile suzama.

Padmasena je promatrala tog neobicnog covjeka,zgrozena njegovim izgledom,ali i privucena nekom silom kojoj nije znala podrijetlo.Kad je ugledala suze u njegovim ocima,u njoj se nesto prelomilo.Mora saznati sve o ovom covjeku.

”Tko si ti?” upitala je Padmasena.

Vikarama ju je samo promatrao,ali ni ne pokusavajuci odgovoriti.

”On ne govori”,umijesao se uljar.”Samo pjeva.“

Zatim je objasnio kraljevni da je pred njom covjek kojeg je prije mnogo godina njezin otac osudio jer je bio lopov i lazljivac,ispricao joj ukratko njegovu sudbinu nakon toga i objasnio da on sada,uz kraljev blagoslov,radom na presi zaradjuje za hranu i sigurno mjesto za zivot.

Cuvsi to kraljevna se nasmijala.”Ovaj covjek nije lopov.Ako nesto znam o ljudima,onda znam to.Netko tko tako pjeva,ne moze biti lopov.“

Zatim se okrenula uljaru i rekla odlucnim glasom:”Nadoknadit cu vam mogucu stetu i jos mnogo vise od toga,ali uzimam ovog covjeka pod svoju zastitu.Odvest cu ga na dvor i pobrinuti se za njega.“

Uljar se bunio tek toliko da poveca naknadu za izgubljenog radnika iako se pomalo bojao moguceg kraljeva bijesa kad ovaj sazna da lopov kojeg je osudio zivi u palaci.Medjutim,kad mu je kraljevna obecala potpunu zastitu,jednostavno je uzeo ponudjenu naknadu i dao se u potragu za novim tjeracem volova koji ce provoditi svoje dane na vrhu prese.

“Hvala Bogu”, rekao je Maitreya.“Kraljevna je spasila Vikaramu.Nadam se da je on na kraju zivio u blagostanju.”

“Da,tako je i bilo”,rekao je Parashara.“Ali tu prici jos nije kraj.Sani ce se jos jednom pojaviti u Vikaraminom zivotu.”

“O Boze,pa zar nije dovoljno trpio?” uzviknuo je Maitreya.

“Ne boj se”,nasmijao se Parashara.Ali,Sani je zelio vidjeti da li je njegova pouka pravilno shvacena.Zbog toga je posjetio Vikaramu bas u trenutku kad je izgledalo da ce jadni pacenik uhvatiti malo sreće u zivotu.”

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Bilo je lakse nego sto se Padmasena nadala.Bojala se da bi njezin otac mogao saznati za Vikaramu prije vremena.Ali,palaca je bila ogromna,a Chandrasena uvijek tako zaposlen,tako da gotovo nije bilo opasnosti od otkrica neobicnog stanara.Vikarama je bio smjesten u sobi na istocnom krilu palace.Padmasena je organizirala sve tako da on nije morao brinuti ni o cemu.Okupan,obrijan i sredjen konacno je izgledao poput covjeka,a njegov jedini zadatak bio je da svake veceri pjeva kraljevini pjesme koje je naucio u djetinjstvu i mladosti.

Ali,kraljevna i Vikarama provodili su i ostali dio dana zajedno.Padmasenina masta se rasplamsala kad je cula da je neobicni obogaljeni pjevac doista nekad bio kraljem.Rijec po rijec,pogled po pogled i dodir po dodir:uskoro se dogodilo ono neizbjazno-kraljevna se zaljubila.Bez obzira na Vikaramin izgled i ocevidnu nemoc,Padmasena je zavoljela njegovu dusu.Vjerovala mu je u potpunosti i gorko plakala kad joj je ispricao o nestaloj ogrlici od bisera i presudi njenog oca.Bila je ocajna,ogorcena i bijesna.Zeljela se osvetiti trgovcu i njegovoj kcerki Aloliki pa ju je Vikarama jedva sprijecio u tom naumu.Tih se dana i prema ocu ponasala neobicno hladno.Kad je to spomenula Vikarami a ovaj joj je zamjerio,rekla mu je:“Ja ne shvacam sto je to s tobom? Chandrasena je moj otac i ja ga neizmerno volim,ali njegova je presuda bila nepravedna! Nanio ti je zlo i ja ne mogu vise jednako gledati ne njega.”

Vikarama je duboko uzdahnuo.“Tako izgleda na povrsini.Ali

Chandrasena nije za to kriv.“

”Ali,jest“,bila je uporna Padmasena.“Jednom ce ti to morati nadoknaditi.“

Sada se Vikarama uz nemirio.“Ne trazim nikakvu nadoknadu.Ono sta se dogodilo iskljucivo je moja odgovornost.“

Padmasena to nije shvacala.Kaka bi Vikaramina nesreca mogla biti njegova odgovornost? Zaveo ga je zli trgovac konjima koji je uporabio dobro dresiranog konja;bezazleni nesporazum,a mozda i neke mutne mutne igre one Alolike i njenog oca dovele su Vikaramu u tamnicu,a zatim i pred njenog oca,kralja Chandrasenu,koji je u nastupu ljuntnje pocinio najvecu pogresku u svom zivotu.Gdje je tu Vikaramina odgovornost? Ta on je bio zrtva! Pravedni bi bilo da zahtjeva osvetu i obestecenje,ako toga uopce moze biti.

Vikarama se nije mjesao u takva Padmasenina razmislijanja.Jednostavno je odbijao tu logiku,ali nije objasnjavao zasto.Mozda je sjecanje na Chandraseninu reakciju kad mu je onomad rekao istinu bilo presnazno da bi takvu reakciju riskirao ponovo,ovaj put s nekim do koga mu je stalo.Zato nije spominjao svoju pretencioznu namjeru da presudi o prednosti medju Grahama,svoj neoprezni izraz gadjenja prema Saniju i samog Sanija koji ga je posjetio onog nesretnog dana u Ujjayiniju.

Ipak,uspio je izmoliti od Padmasene obecanje da nece nista preduzimati glede njegove situacije.Neka je samo ostavi takvom kakva jest.On,Vikarama,sasvim je zadovoljan s tim.

Medjutim,kako je vrijeme prolazilo,i Vikarami i Padmaseni postalo je jasno da su srodne duse i da zele dijeliti zivot jedan s drugim.Kad je to konacno bilo izreceno,Padmasena je,uprkos Vikaraminom odbijanju,obavijestila svog oca Chandrasenu o tome sto se dogadja u njegovoj palaci.Cuvsi o bivsem lopovu koji je zapravo pjevac i koji sada vec mjesecima zivi u njegovoj palaci,Chandrasena se isprva razljutio.A kad mu je Padmasena rekla da ce se udati za njega,jednostavno je zanijemio.Dugo je sutio,a zatim je rekao kcerci:“Znam da ne mogu promijeniti tvoju namjeru,ali razmisli o svemu.Ti mu mozda vjerujes i on sasvim sigurno dobro pjeva,ali on je sada bogalj i kao takav,neprimjeran muz za jednu kraljevinu.Isto tako,imaj na umu da,bez obzira na to sto on sada kaze,ogrlica nikad nije pronadjena a moja je presuda izvrsena.Sto mislis kakav ce on

odnos imati prema meni,ocu svoje zene?"

"Oh,oce",uzviknula je Padmasena."Ako o tome brines,briga ti je uzaludna.Vikarama ti nista ne zamjera.Stovise,on te cijeni kao mudrog i postenog kralja."

Kad je to cuo,Chandrasena se zamislio.Mora da se radi o posebnom covjeku,razmisljao je,kad postuje svog krvnika."Dobro",rekao je kcerci."Razmisli o svemu jos mjesec dana.Ako i dalje budes zeljela isto,pošjetit cu tvog"kralja pjevaca."

"Necu se predomisliti",odvratila je Padmasena.

Naravno,tako je i bilo.Proslo je jos mjesec dana,a Vikarama i Padmasena uzivali su zajedno provodeći dane,sada mnogo slobodniji i s nekom nadom u srcu.Vikarama je osim toga osjecao da se doista blizi pravi kraj njegovom sade satiju te da će ga Sani konacno u potpunosti napustiti.Medjutim,najzadovoljniji je bio zbog toga što je osjecao da se tom odlasku posebice ne veseli.Nekeko je bio navikao na Sanija i vise od svega je cijenio njegovu poduku.Zapravo,osjecao je da je sazrio i da njegov život može biti ispunjen bez obzira na to kakve ga vanjske okolnosti snalazile.Prosao je kroz tesku školu,mislio je,i vjerovatno ga u buducnosti ceka još poteskoca,ali sada će na njih gledati drukcije;sada zna kakva je Sanijeva moć i zasigurno će prihvatići sve njegove pouke bez pogovora.

Tog dana,kad je Sani konacno napustio sazvijezdje Skorpiona i time okoncao Vikaramin sade sati,kralj Chandrasena pojавio se u odajama svoje kcerke i nasao je na terasi kako razgovara sa bogaljek Vikaramom.Chandrasena je odlucio da će biti odlukan te da neće dopustiti da mu se nametne neki osjecaj krivnje.Očekivao je da će se Vikarama ponasati na nacin koji izaziva suošjecanje,posredno okrivljujuci Chandrasenu za svoje stanje.Zapravo,очекivao je da će Vikarama poslije zazeljeti da se susretne s njim nasamo te da će zatrazio visoku odstetu.Chandrasena se pripremio na tako nesto,odlukan da ne pristane na ucjenu.

Medjutim,u trnutku kad su se susreli pogledi dveju kraljeva,sve je to nestalo iz Chandraseninih misli.Pred njim je bio velik covjek.Bogalj u tijelu,ali gigant,možda čak svetac u dusi.Jos kad je shvatio da je Vikarama,ugledavši ga,pokusava ustati-koliko god to za njega bilo nemoguce-i tako mu odati pocast,iz Chandrasenina srca bile su uklonjene sve sumnje.Potrcao je prema Vikarami koji je,ne

mogavsi drukcije tijelom izraziti svoj pozdrav,vec bio napola u lezecem položaju glavom prema dolje.Brzo ga je podigao i rekao:”Prijatelju,nema potrebe za tim.Ja sam taj koji bih se morao pokloniti tebi.”

Vikarama je primio te riječi gotovo neprimjetno odmahnuvši glavom.Chandrasena je zatim pogledao svoju kćerku,nasmijesio joj se i ponovno se obratio Vikarami:”Padmasena mi je prenijela svoju zelju.Vasu zelju,zapravo.Prije nago kazem svoje misljenje,volio bih da mi nesto objasnis.”

Vikarama ga je tiho promatrao,a Chandrasena je duboko uzdahnuo i nastavio:”Ako je istina to sta si mi rekao na sudjenju pre toliko godina,i ako je moja presuda doista bila nepravedna,kako ces mi to oprostiti?”

Vikarama je sada izgledao kao da mu je pao teret sa srca.Ocekivao je neke uvjete,zahtjeve koje neće moci ispuniti,ali ovo je bilo lako!

”Nemoj brinuti o tome,mudri i posteni kralju!” rekao je Vikarama.”Ni u jednom trenitku svoje nesreće nisam krivio tebe za nju.Isto tako nisam krivio ni trgovca,kao ni moje tamnicare ni mucitelje.Nisam krivio nikoga.Nisam osjecao ogorčenje zbog svoje sudbine,samo tugu.Izgubio sam mnogo i tuga je bila opravdana.Ali krivca-ne,ne okrivljujem nikoga! Da sam tada bio na tvojem mjestu i ja bih vjerovatno presudio jednako kao ti.Svjestan sam da svaki čovjek stvara svoju sudbinu i ja sam jednako tako stvorio svoju.Ne zalam se na nju.Zapravo,kad malo razmislim”-pritom je pogledao Padmasenu-„da nije bilo tako,moja sadasnja sreća ne bi se mogla ostvariti.I zato Chandrasena,ostavimo to.Pa,ja čak svoju sudbinu ne vidim ni tamnu i,tako kazu,okrutnu Grahu Saniju! Kazu da je Sani okutan,ali vjeruj mi,ja sada znam da nije.Njegova milost mi je omogućila da brzo naucim sto bih inace učio stoljećima.Ne,ja na krivim nikoga.Svima vama sam,a posebice Saniju,najvećem od svih učitelja,zahvalan iz dubine duse.“

Rekavši to Vikarama je zasutio.Iz njega je zracio neki cudan mir koji je predstavljao iznenadjenje ne samo za Chandrasenu,vec i za Padmasenu.Jos nije cula Vikaramu da tako govori.A kako samo izgleda! Sav je svijetao i djeluju poput prosvijetljenih jogija koji su cijeli život proveli u meditaciji.

Chandrasena je,promatraljuci Vikaramu,razmisljao slicno.Bilo je nesto posebno u tom covjeku.Jos cu mnoga nauciti od njega,pomislio je.Moja kcerka ima dobro oko i jos bolje srce.Nije vazno sto je bogalj,boljeg suputnika sigurno nece naci.

U tom trenitku,kad su se Padmasena i Chandrasena pitali sto je to u Vikarami da mu daje takvu snagu oprastanja i razumijevanja,a sam Vikarama uzivao unutarnji mir i blazenstvo za koje je znao da ih nikada vise naca izgubiti,nad palacu se nadvila sjena.Sunca je nestalo,a neki hladan vjetar zapuhao je sa sjevera.Svi stanovnici palace zadrhtali su i zabrinuto pogledali u nebo,pokusavajuci nazrijeti odakle se iznenada stvorio taj mracni,olujni oblak.

Jedino je Vikarama znao sto se dogadja.Podigao je pogled ocekujuci da pred sobom ugleda svojega uzvisenog ucitelja,velicanstvenog Saturna.

15

Kao da prati Parasharinu pricu i nad njima se nadvio tamni oblak skrivajuci sunce.Maitreya je osjetio kako mu je tijelo lagano zadrhtalo,kao od hladnoce,a ipak-to nije bilo od hladnoce.

”Jos uvijek se bojim tog Sanija“,rekao je.”Ne razumijem zasto ga Vikarama smatra takvim uciteljem?”

”Dobro pitanje“,rekao je Parashara.”Pokusat cu ti objasniti kako ja na to gledam.Ljudi svoj zivot provode u materijalnoj stvarnosti gdje je sve poredano prema svojim znacajkama.Postoji redoslijed: ovo je prvo a ovo je posljednje,ovo je dobro,a ovo lose;ovo je bijelo,a ovo crno.Takav svijet nam prenose nasa osjetila; vidimo ga,cujemo ga,osjecamo ga takvog; razumijemo ga takvog.Medjutim,u stvarnosti,nas je zivot ukorijenjen u područje gdje suprotnosti ne postoje.Vikaramina sudbonosna predstava s natjecanjem Graha samo je slika nase zelje da stvarnosti nemetnemo oblik koji je razumljim nasem intelektu.Sani ga je poducio da je sve to isprazno,da se ono sto vrijedi nalazi negdje drugdje.Takodjer ga je naucio da ljudska prosudba na vrijedi mnogo,te da se ne smijemi u potpunosti i bezuvjetno oslanjati na ono sto nam prenose nasa osjetila,intelekt i iskustvo.Cim je to naucio,Vikarama je zadobio unutarnju mudrost koju inace ne bi svladao jos mnogo,mnogo

godina,ili cak tijekom mnogih buducih zivota.“

Maitreya nije bio siguran da u potpunosti shvaca svojeg ucitelja.Poduka mu je bila jasna.Ipak,nesto mu u svemu tome nije odgovaralo.Nesto mu se nije svidjalo.

”Ali zar je morao tako patiti?” upitao je bezazleno.”Zar svi moramo tako patiti?”

”Ocevidno je da je to za Vikaramu bilo prijeko potrebno”,odgovorio je Parashara.”Medjutim,sada dolazimo do posljednjeg susreta izmedju Sanija i Vikarame.Mislim da ces tu saznati odgovor na svoje drugo pitanje.“

Parashara je na trenutak zastao uputivsi dugi pogled svojem uceniku.”Znas,Vikarama na neki nacin predstavlja se nas“,rekao je polako,ocekujuci Maitreyinu reakciju.Ona je ,naravno,stigla u obliku naglog trzaja lica.Pa on zna za moj san,pomislio je Maitreya uzbudjeno.

Medjutim,Parashara se samo nasmijao i nastavio svoju pricu.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Kad se nad palacu nadvio tamni oblak,Vikarama je odmah znao sto ce se dogoditi.I imao je pravo.Ispred njega se pojavio zastrasujuci lik duge crne kose i siljate brade.Mrsave ruke s potpuno crnim noktima sklopile su se u necujnom pozdravu.Sanijev pogled je i ovaj put boi ostar i hladan,ali kad je progovorio u njegovom se glasu mogla osjetiti neka neobicna mekoca,gotovo neprimjerena njegovom ugledu.”Cuo sam tvoje rijeci,o kralju“,rekao je Sani.”mudro si govorio.Mislim da je moja poduka pravilno shvacena.Nisi osjetio bijes,nisi ogorcen niti zeljan osvete.U tvojem srcu nema mrznje.Patnja te procistila i oslobođila mjesta za ljubav i mudrast koja ti s pravom pripada.“

Vikarama nije nista rekao.Sto bi se moglo reci na to? Samo je pognuo glavu u znak prihvatanja.

Medjutim,Sani je nastavio.”Zadovoljan sam s tobom.Posluzit ces kao primjer dobrog ucanika i mudrog ucitelja.Pronositi ces moju slavu sirom svijeta samim svojim postajanjem.Zauzvrat ,odlucio sam

te nagraditi.“

Vikarama isprva nije shvatio sto znace ove Sanijeve rijeci,ali kad je nastala tisina,postalo mu je jasno da se od njega ocekuje nekakva reakcija.Nije mogao nista smisliti,ali je smogao hrabrosti i uputio Saniju jedan zbumen pogled.

”Zatraci“,rekao je sani.”Zatraci i ja cu ti ispuniti zelju.“

Vikarama je sada bio jos zbumeniji,ali je konacno rekao:”Ja nista ne trazim.Zahvalan sam za sve sto se dogodilo.U mojem je srcu mir.Svoju karmu sam ponio na svojim ledjima,a to cu ciniti i ubuduce.Ne znam sto bih zatrazio od tebe,o uzviseni ucitelju!“

”Necu ponavljati svoju ponudu“,rekao je Sani.”Razmisli jos jednom.Ti znas moje moci i znas da je za mene sve moguce.Postoji li nesto sto bi zelio od mene?“

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Parashara je promatrao Maitreya kao da je posljednju recenicu uputio njemu.

”Sve?“ uzviknuo je Maitreya iznenada se zagrijavsi za kraj rasplet price.”Zar bas sve?“

”Ako je rekao sve,onda je to i mislio“,potvrnio je Parashara.

”Pa,onda...pa,onda“,poceo je mucati Maitreya.

”Sto?“ poticao ga je Parashara.

”Onda je mogao zatraziti...“Maitreya je pokusavao,ali izgledalo je kao da ne moze skupiti dovoljno hrabrosti da dovrsti svoju misao.

”Sta je to Vikarama mogao zatraziti...“ ispitivao ga je Parashara.”Sto bi ti zatrazio da si na Vikaraminom mjestu?“

Maitreya je bio jos djecak,a djecacima se svijdaju price u kojima netko moze ostvariti njihove zelje me koliko one bile nemoguce.Masta mu se uzbukala na pomisao o tome sto bi on zatrazio od jednog takvog bozanskog bica ako bi ponuda bila upucena njemu.

Medjutim,posljednja dva dana cijelo je vrijeme suosjecao s Vikaraminim patnjama.Previse se uživio u njuh a da bi sada pomisljao na neke svoje djecacke mastarije.Tesko je podnio Vikaramine batine,a gotovo odustao od price kad su mu odsjekli sake i stopala.Kraljeve muke kao bogalja ostavljenog da umre i kasnije na

vrhu uljreve prese osjecao je duboko u svom srcu.Zelio je najbolje kralju Vikarami.Zelio mu je nekako nadoknaditi to sto je izgubio,vratiti mu natrag njegov zivot.I sad,kad se za to ukazala prilika,Maitreya je odmah pomislio na to kako bi bilo lijepo da Sani vradi Vikarami njegovo tijelo! Na posljetku,zbog Sanija zbog Sanija ga je i izgubio.

Ili nije? Maitreya je bio zbumen.On bi pozelio ono sta mu je bilo oduzeto,bas sto bi to ucinio svatko na Vikaraminom mjestu.Ali,Maitreya je osjecao da je kralj Vikarama drukciji.U njegovim mislima sada je nesto druga.Maitreya nije znao sto,ali prisjecai se Parasharinih rijeci o tome kako su Chandrasena i Padmasena iznenadjeno gledali Vikaramu i neobican sjaj koji je izbjiao iz njega.

"Ne,ne znam sto je pozelio Vikarama",rekao je Maitreya na kraju,neobicno ozbilnjim glasom."Ja bih vjerovatno pozelio da ponovo mogu hodati,trcati i jesti.Ali on-on je zasigurno pozelio nesto drugo."

Parashara je sa smijeskom promatrao svojeg malog ucenika.Nije se prevario u njemu.Maitreya je bio mnogo mudriji nega sto su to odavale njegove godine.

"Imas pravo",rekao je."Imas pravo."

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Vikarama je razmosljaо. Isprrva nije znao sto zeli, ali je uskoro osjetio nesto u dubini svog srca. Pricekao je malo da bi dao vremena tom osjecaju da postane snazniji tako da ga moze prepoznati i jasno izraziti. Nije zurio, a znao je da Sani to od njega ni ne ocekuje. Tek kad je jasno spoznao sto je to sto osjeca, nakasljaо se i izrazio svoju zelju.

"Ne trazim nista za sebe",rekao je tihim ali odlucnim glasom."Ali imam jednu veliku molbu.Molio bih te,o uzviseni ucitelju,molio bih te punim srcem da vise nikada nitko ne mora pretrppjeti takve patnje kakve sam ja pretrpio,bez obzira kakvu karmu nosio na sebi."

Sani je saslusao Vikaramine rijeci ni ne trepnuvsi.Izraz lica mu se nije promijenio,ali je pogled odavao unutarnje zadovoljstvo.

"O veliki kralju",rekao je na kraju,"tvoja mudrost i dobrota

doista su neizmjarne.Mogao si zatraziti da ti vratim izgubljeno tijelo,ali ti si mislio na druge.To je znak velike duse i za to ces biti dodatno nagradjen.Ipak,ne mogu ti ispuniti molbu,iako sam obecao da cu ti ispuniti svaku zelju.To je zato jer se tvoja molba,ma koliko plemenita,odnosi na druge ljude.Zelis skinuti teret s njihovih ledja,a to se ne moze uciniti.Svatko mora odraditi svoj karmicki dug.To je zakon kojeg nitko ne moze prekrstiti.Mozda bih ja to i mogao uciniti,ali bas kao sto sam ti rekao i prvi put,to bi bio los primjer.Svi bi prestali postivati zakon karme jer bi znali da postoje iznimke.To se ne smije dogoditi jer bi u svemiru nastao odmah strasan nered.“

Vikarama je mirno saslusao Sanija.Nije zapravo ocekivao da ce odgovor biti potvrdan.Znao ja da su Sanijeve rijeci istinite.On je osjetio veliko suosjecanje za druge ljude i jednostavno ih je zelio postedjeti boli,ponizenja i patnje kroz koju je i sam prosao.Negdje iznutra znao je da to nije moguce.

Sani je,medjutim,nastavio.“Ipak,tebi u cast i sasvim tvojim zalogom,ipak cu nesto uciniti.lako,dakle,ne mogu obecati da cu postedjeti ljude patnji nalik tvojima kad dodje njihovo vrijeme,obecajem ti da cu toga postjedeti one koji ce s predanoscu i iskrenom namjerom provoditi duhovne vjezbe unaprijed svjesni svojeg karmickog duga.Svakom ko se okrene unutra,prema svojem unutarnjem Jastvu,vodjen najprije spoznajama djotisa,znanosti o vremenu i karmi,a zatim redovitom meditacijom,molitvom,uporabom mojih zvukova i oblika te pomaga njem stvorenja koje utjelovljuju mene*,a kao dodatak i onima koji budu prepricavali tvoj zivot,o kralju Vikarama,i razmislijali o njemu;svima takvim pokazat cu svoje blaga lice,vodeci ih prema mudrosti vrlo njezno i bezbolno.Medjutim,onima koji zanemaruju svoj unutarnji razvoj,koji na cijene mudrost vec se povode vanjskim uzicima te znakovima snage,slave,utjecaja i bogatstva,ne mogu obecati nista.Moj je zadatak poduciti.Ako je covjek spremjan poduku prihvatiti,imat ca moju podrsku;ako je nije spremjan prihvatiti,tim gore po njega-poduku ce ipak primiti,ali na tezak nacin.“

*Preventivne mjere cesto uključuju upotrbu takozvanih "planetarnih mantri" kao sto je slučaj u Rasa tehnikama;numerickih i drugih vizualnih kombinacija kao sto je to slučaj prilikom upotrebe jantri,te poklanjanje vremena,energije,znanja i sredstava

odredjenoj vrsti ljudi ili drugih zivih bica(u Sanijevom slučaju to su ponajprije siromasni,hendikepirani te općenito ljudi nizeg drustvenog staleza).

Saslusavši ga,Vikarama je rekao:“Ja sam zadovoljan,uzviseni učitelju.Moja zelja je ispunjena.“

Kad su Vikaramine rijaci zamrle,oblak iznad palace kralja Chandrasene iznenada se rasplinuo i terasom se razlilo sunce.Chandrasena i Padmasena iznenadjeno su se trgnuli,kao iz sna.

“Što je to bilo?” upitala je Padmasena.“Kao da je neka crna ptica sjela na rub ograde i odmah odletjela.Jeste li je vidjeli?”

Chandrasena je rukama obuhvatio grudi,protrljavši ih kao od hladnoće.“Ne znam.Cini mi se da je to bila samo sjenka.Zasto bi vrana,ako je to bila vrana,doletjela tako blizu?”

Vikarama nije nista rekao.Nasmijesio se siroko,znajuci da je njegov sade sati završio.“Hajdemo unutra”,rekao je.“Mislim da vam je hladno.”

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Parashara je zasutio,usmjerivši pogleg ravno ispred sebe.Maitreya je razmisljao.Sunce je polako tonulo prema zapadu i uskoro će doći vrijeme da krene kući.Medutim,iako malen,Maitreya je znao da Sani Mahatmju,pricu o kralju Vikarami i njegovoj sudbini,nikad neće zaboraviti.

“Divim se kralju Vikarami”,rekao je na kraju tiho.“A divim se i veličanstvenom Saturnu.Također se divim svemogucem stvoritelju koji je tako dobra uredio svijet.Sretan sam sto zivim u njemu i sretan sam sto mogu učiti od tebe,moj postovani učitelju.”

Parashara se okrenuo prema svojem učeniku.Bio je ponosan na Mautreyu i godile su mu njegove riječi.Ipak,nije ih komentarisao.“Pitao si me zasto Vikarama nije prije svojeg sade satija učinio nesto da smiri Sanijev bijes”,napomenuo je.“Sada znaš.Tada to nije djelovalo.Tek nakon Sanijevog obecanja,jagje i posebne duhovne tehnike imaju neki učinak.To je Vikaramina zasluga.”

“Sada mi je jasan moj san”,uzviknuo je Maitreya.“Vikarama-to smo svi mi!”

“Molim?” upitao je parashara pomalo zbumjen ovom izjavom

svojeg ucenika.Medjutim,nije dobio odgovor.Na stazi koja je izvirala iz sume pojavio se Bhaskar,a Maitreya je sav sretan ustao i potrcao prema ocu rasirenih ruku.

16

Bhaskar i Parashara razmijenili su nekoliko rijeci dok je Maitreya cekao,vec pomalo nestrpljiv da dodje kuci.Veselio se svom kutku u roditeljskoj kuci i hrani koju ce mu spremiti njegova majka Utapati.Medjutim,kralj je Vikarama cijelo vrijeme bio u njegovom srcu.

Kad se oprostio od Parashare i krenuo s ocem prema rijeci, bio je pomalo zamisljen.Razmisljao je o tome sto se poslije dogodilo s Vikaramom? Dali se vratio u Ujjayini,u svoje kraljevstvo? I kako su ljudi prihvatali njegov hendikep? Da li je bio sretan sa Padmasenom? Da li je imao djece?

Odjednom je osjetio neobicno snazu zelju da jos nesto kaze Parashari.“Oce,pricekaj me,moram se vratiti”,rekao je i potrcao natrag.

Bhaskar na izgled nije bio iznenadjen tim nenadanim postupkom.Samo je viknuo za sinom:“Dobro,pozuri.Ja cu polako hodati stazom,a ti me stigni.”

Parashara ga je cekao na ulazu u svoje uciliste.Smijesio se dok mu je Maitreya prilazio;kao da je znao da ce se vratiti.

Prisavsi ucitelju,jos zadihan od trcanja,Maitreya je rekao:“Da sam ja bio na Sanjevo mjestu,vratio bih Vikarami sake i stopala!”

“Siguran sam da bi ti to ucinio”,rekao je Parashara kroz smijeh.“Zapravo,prema jednoj inacici price,upravo se to i dogodilo.”

“Kako to mislis:prema jednoj inacici price?” ostao je zbumjen Maitreya.

“Pa tako”,jos se uvijek smijao Parashara.“Razni ljudi Sani Manatmu pricaju na razne nacine.Prema jednom tumacenju,Sani je vratio Vikarami tijelo kao dodatnu nagradu za njegovu velikodusnost,a prema drugom to je ucinio Ganes,izasavsi iz svog kipa i obuhvativši Vikaramu iscijeljujucom svjetloscu.”

“Ali,ali..” opet je zamuckivao Maitreya,“ti si rekao da si bio tamo! Rekao si da si bio Vikaramin dvorski astrolog.Pa valjda znas da

li se vratio kao bogalj ili je imao sake i stopala?"

"Hm", rekao je Parashara glumeci zamisljenost, i dalje se smijeseci.

Maitreya je, medjutim, bio djecacki ljut. "Zasto mi ne zelis sada reci? Sada si me doveo u nedoumicu. Da li je to doista bilo tako ili si mi ispricao bajku?"

"A sto ti mislis?" konacno mu je odvratio Parashara malo ozbiljnije.

Maitreya se zamislio. "Ne znam. Mislio sam da je to stvaran dogadjaj i zelio sam reci da bih ja vratio Vikarami ono sta je izgubio, samo kad bi to bilo moguce. U stvarnosti... na znam da li bi se to moglo dogoditi. To bi bilo cudo kojeg bi svi vidjeli i znali za njega. A takve stvari se obicno ne dogadjaju."

Sada se Parashara u potpunosti uozbiljio. Iz Maitreye se javio onaj dio njega koji ce mu kasnije stvarati prilicno problema. Iako djecak, zelio je sve rasclaniti i razumjeti svojim intelektom kojeg mu je obilato podario Budh i njegov planet Merkur.

"Zanimljivo", odgovorio mu je Parashara. "Muci te pojava cuda. Ali zar cijeli ovaj dogadjaj nije cudo? Sanijev dolazak, na primer. Zar to nije cudo?"

"Ali, to je drugo", rekao je Maitreya.

"Kako drugo?" upitao je Parashara, madaje znao na sto Maitreya misli. Mozda je njegov ucenik bio malen, ali je bio vrlo bistar. Shvacao je ono sto mnogi odrasli ljudi ne bi shvatili. Iako Maitreya nije mogao jasno izraziti zasto je Sanijeva nazocnost u prici „nesto drugo“, Parashara je znao na sta cilja. Maitreya je zamijetio da Sanija nitko zapravo nije video osim kralja Vikarame, a sve ostalo-od oblaka vrana koje su zakrile nebo nad Ujjyinijem, divljeg konja koji je odnio Vikaramu te svih dogadjaja koji su slijedili-moglo se tumaciti normalnim i uobicajenim objasnjenjima. Nije bila potrebna natprirodna intervencija da se biserna ogrlica zametne, da trgovac i kraj Chandrasena pogrsno procjene Vikaramu i da on zavrssi tako tragicno. Sve se, dakle, moglo objasniti. U tom slucaju Sanijeva nazocnost pripadala bi nekom drugom svijetu koji se narado mjesas ovim nasim, ljudskim. Povratak izgubljenih djelova tijela bio bi nesta sasvim drugo. Maitreya se mucio kako da odabere pravilan pristup onome sto je cuo.

Parashara je promatrao svog malog ucenika kako se napreze da bi izrazio misli koje zapravo pripadaju nema starijim djecacima.Nije u tome uspio,a Parashara mu nije pomogao.Jos nije vrijeme da razgovaraju o tome.Mudri ucitelj znao je da ce s vremenom sve sjesti na svoje mjesto.

Maitreya je na kraju odustao i samo rekao:“Ne znam.Valjda je tako kako si rekao.“

Malo je zastao spremam da potrci natrag prema sumi.“Jos jedno pitanje“,rekao je.“Kada je to bilo? Kada je zivio kralj Vikarama?“

“Ah,to!“ opet se nasmijao Parashara.“To je lako.Zivio je...zivio je...-jednom.Zivio je jednom davno.“

“Ah“,odmahnuo je rukom Maitreya odustavsi od dalnjih pitanja i potrcao da dostigne oca koji je vec zasigurno daleko odmakao.

17

Ganesov drveni kipic jos uvijek se smijao kad sam na njega svratio pogled.Ovaj put bila je dovoljna jedna njegova rijec-Slusaj!-pa da mi se vrati sjecanje na davno prosto vrijeme i iskustva za koja ne mogu biti siguran kome zapravo pripadaju.Djecak Maitreya,Maitreya sin,ucenik Maitreya,Maitreya djotisi,odrastao Maitreya...i na kraju Maitreya koji sjedi ispod drveta na obali rijeke Sarasvati i ceka sudbonosni poljubac Ganesove kobre.Svi su oni na neki nacin djelom mene.

“Sve to izgleda tako neobicno!“ izgovorio sam glasno iako u sobi nije bilo nikoga.

Bilo mi je potrebno cetrnaest dana da dovrsim ovaj dio svoje vrata kathe,svoje ritualne price.Ponovo je subota,Saturnov dan.I ponovo Punchami,peti mjesec u dan ali ovaj put nakon punog Mjeseca.Kad Mjesec pada dobro je zavrsavati poslove,zaključivati ono sto je zapoceto.

Ovoje,dakle,moja inacica Sani Mahatmje,odnosno one koje se „sjecam“ iz vremena kad ne pripada meni i stoga sjecanja na njega ne bih mogao ni imati.Ipak,Sani Mahatmja se pojavila u mojem zivotu sa sumom krila i graktanjem neuglednih crnih ptica.Od sada cu na njih

gledati drukcije,koa na Sanijeve glasonose.I necu se bojati njihove crnine i zlih slutnji koje kao da dolaze sa njima.To su samo sjenke proslosti; iskrivljeni obrasci iskrivljenog misljenja kojeg je potrebno napustiti.

Sada opet promatram taj neobicni,nasmijani kip Ganesa.Uz njegovu podrsku,u koju sam siguran,i Sanijevu mudrost koja me ocekuje,mozda sam cak i previse oprezan glede toga,ali doista bih volio znati sto ce se jos pojaviti iz magle koja prekriva neke djelove mojega uma.Zapravo,to i nije moj um vec onaj Maitreye,onaj koji ne pripada meni; ne pripada egu covjeka koji zivi u nemirnom i zanimljivom vremenu na kraju dvadesetog stoljeca,ali ipak nekim cudom,moje sjecanje otvorenom zivotu prozivljenom u drevnoj Indiji,na obalama rijeke Sarasvati,prije vise od cetiri tisuce godina.

"Sjetio" sam se mnogih dogadjaja i detalja,ali je mnogo toga jos uvijek skriveno.Osjecam da je moje osjecanje nepotpuno.Kao da se iza slojeva onog sto je otkriveno nalazi se jos mnogo vise toga sto nije.Pitam se,sto bi to moglo biti? Koliko toga jos ima? I hoce li mi se otkriti sve,ili sam osudjen da zivim u stalnoj potrazi za tajnama skrivenim duboko u meni?

Misleci o takvim pitanjima i uzalud pokusavajuci pronaci odgovore na njih,zatvorio sam oci,pomalo umoran od pisanja.Protegnuo sam se i protrljaо snazno vrat,a zatim pritisnuo rukom celo,potiskujuci glavu unatrag.Taj me kratki ali djelotvorni postupak obicno osvjezi nakon mnogih sati provedenih za tipkovnicom.Ako prejako potisnem glavu unatrag i snazno stisnem oci,obicno ugledam svjetlece iskre koje prodju kroz moj mentalni ekran iza zatvorenih kapaka.Ni ovaj put me ne bi iznenadilo takvo iskustvo.No dogodilo se nesto drugo; nesto sto me trgnulo iz svijeta sumnji i vratilo u svijet cudesa.

Iza zatvorenih ociju nisu se pojavile iskre vec cijela eksplozija svjetlosti.Bilo je ugodno pa sam samo malo popustio pritisak rukama,uzivajuci u dozivljaju.Medjutim,tada sam ponovo zacuo glas.

"Blagoslov",rekao je glas,a ja sam odmah znao tko je njegov vlasnik.

Nisam se trgnuo kao sto sam to ucinio mnogo puta prije toga,kad bi mi se Ganes javio.Mozda sam bio preumoran,a mozda sam tako nesto i ocekivao.Ipak,zbunila me ta rijec.

"Blagoslov?" pomislio sam u sebi se obracajuci Ganesu."Sto mislis time reci?"

Zacuo sam kratki,tako poznati smijeh,a zati recenicu:"Tvoja potraga.To nije kazna ili osuda.To je blagoslov!"

Shvatio sam sto je zelio reci.I odmah me obuzeo osjecaj duboke zahvalnosli.Medjutim,nisam stigao nista odgovoriti,odnosno pomisliti: svjetlosti i mojoj glavi je nestalo i shvatio sam da se Ganes samo na kratko javio i opet vratio u duhovni svijet koji ce meni,mozda zauvijek,biti nedostupan.

Otvorio sam oci,sretan,ali ipak se pitajuci hoce li moja prisjecanja uvijek biti pracena njegovim dolascima i odlascima? I ako hoce,kada ce se ponovno javiti? I sto li ce to biti,sljedeci put?

Ganes nije nista rekao.I dalje je sjedio nogu podvucenih pod sebe,drzeci se za trbuh i neobuzdano se smijuci.

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

KRAJ

Poruka za kraj

Ako su dogadjaji o kojima ste citali na vas ostavili utisak ili cak promijenili vas stav premaivotnom situacijama u kojima ste bili ili sta sada,to znaci da je u vama ozivio Sani.Jer,nemojte se zavaravati,djotis nikada nije zastupao praznoverje ili naivnost.Grahe-ta opca prirodna nacela-predstavljena su planetima tako da bi ih nase materijalno tijelo moglo vidjeti i da bi nas ljudski intelekt mogao o njima razmisljati i diviti im se.Ali,zapravo,Grahe su u nama! Surja,Candra,Mangal,Budh,Guru,Sani,Rahu i Ketu-devet kljuceva,devet vratiju,devet staza,devet demona,devet bozanstava i devet ucitelja.A svaki od njih ima mnogo lica.Sani vam se moze predstaviti kao okrutni izvrsitelj kazne za djela koja ste znajuci ili ne znajuci,svjesni ili nesvjesno,pocinili u prošlosti.A opet,moze vam se ukazati kao mudri ucitelj koji ce u vas zivot donijeti duhovni rast,mudrost i razumijevanje dubokih zivotnih istina.Koje od njegovih

lica diste zeljeli ugledali?

Ako ste se dakle, barem malo promijenili citajuci Sani Mahatmju,ta znaci da se Sani u vama budi.Dopustite mu da se probudi potpuno.Dajte mu mjesto.Nemojte ga gusiti svojim malim zahtjevima,potrebama i brigama: mogli bi ste propustiti priliku za ucenje.A ako to ucinite,ne samo da ste propustili vaznu priliku u svom zivotu"prodali dragocjeni plavi safir po cijeni kilograma sljiva" vec cete vjerovatno morati pogledati u oci onom drugom Saniju,okrutnom i nemilosrdnom; onom koji ce vas,na ovaj ili onaj nacin,najcesce patnjom,natjerati da pocnete misliti o svojoj evoluciji kad to vec sami dragovoljno ne cinite.

Zelim vam da u vasem zivotu velicanstveni i uzvisani Sani nikad ne bude izvor patnje i tuge vec unutarnjeg mira,stabilnosti,duhovnog rasta i nadasve zivotne mudrosti.

S ljubavlju,

ADRIAN PREDRAG KEZELE

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

Završni napuci

Sani Mahatmja je vrata katha-ritualna prica. Kao sto je sam Sani obecao kralju Vikarami,njegov ca zivot posluziti kao jedan od nacina da se razumije i prihvati poruka velicanstvenog Saturna.

Dakle,citajte ovu pricu i razmisljajte o njoj.Opisani dogadjaji mogu posluziti kao poticaj da se vasa svjesnost usmjeri na ona prirodna nacela koja su zastupljena Satirnom.Imajte na umu da je njegova uloga poducavanje.Buduci da su njegove poduke ozbiljne i duboke,on cesto poseze za sredstvima koja izgledaju strasna i okrutna.Medjutim,setite se da njegov cilj nije da vas muci i zavije u tugu i probleme.Ako prihvate poduku,nece biti uopce potrebe za tim.

Kako citati

Mozda je dobro da ovu knjigu ne citate kao sto se citaju ostale knjige.Prije svega,pouke koje cete u njoj naci takve su naravi da se mogu citati mnogo puta.Svaki put kad joj se vratite,mozda cete pronaći nesto što ste prijasnji put propustili.Kad je citate,osigurajte si dobru atmosferu,mir i tisinu.Ako zelite,mozete se prije citanja okupati i meditirati.Mozete zapaliti mirisni stopic ili svijecu.Isključite telefon i ukucanima kazite da vas ne smetaju.Unapred odredite koliko dugo cete citati i dobro iskoristite to vrijeme.

Povremeno zastanite i razmisljajte o procitanom.Dobro je zapitati se kako bi ste se osjecali na Vikaraminom mjestu u odradjenoj situaciji? Sto bi ste uradili? Ako vas neka scena posebno privuce,zamislite sebe u njoj.Pokusajte u masti dodati detalje ili cak neke dogadjaje koji nisu opisani.

Primjerice,jedna od vrlo istaknutih situacija je Vikaraminih pet godina na vrhu uljareve prese.Simbolika te scene je vrlo snažna i duboka.Stup na kojem se nalazio Vikrama se polako okretao,ali njemu je to,nakon nekog vremena,pocelo izgledati kao da on miruje,a cijeli svijet se okreće oko njega! Pronasavši tako unutarnju točku oslonca,Vikrama je pronašao i unutarnji mir što mu je pomoglo da izdrzi.Vase misli u toj sceni mogu krenuti u razlicitim smjerovima.Primjerice,o cemu bi ste vi razmisljali u takvoj situaciji? Kako bi ste se osjecali? Da li se nesto dogodilo u tih pet godina? Ako tako pristupite prici,ona će za vas postati životom.Postat će dijelom vas.Kad je jednom tako prozivite,dobra je zamisao da je pokušati nekom ispricati,ali na svoj način.Mozda će vas zapanjiti kako se priča promijenila i postala vasa,a opet zadrzala svoje osnovne znacajke.Ako zelite,mozete Sani Mahatmju pretvoriti u svoju vrata kathu,svoju ritualnu pricu.

Kada citati

Prvi odgovor je-bilo kada.Nikad nije prerano otpoceti svoje prijateljstvo sa Sanijem.

Drugi odgovor je-kad se nadjete u piteskocama.Iako se to ne može reći s potpunom sigernoscu,vrlo je vjerovatno da su

prepreke,tuga,problemi,gubici i druge vrste poteskoca povezani sa Sanijem.Razlog zasto se sve to pojavilo je taj sto niste na vrijeme savladali pouke koje su vam namijenjene.Kad tako nesto primjetite,okrenite se ovoj prici i procitajte je na opisani nacin.Mozda cete se iznenaditi kako ljekovit utjecaj na vas ona moze imati.Isto tako ce vas mozda iznenaditi kako brzo ce vase poteskoce zavrsiti.

Treci odgovor je-citatje je posebice subotom.Subota je Sanijev dan,dan za duhovnost i okretanje k sebi.

Cetrvti odgovor je-citatje je tijekom Saturnovih razdoblja (dasa) i vaznih tranzita (gochara).Kada je to-upitajte svojeg djotisija.

I peti odgovor je-citatje je cesto uoci i tijekom vaseg sade satija.

Sadhe sati

Kako znati kada vam dolazi sade sati? i to ce vam najbolje reci djotisi-vedski astrolog.Ako vam je netko takav dostupan,pitajte ga.Da bi ste dobili odgovor na svoje pitanje,potrebni su vam podaci o nadnevku,točnom vremenu i mjestu vasega rodjenja.Medjutim,buduci da su djotisiji jos uvijek rijetke ptice,slijedi objasnjenje kako mozete sami izracunati kad vam dolazi sade sati.Takav proracun ce nuzno biti pomalo neprecizan,ali za prvu priliku dovoljan.

Prvi podatak koji vam je potreban je u kojem je znaku bio Mjesec u trenutku vaseg rodjenja i to u sideralnom zodijaku.Obratite pozornost: djotis ne rabi tropski zodijak kojim barata zapadna astrologija! Ipak, da bi ste dosli do položaja vaseg Mjeseca u sideralnom,naprije morate znati u kojem je znaku u tropskom.To vam moze reci svaki zapadni astrolog.Ili,mozete sami izracunati bilo uporabivsi jedan od mnogih dostupnih racunarskih programa,bilo upotrebivsi Efemeride.

Efemeride su tablice položaja planeta odradjenog dana (mozete ih kupiti u svakoj boljoj knjizari ili cak posudititi u knjiznici).Ptrazite nadnevak svog rodjenja i pogledajte u kojem znaku i na kom stupnju je bio tada Mjesec.

Kad dodjete do položaja svog Mjeseca u tropskom zodijaku (preko nekog zapadnog astrologa,preko racunskog programa ili

Efemerida) prebacit cete taj položaj u sideralni zodijak.To cete uciniti tako da od položaja Mjeseca ODUZMETE ajanamsu.U ovom trenutku nema smisla ulaziti u detalje sto je to ajanamsa.Prihvatile to za sada kako jest.

SLIJEDI TABELA AJANAMSI ZA SVAKU GODINU

Godina	ajanamsa
1900	22'28"
1910	22'36"
1920	22'45"
1930	22'53"
1940	23'01"
1950	23'10"
1960	23'18"
1970	23'26"
1980	23'35"
1990	23'43"
2000	23'51"

Pronadjite najprije ajanamsu za svoju godinu rođenja.Ako sta primjerice rođeni 1967.godine,najprije izracunajte razliku izmedju ajanamsi iz 1960. i 1970.Ta razlika $26-18=8$.Buduci da se radi o razdoblju od 10 godina, godisnja ajanamsa je $0,8$.Sada pomnozite broj godina nakon 1960. s godisnjom ajanamsom: $0,8 \times 7 = 5,6$.Dobiveni rezultat dodajte na ajanamsu iz 1960.Dakle,ajanamsa za 1967.godinu je $23'18''+00'05,6'=zaokruzeno 23'24''$.

Sada vam treba položaj Mjeseca u tropskom zodijaku kojeg ste dobili prije.Svaki znak ima 30 stupnjeva luka.Pravilo je da ako je stupanj na kojem se nalazi Mjesec u znaku veci od iznosa ajanamse,onda je vas Mjesec u sideralnom zodijaku u istom znaku kao i u tropskom; ako je stupanj na kojem je Mjesec u tropiskom manji od ajanamse,onda je vas Mjesec u znaku prije toga.

Primjer

Ako ste rođeni 7.3.1967.godine,Mjesec je tada bio na $28'55''$ u Jarcu tropskog zodijaka (to je podatak koji cete dobiti od zapadnog

astrologa,vaseg softvera ili Efemerida).Buduci da je 28'55" vece od iznosa ajanamse od 23'24",vas Mjesec je i u sideralnom zodijaku u znaku Jarca.

Ako ste rodjeni 7.5.1967.godine,vas Mjesec je tada bio na 17'06" u Ovnu tropskog zodijaka (opet to je podatak koji cete dobiti od zapadnog astrologa,vaseg softvera ili Efemerida).Buduci da je 17'06" manje od iznosa ajanamse od 23'24",vas Mjesec u sideralnom zodijaku pada u znak prije-u ribe.

(Redoslijed znakova je:
Ovan,Bik,Blizanci,Rak,Lav,Djevica,Vaga,Skorpion,Strijelac,Jarac,Vodenjak,Ribe)

Jednom kad znate u kom znaku je vas Mjesec,znat cete kad pocinje vas sade sati-sedam i pol godina tuge Saturnovog tranzita preko položaja vaseg Mjeseca.Sade sati pocinje kada Saturn udje u znak koji je PRIJE znaka u kojem je vas Mjesec.

Slijedi tabela ulaska Saturna u pojedine znakove (sideralni zodijak).

Znak	Saturnov ulazak

Ovan	17.04.1998.
Bik	06.06.2000.
Blizanci	07.04.2003.
Rak	25.05.2005.
Lav	16.07.2007.
Djevica	10.09.2009.
Vaga	05.08.2012.
Skorpion	02.11.2014.
Strijelac	26.10.2017.
Jarac	24.01.2020.
Vodenjak	17.01.2023.
Ribe	29.03.2025.

Dakle,za sve one kojima je Mjesec u sideralnom zodijaku u Biku,sade sati pocinje kad kad Saturn ulazi u znak prije-u Ovna,a to je 17.04.1998.Za one kojima je Mjesec u sideralnom zodijaku u Blizancima,sade sati pocinje kad Saturn udje u Bika,a to je

06.06.2000,itd.

Ne zaboravite!

Nemojte cekati svoj sade sati i odlagati rad na sebi i svojem razvoju za to vrijeme.Ako izracunate da vam sade sati dolazi tek za deset godina ili ako je upravo zavrsio,to na znaci da je Sani zavrsio s vama! Zapravo,cinjenica da ste procitali ovu knjigu znaci da ste upravo sada spremni da ga upoznate koo vrhunskog ucitelja.Potrazite njegovu medrost dragovoljno; ne samo da cete ublaziti posljedice svojih karmickih dugova vec cete se tako pribliziti stanju u kojem ih vise necete ni stvarati!

Najbolji nacin da se svjesno suocite sa svojim karmickim dugovima je posjet dobrom djotisiju i savjetovanje s njim.Takodjer,sve mjere koje djotis preporucuje,poput uporabe zvukova za pojedine Grahe (Rasa tehnike) ili jantri,te odredjene zivotne rutine i posebnih postupaka prema vasoj okolini,pomoci ce vam u svladavanju zivotnih pouka koje bas vama prenosi Sani.

I ne zaboravite na svoju meditaciju!Redovita i svakodnevna duhovna praksa preduvjet je uspjesne preobrazbe vaseg zivota,uklanjanja prepreka i postizanja mudrosti koja donosi unutarnje blazenstvo i izvanjsko obilje.

SS

”Zapamti“,rekao mu je Parashara,“kad budes slusao sto se dogodili kralju Vikarami,obrati pozornost na to kako je on gledao na svoju sudbinu i sve poteskoce kroz koje je morao proći.Sto god se dogadjalo,on se nikad nije smrao zrtvom.Znao je da ispunjava svoju svrhu.Taj njegov stav ga je na kraju i spasio.Kad bi samo svi drugi mogla slijediti njegov primjer“.